

כתבות

16 | קרבת אלוקים לו טוב

סיפור אישי מרגש שארע בימים האחרונים

20 | מדינות המלך / המהפיכה הברזילאית

כתבה ראשונה בסדרת כתבות מרתקות על שלוחי המלך במדינת ברזיל

28 | מי חייב למי?

מסה מאלפת מהרב חיים אשכנזי על ההתקשרות הראוייה אל הרבי מלך המשיח

32 | באופן המצטלם

ר' יגאל הושיאר מפיך סרטים חבידי החליט לצלם את המדיום להפצת אור החסידות ובשורת הגאולה

38 | עיר הרבי חריבה

סיפורה של קהילת חבידי בעיר דנייפרופטרובסק בה גדל הרבי מה"מ שנחרבה כליל בימי עברה וזעם

48 | פעולת יוסף הצדיק לזירוז גאולת ישראל

מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע לפי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

58 | "להגיע לחברון ולהציל את ארץ הקודש"

הרב דני כהן השליח בחברון בראיון מיוחד ל"בית משיח" לקראת המאבק הגדול להצלת חברון

68 | מאות להבות בנן...

רשמים אישיים מהתוועדות ארצית

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

12 | התוועדות חסידותית

8 | לוח שבועי

52 | יומנו של תמים ב-770

9 | דבר המערכת

56 | שלימות הארץ

10 | הפרשה החסידית

66 | חסידים... איין משפחה

11 | מאוצר המלך

73 | במחנה צבאות ה'

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנאים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנאים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

מחלקת מנאים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חבידי העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

מאיר אליסטי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

וועד הישוב היהודי בחברון * הכנסת אורחים חברון * בית חב"ד חברון

הרצחתם וגם ירשתם?

**שכונת "מצפה שלהבת" בחברון נמצאת בסכנה מיידית.
צו של שר הביטחון הורה לגרש את 15 המשפחות
המתגוררות במקום ולהחריב את הבתים,
זאת למרות שמדובר בשטח בבעלות יהודית.**

אפשר למנוע את החורבן!!!

צו הגירוש לא עבר את החלטת הממשלה, ואפילו בג"צ דרש להגיע להסכמה עם המתיישבים. התייצבות מאסיבית לעת הזאת תבטל בעז"ה את רוע הגזירה.

החל מיום ראשון ט"ו טבת כל אוהבי ונאמני ארץ ישראל מגיעים לעיר הקודש חברון לחזק ולהתחזק ולהשתתף במאבק להצלת הישוב היהודי בחברון.

לרשות האורחים יועמדו מבנים מחוממים ומקומות לימוד. (להביא שקי שינה וביגוד חם)

מקומות לימוד לחסידי חב"ד: בית הכנסת האדמו"ר האמצעי בשכונת אברהם אבינו וכולל מנוחה רחל שע"י ציון הרבנית.

לפרטים והרשמה: 0524-295557

בית חב"ד חברון: 052-4317299 0545-690067

ברוך נחשון - ויקטור עטיה - דניאל כהן - יוסי נחשון - נעם ארנון - ברוך מרזל - הלל הורביץ - משה לוינגר

מסירות נפשה של רחל אמנו

**בידעה שיבוא יום
ונבוזראדן יגלה את בני'
מארץ ישראל – וויתרה
רחל על הזכות להקבר
יחד עם יעקב אבינו
במערת המכפלה,
והעדיפה להקבר "בדרך
אפרת", כדי "שתהא
לעזרה לבני' כשיגלה
אותם נבוזראדן, והם
עוברים דרך שם, יצאת
רחל על קברה ומבקשת
עליהם רחמים... והקב"ה
משיבה... וישבו בנים
לגבולם" • משיחת ש"פ
ויחי תשמ"ו**

כו', לא נתפייס כו', עד שייקפצה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה רבשי"ע כו', מיד נתגלגלו רחמיו של הקב"ה, ואמר בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן, הה"ד קול ברמה נשמע גוי רחל מבכה על בניי גוי יש שכר לפעולתך גוי וישבו בנים לגבולם", היינו, שרחל היא זו שפעלה את ההבטחה ד"ו"שבו בנים לגבולם".

וגם בענין זה יש הוראה ולימוד בנוגע לעבודתן של נשי ישראל, כדלקמן בארוכה.

ב. ובהקדמה – שבפירוש רש"י זה ישנם כמה וכמה לימודים והוראות, עד כדי כך, שמכל תיבה ותיבה יכולים ללמוד ענין שלם כו'.

ונתעכב עתה על עצם הענין ד"יש בלבך עלי" – דבר פלא הדורש ביאור והסבר:

מובן וגם פשוט שבוודאי ידע יוסף את גודל מעלתו של יעקב אביו – ככל שאר השבטים, ועל-אחת-כמה-וכמה יוסף, אשר, "אלה תולדות יעקב יוסף", "בן זקונים". ומכיון שכן, נשאלת שאלה פשוטה: כיצד יתכן שיהיי בלבו של יוסף על יעקב אביו? וכי לא תיאר לעצמו שיש ליעקב אביו סיבה מוצדקת להנהגתו?

ותמיהה גדולה יותר – כשמספרים זאת בסמיכות לפטירתו של יעקב, כאשר "ויאמר ליוסף הנה אביך חולה ויקח את שני בניו עמו", "כדי שיברכם יעקב לפני מותו", והגע עצמך: יעקב, שוכב על ערש דוי, ומתכוון להכנס ל"יעולם האמת"... ובמצב כזה יש בלבו של יוסף על יעקב אביו!....

א. בפרשת השבוע מסופר אודות דברי יעקב ליוסף בקשר לקבורת רחל: "וואני בבואי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם".

ולכאורה, יש כאן דבר והיפוכו: יעקב מבקש מיוסף שלאחרי פטירתו יקחנו מארץ מצרים ויקברנו בארץ כנען, ואם-כן, מה מקום להזכיר כאן שלא עשה כן לרחל, אמו של יוסף?

ומפרש רש"י, שאכן, לכך נתכוון יעקב בדברים אלו – להבהיר ולשלול טענה זו, וכך אמר יעקב ליוסף: "אף על פי שאני מטריח עליך להוליכני להקבר בארץ כנען, ולא עשיתי כך לאמך, שהרי מתה סמוך לבית לחם... ואקברה שם, לא הולכתי אפילו לבית לחם להכניסה לארץ [ולהעיר מהשקו"ט בפירוש הדברים], וידעתי שיש בלבך עלי, אבל דע לך, שעל פי הדיבור קברתי שם, כדי שתהיי לעזרה לבניי, כשיגלה אותם נבוזראדן, והיו עוברים דרך שם, יצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת עליהם רחמים, שנאמר קול ברמה נשמע גוי רחל מבכה על בניי וגו', והקב"ה משיבה יש שכר לפעולתך נאם ה' גוי וישבו בנים לגבולם".

ונמצא, שענין הגאולה נעשה על-ידי פעולתה של רחל – כלשון הכתוב: "יש שכר לפעולתך... וישבו בנים לגבולם".

ובפרט על-פי המבואר במדרשי חז"ל שכאשר ירמי' הלך לקרוא לאברהם יצחק ויעקב ולמשה רבינו כדי לפייס את הקב"ה

כו', עד שהקבי"ה מבטיח לה "ויש שכר לפעולתך... וישבו בנים לגבולם!"

ומובן, שכאשר רחל שמחה על כך שיכולה להיות "לעזרה לבניי" – הרי זה מבטל מה שיש בלבו של יוסף על יעקב, שכן, הסיבה לכך שיש בלבו עליו אינו אלא בגלל שדורש טובת אמו, ובמילא, לאחר שיעקב הסביר לו שטובת אמו היא להשאר "בדרך אפרת", "שתהא לעזרה לבניי" – נחה דעתו. ה. על-פי-זה מובן עד כמה גדלה מעלתה של רחל אמנו – שהיתה מוכנה לוותר על הזכות להקבר במערת המכפלה, מתוך שמחה וטוב לבב, וכל זה למה – כדי "שתהא לעזרה לבניי"!

והגע עצמך:

בודאי ידעה רחל אמנו את גודל מעלתו של יעקב אבינו [ובפרט על-פי דברי רש"י: "האמהות נביאות היו", ולא עוד, אלא שמצינו שגדלה מעלת הנבואה של האמהות לגבי מעלת הנבואה של האבות, כדברי רש"י: "אברהם טפל לשרה נביאות", ובמילא, ידעה והבינה היטב את גודל המעלה בקבורה בסמיכות ליעקב אבינו.

ובפרט – במערת המכפלה, שבה קבורים גם יצחק ורבקה, אברהם ושרה, וכן אדם וחווה.

ומכיון שכן, בודאי ובודאי שהיתה חפצה ביותר להקבר במערת המכפלה, ביחד עם יעקב אבינו.

אבל אף-על-פי-כן, בידעה שיבוא יום ונבזרזאדן יגלה את בני מארץ ישראל – וייתרה רחל על הזכות להקבר יחד עם יעקב אבינו במערת המכפלה, והעדיפה להקבר "בדרך אפרת", כדי "שתהא לעזרה לבניי כשיגלה אותם נבזרזאדן כו" – מדוע צריכה רחל לסבול בגלל זה?

וקושיא נוספת על יעקב: אפילו אם ישנה איזו סיבה שבגללה צריכה רחל לסבול – אין זה מתרץ עדיין את הנהגתו של יעקב שהוא זה שגרם לסבל זה בפועל ממש?

[ועל-דרך המבואר באגרת-הקודש שהן אמת ש"על הניזק כבר נגזר מן השמים", הרי "הרבה שלוחים למקום", ואין זה חשבונו של המזיק, ולכן, חייב לבקש ממנו מחילה, ולהשיב את הגזילה כו' (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפני זה)].

והביאור בזה – בפשטות:

כאשר רחל יודעת ש"תהא לעזרה לבניי כשיגלה אותם נבזרזאדן כו" – הרי לא זו בלבד שאינה מצטערת וסובלת מהעובדה שנקברה "בדרך אפרת", אלא אדרבה, עובדה זו משמחת אותה, שכן, על-ידי-זה יכולה להיות "לעזרה לבניי", לבקש עליהם רחמים

ומזה מוכח, שלא זו בלבד שטענתו של יוסף אודות קבורתה של רחל אמו היא טענה צודקת, אלא עוד זאת, שבגלל זה צריך שיהי בלבו של יוסף על יעקב... ואין לו להעלים את הדבר מיעקב אביו, ואדרבה כו', עד שיעקב מתרץ ומסביר לו את הדבר, אשר על-ידי-זה מתבטל מה שיש בלבו עליו.

בודאי ידע יוסף שהנהגתו של יעקב אביו היא בתכלית השלימות, ואין להרהר אחריו כו'; אבל ביחד עם זה, מכיון שהדבר נוגע לו כו', יש בלבו עליו – לא שמהרהר אחריו ח"ו, ופשיטא שלא נגרע מאומה ח"ו בכיבוד אב, כי אם, שיש בלבו עליו, מפני שהדבר נוגע לו כו'. וכאמור, מכיון שזוהי טענה צודקת, צריך שיהי בלבו עליו, עד שישמע הסבר וביאור שיתקבל בשכלו.

וההוראה מזה – שכאשר יהודי רואה אצל רבו דבר המעורר תמיהה בעיניו, הרי ביחד עם זה שיועד בוודאות שהנהגת רבו היא בתכלית השלימות ו"כל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר שכינה", צריך שיהי בלבו עליו, היינו שאינו מסתפק בעצם הידיעה שהנהגת רבו היא בתכלית השלימות, אלא עליו להשתדל להבין את הדבר בשכלו הוא, על-ידי-זה ששואל את רבו, וכיו"ב.

וכמו כן כשרואה שגודל בישראל טוען על הנהגתו של עוד גדול בישראל (כבנדון-דין, טענתו של יוסף על אביו) – בודאי שאינו מהרהר אחריהם, לא על הטוען, ולא על זה שטוענים עליו, אבל ביחד עם זה, נוגע לו לדעת ולהבין את הסברת הדברים.

ג. ויש להוסיף, שענין זה נוגע גם לכללות הגישה ללימוד התורה:

כאשר יהודי לומד פסוק חומש, דף גמרא וכיו"ב, ומתעוררת אצלו שאלה וקושיא – יכול לחשוב: למאי נפקא מינה אם הוא מבין את הענין בתורה, אם לאו. הרי דבר ברור שכל עניני התורה, דברי התנאים והאמוראים וכו' וכו', הם דבר הוי"מ ממש, ובמילא, הרי הם אמת לאמיתו ממש, ואם-כן, למאי נפקא מינה אם חסר-ערך כמותו אינו מבין ענין בתורה!?! ובמילא, גם כאשר אין הדבר נקלט בשכלו – יכול ללכת לישון במנוחה ובשלחה, בהיותו סמוך ובטוח באמיתתה של תורה!

ועל זה אומרים לו: בודאי צריך אתה לידע נאמנה שכל עניני התורה – אפילו אות אחת בתורה, עד לקוצו של יו"ד – הם אמת לאמיתתו ממש, ובודאי שאין להרהר אחריהם כו', אמנם, ביחד עם זה, רצונו של הקב"ה שלימוד התורה יבוא באופן של הבנה והשגה בשכלו של האדם הלומד, ובמילא, כשאינך מבין דבר-מה בתורה, צריך הדבר

ואף-על-פי-כן, בשביל אותם בנים שחטאו וגלו כו' – מוותרת רחל אמנו על

זכות קבורה במערת המכפלה ביחד עם יעקב אבינו במשך מאות ואלפי שנים, ובלבד שעל-ידי-זה תוכל להיות "לעזרה לבני", ואדרבה: כיצד יכולה היא לנוח על משכבה במערת המכפלה – כשבני מתייסרים בגלות?...

ועל-פי-זה מובן גם מה שרחל אמנו היא זו שפעלה את ההבטחה ד"ושבו בנים לגבולם":

יעקב אבינו – הלך לנוח על משכבו במערת המכפלה, וכן שאר האבות והאמהות; אמנם, רחל אמנו – שלא היתה מסוגלת ללכת לנוח על משכבה במערת המכפלה, אלא נשארה "בדרך אפרת", לעמוד על המשמר לעזור לבני כשיגלם נבזרזרזן כו' – היא היא זו שעוררה את רחמי של הקב"ה, באמרה "רחמי מי מרובין, רחמיך, או רחמי בשר ודם"... "מיד נתגלגלו רחמי של הקב"ה, ואמר, בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן... ושב בנים לגבולם".

1. והנה, הנהגתה של רחל אמנו מהוה לימוד והוראה לכל נשי ישראל עד לימינו אלו – שעליהן לעשות כל מה שביכולתן כדי לפעול את הענין ד"ושבו בנים לגבולם".

והענין בזה:

ידוע שהגאולה מגלות האחרון היא באופן שונה מכל שאר הגאולות שלפני זה – שאפילו יהודי אחד לא ישאר בגלות, ובמילא, כל זמן שישנו עדיין יהודי אחד שנמצא בגלות, מתעכבת הגאולה של כלל ישראל, כלומר, שכלל ישראל עומד וממתין לגאולתו של היהודי האחרון.

ופשיטא, שאין הכוונה שעומדים וממתנים מבלי לעשות מאומה... שהרי לא זוהי הדרך שבה ממתנים לדבר שחפצים ומשתוקקים ביותר שיבוא בהקדם הכי אפשרי; "לישועתך קוינו כל היום" פירושו – שעושים ככל האפשרי כדי למהר ולקרב את הגאולה!...

ומהדרכים לזה – על-ידי-זה שפועלים את גאולתו הפרטית של יהודי זה שהי במעמד ומצב ד"תינוק שנשבה", שיתקרב אף הוא ליהדות, תורה ומצוותי, בבחינת "ושבו בנים לגבולם", אשר, על-ידי-זה ממהרים

על-אחת-כמה-וכמה בימינו

אלו – שכן, כל הוויתור

הנדרש אינו בערך כלל

וכלל לוויתור של רחל אמנו,

בסך-הכל צריכים לוותר על

לינת לילה אחד מחוץ

לביתה, או לאכול מאכל

פחות טעים וכיו"ב, ולאידך,

וויתור זה הוא בשביל יהודים

הנמצאים בדורנו זה, ויהודים

כאלו שהם בבחינת "תינוקות

שנשבו", שלכן, כל מה

שדרוש אינו אלא להראות

להם את דרך היהדות, ואז

פועלים אצלם את הענין

ד"ושבו בנים לגבולם"

ומקרבים את הגאולה הכללית דכל בני-ישראל – "ושבו בנים לגבולם" כפשוטו ממש.

ובענין זה ישנה הוראה ונתינת-כח מיוחדת לנשי ישראל – מרחל אמנו, שמסירותה ודאגתה להיות "לעזרה לבני" לא ידעה שום גבול, עד שפעלה את ההבטחה ד"ושבו בנים לגבולם", ועל-ידי-זה סללה את הדרך לכל אחת ואחת מנשי ישראל, שיתמסרו וידאגו לטובתו של כל-אחד-ואחד מישראל, גם כאשר הדבר כרוך עם וויתור על טובה אישית, כדי לפעול את הענין ד"ושבו בנים לגבולם"!

ובמכל שכן וק"ו:

רחל אמנו – היתה צריכה לוותר על עניינים הכי נעלים העומדים ברומו של עולם, קבורה במערת המכפלה ביחד עם יעקב אבינו; ובשביל מי – בשביל יהודים שיהיו לאחרים כמה וכמה דורות, ולא עוד, אלא יהודים הנמצאים במעמד ומצב בלתי-רצוי, עד כדי כך, שנתחייבו גלות.

ועל-אחת-כמה-וכמה בימינו אלו – שכן, כל הוויתור הנדרש אינו בערך כלל וכלל לוויתור של רחל אמנו, בסך-הכל צריכים לוותר על לינת לילה אחד מחוץ לביתה, או לאכול מאכל פחות טעים וכיו"ב, ולאידך, וויתור זה הוא (לא בשביל יהודים שיהיו לאחרים כמה וכמה דורות, כי אם) בשביל יהודים הנמצאים בדורנו זה, ויהודים כאלו שהם בבחינת "תינוקות שנשבו", שלכן, כל מה שדרוש אינו אלא להראות להם את דרך היהדות, ואז פועלים אצלם את הענין ד"ושבו בנים לגבולם".

וכאמור, הוראה זו היא גם נתינת-כח – שכאשר עוסקים בעבודה זו, בודאי מצליחים לפעול את הענין ד"ושבו בנים לגבולם".

2. ויש להאריך בכל האמור לעיל כהנה וכנהגה, ו"תן לחכם ויחכם עוד" – להוסיף ביאור והסבר בכל העניינים האמורים לעיל, הן בנוגע להוראה ולימוד מ"נשים צדקניות שבאותו הדור" שהעמידו "צבאות-השם" ללא כל חשבונות, והן בנוגע להוראה ולימוד ממסירותה של רחל אמנו לפעול את הענין ד"ושבו בנים לגבולם".

ו"לא המדרש עיקר אלא המעשה" – שהדיבור וההתעוררות בעניינים האמורים יביאו לידי מעשה בפועל.

וכבר הובטחנו "יגעתי ומצאתי", היינו, שעל-ידי היגיעה המתאימה בכל העניינים האמורים זוכים להצלחה רבה, עד להצלחה שאינה לפי-ערך היגיעה כלל, באופן של מציאה.

והעיקר – שעל-ידי מציאה זו ("יגעתי ומצאתי") באים לקיום היעוד "מצאתי דוד עבדי", ביאת דוד מלכא משיחא, במהרה בימינו ממש, בעגלא דידין ממש.

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?

צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

שבועי

לוח

שבוע פרישת ויחי - שמות

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:35	4:15	ירושלים	4:50	4:56	12:04	11:49	9:41	9:15	7:18	6:42	יום שישי, י"ג טבת
5:36	4:35	תל אביב	4:51	4:57	12:05	11:49	9:41	9:16	7:18	6:42	שבת קודש, י"ד טבת
5:34	4:24	חיפה	4:53	4:58	12:05	11:50	9:41	9:16	7:17	6:41	יום ראשון, ט"ו טבת
5:36	4:32	ניו יורק	4:54	4:59	12:05	11:50	9:41	9:16	7:17	6:41	יום שני, ט"ז טבת
6:12	5:00	פריז	4:55	5:00	12:06	11:50	9:41	9:16	7:16	6:41	יום שלישי, י"ז טבת
5:15	3:59	לונדון	4:56	5:01	12:06	11:51	9:41	9:16	7:16	6:41	יום רביעי, י"ח טבת
5:30	4:06	מוסקוה	4:57	5:02	12:06	11:51	9:41	9:16	7:15	6:40	יום חמישי, י"ט טבת

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות.

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי י"ג טבת	הל' מעשר פרק ז-ט.	הל' מכירה פרק כה.	מ"ע קכו.
שבת י"ד טבת	פרק י-יב.	פרק כו.	מ"ע קכו.
ראשון ט"ו טבת	פרק יג-יד. הל' מעשר שני ונטע רבעי.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק כז.	מ"ע קכו. קכת. מל"ת קנב.
שני ט"ז טבת	פרק ב-ד.	פרק כח.	מל"ת קנ. קנא.
שלישי י"ז טבת	פרק ה-ו.	פרק כט.	מל"ת קמא. קמב. קמג.
רביעי י"ח טבת	פרק ח-י.	פרק ל.	מ"ע קיט.
חמישי י"ט טבת	פרק יא. הל' בכורים.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	הל' זכיה ומתנה.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע קלא. קכה.
שישי כ' טבת	פרק ג-ה.	פרק ב.	מל"ת קמט*. מ"ע קלב.

* בהוצאת קפאח: קמח.

ימים אלו, שבין ה' בטבת
 ל' בשבט, הם הזמן
 להתחזק בעניינים שהזמן
 גרמא, ההתקשרות
 המוחלטת אל הראש –
 אל הרבי מה"מ, וכך למלא
 את תפקידנו בשליחות
 האחרונה והיחידה

מתקשרים לראש

וכך, בכל תחום, כל פעולה שאנו עושים, מזכיר לנו הרבי, כי היא נעשית בכחו ובשליחותו של נשיא הדור. כל מאורע שמתרחש בעולם, מקושר אל הנשיא, אם זו פגישה בעיר ניו יורק, עירו של נשיא הדור, אם זו השכונה, ואם אלו מדינות אחרות, כגון צרפת או רוסיה, בכל מה שקורה, נמצא הקשר לנשיא הדור.

לולא היינו מכירים את דרכו של הרבי מה"מ, ניתן היה לחשוב כי יש כאן דרשות יפות, ורעיונות מעניינים. אך בידענו עד כמה מדויקת כל מילה שיוצאת מפיו ומעטו הק', הרי שברור לנו, כי מצוות הדור וענייניו הם ההתקשרות. על מנת שכל אברי הגוף יתפקדו, עליהם להיות קשורים לראש, וכדי להשלים את הכוונה והתכלית, ועוד באמצעות אברים נחותים מצד עצמם, הרי שחובת וזכות ההתקשרות, גדולה בכפל כפליים.

מכל דבר ניתן וצריך ללמוד הוראה בעבודת ה', ואכן בימים אלו אנו שומעים הרבה על מה שקורה כאשר יש הפסק כלשהו ח"ו בין הראש והמח, לשאר אברי הגוף, התוצאות עלולות להיות הרות אסון. זאת, אחר שכבר נכתנו לדעת, כי כאשר לא קשורים לראש בני ישראל, הרי שגם איברים שנראו כמתפקדים מצוין, הם למעשה אחיות עיניים חיצוניות, וברגע האמת, הם שינו את יעודם. וכך, אברים שנועדו להגן על הגוף, החלו לסכן אותו, ואף בצעו פעולות בכוון זה.

הרבי מה"מ הזהיר לא פעם ממצב כזה, והתריע אודות מה שיקרה לאותם איברים שלא יפעלו בהתאם להנחייה מהראש, ואכן, שוב ושוב אנו רואים עד כמה צדקו התראותיו. אלא שמידה טובה מרובה ממידת פורענות, ולכן התשובה לכל העניינים הבלתי רצויים היא אחת – לחזק ביתר שאת וביתר עז את ההתקשרות שלנו אל נשיא הדור, אל הרבי מה"מ. לגרום לכך שכל חלקי הגוף – עם ישראל כולו, וגם אלו שבאים במגע עם הגוף, העולם כולו, יהיו קשורים לראש. כל זאת על-ידי כך שפועלים בהתאם להוראות הראש, הרבי מה"מ, מקיימים את השליחות היחידה והאחרונה שלנו, ומכינים את העולם כולו, להתאחדות עם הראש, בגאולה השלימה, מתוך הכרות יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

בלוח השנה החסידי, התאריכים הם אמנם אותם תאריכים כמו בלוח השנה היכללי, אלא שכמו בכל דבר ועניין, כאשר הוא מואר בתורת החסידות, ובמיוחד על-ידי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – גם תאריכים 'רגילים' (ובוודאי גם ימים מיוחדים) מקבלים משמעות מיוחדת. וכך אנו עוברים השבוע מהימים (שבעת ימי ההיקף, שבהם התקיימה השמחה) שאחרי ה' טבת, אל יום עשרה בטבת, וממנו אל התקופה של 'שלישים יום קודם החג' – יום הגדול והקדוש יו"ד שבט.

יש הרבה מן המשותף לימים אלו, ובפרט למעבר שבין ה' בטבת ל' בשבט. ה' טבת מציין את נצחוננו של הרבי מה"מ כנגד הקטרוג שהתעורר אודות מהות המושג של רבי ונשיא הדור, ואין הכנה טובה יותר מכך, אל היום שבו התחילה בפועל ובגלוי נשיאותו הנצחית של כ"ק אדמו"ר מה"מ. מכיוון שהרבי אינו רק צדיק, מנהיג ופועל ישועות, אלא מהות אחרת לגמרי, נשמה כללית – הקשר של הרבי לכל יהודי, והקשר של כל יהודי אליו הוא קשר עצמותי, דבר אחד ממש, מבלי שניתן יהיה לנתק ולהפריד ביניהם.

המושג של התקשרות לרבי, היה קיים מאז ומתמיד אצל החסידים. תמיד ידעו כי חייבים להיות קשורים לרבי, וכי רק כך ניתן לקבל את כל ההשפעות, הרוחניות והגשמיות, ורק כך ניתן להיות קשורים באמת לקב"ה, ולהיות בטוחים שממלאים את הכוונה העליונה. אך אצל הרבי מה"מ, הפך מושג ההתקשרות, ליסוד היסודות של החסידות ועבודת ה'. בתורת הרבי ההתקשרות היא מסכת בפני עצמה, מסכת ענקית, ובעצם, לא רק מסכת אחת, אלא נקודה מרכזית הנמצאת בכל דבר.

כאשר מדובר אודות ענייני הלכה ומנהג, הרי שהשיקול המכריע ביותר, בעניינים עקרוניים ובעניינים הנראים 'זניחים' יותר, הוא ההתקשרות של החסיד לרבי. בין אם מדובר אודות שינה בסוכה, אכילת סעודה שלישית, או החזקת האתרוג בעת אמירת ההלל, תמיד נמצא אצל הרבי את השיקול המנחה והמכריע – ההתקשרות.

פתגם השבוע בענייני גאולה

בימינו אלה, שמאז כלה חמתו בבית המקדש, ולאחרי "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות", ולאחרי כל הגזירות והשמדות ר"ל ור"ל שסבלו בני ישראל באריכות וקושי הגלות האחרון, ובפרט גזירת השואה בדור האחרון, בודאי נעשה הצירוף והזיכרון בשלימות, "די והותר" - נעשה הענין ד"סמך מלך בבל" אך ורק באופן של טוב הנראה והנגלה לעיני בשר, ובלשון חז"ל שהקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם". ובדורנו זה . . צריכה להיות עיקר ההדרגשה . . בהענין ד"סומך נופלים", לחזק ולעודד את רוחם של בני ישראל . . כולל ובמיוחד - החינוך והעידוד על-ידי האמונה בביאת המשיח, ובטחון גמור ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא".

(משיחות ש"פ ויחי ה'תנש"א)

נשמות אלו, גם בהיותם למטה בעולם הזה - "בקרוב הארץ" - הם משולים לדגים שבים: כשם שהדג מובלע במקור חיותו (הים), וכשפורש ממנו, מיד הוא מת - כך נשמות אלו, הם בביטול ודביקות מוחלטת באלוקות, אין בהם שמץ של פירוד, והם "מובלעים" במקורם העליון.

(על-פי 'המשך תרס"ו' ע' קנח)

כ"ק אדמו"ר מהור"צ

וירא מנוחה כי טוב . . ויט שכמו לסבול (מט, טו)
"וירא מנוחה כי טוב" - יששכר ראה שמנוחה היא אמנם דבר טוב, אך ראה גם את הסכנה שבדבר כמאמר רז"ל: "אין ארי נוהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר" (ברכות לב).
"ויט שכמו לסבול" - כתרופה לסכנה זו קיבל על עצמו "עול תורה" - ההחלטה החד-משמעית לקבוע עיתים לתורה מידי יום ביומו.

(על-פי 'לקוטי דיבורים' כרך א' דף 94, ב)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי (מח, ה)
אפרים ומנשה, אף שנולדו ונתגדלו במצרים, לא היו נחותים מראובן ושמעון, שנולדו ונתגדלו באהלו של יעקב. ולא זו בלבד, אלא שהיה בהם עילוי ויתרון מסויים לגבי ראובן ושמעון - המעלה של יתרון האור מתוך החושך.

(על-פי 'לקוטי שיחות ה' ע' 462)

כ"ק אדמו"ר הזקן

אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי (מח, כב)
"אמורי" - מלשון אמירה, הוא יצר הרע, אשר אינו מפסיק מ"לומר" מחשבות זרות ודברים בטלים. "אמירה" זו יש לבטל על ידי "אמירה" דקדושה - הדיבור בתורה ותפילה.
(על-פי 'תורה אור' פרשתנו קב, ג וא"ל)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

בן פורת יוסף (מט, כב)

אותיות המילה "פורת" הן אותיות המילים "פותר" ו"תופר". תפקידו של פותר החלומות הוא לחבר ולקשר בין כל הפכים שמופיעים בחלום, וכמו התופר בחוט, שנחתך לכמה חתיכות קטנות - כך יוסף היה "פותר" ו"תופר" את כל עניני העולם שנמשכים מעולם התוהו, ואחר-כך המשיך את האורות הנעלים לתוהו, בריבוי הכלים - "פורת", מלשון "פרה ורבה" - אל עולם התיקון.

(על-פי 'תורת חיים' פרשתנו קג, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

בנימין זאב יטרף (מט, כז)

בנימין נקרא "בן אחר" (ויצא ל, כד), היינו העבודה של הפיכת ה'אחר' - הנפש הבהמית, ל"בן" - לקדושה. זהו שנמשל בנימין לזאב, הטורף את הבהמה.
(על-פי 'אור התורה' בראשית כרך ב' ע' תי"ז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה (מז, כח)

"ויחי יעקב" - יעקב המשיך אור וחיות אלוקית.
"בארץ מצרים" - בעולם הזה הגשמי, הנקרא "מצרים" מלשון מיצר וגבול.

"שבע עשרה שנה" - המשכה זו היתה על ידי ספירת היסוד שנקראת "טוב" - טו"ב בגימטריא "שבע עשרה". ("טוב" רומז לספירת היסוד, ככתוב (ישעי' ג) "אמרו צדיק כי טוב", ונאמר (משלי י): "וצדיק יסוד עולם").

(על-פי 'ספר המאמרים תרכ"ח' ע' נ"ח)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

וידגו לרוב בקרב הארץ (מח, טז)

בפסוק זה יש רמז לנשמות דאצילות.

מוזיאון לזכר קדושי השואה

מענה לארגון יוצאי עיר גלובאקע על החלטתם לבנות מוזיאון לזכר קדושי עירם הי"ד:

איזה עילוי יהי' להנשמות ע"ה

ע"י שיתוסף עוד . . מוזעי באה"ק?!

(ועל הראשונים מצטערים)

בהסכום שכותבים שרוצים להשקיע

בהבנין - אפשר ללמד יהדות לכו"כ

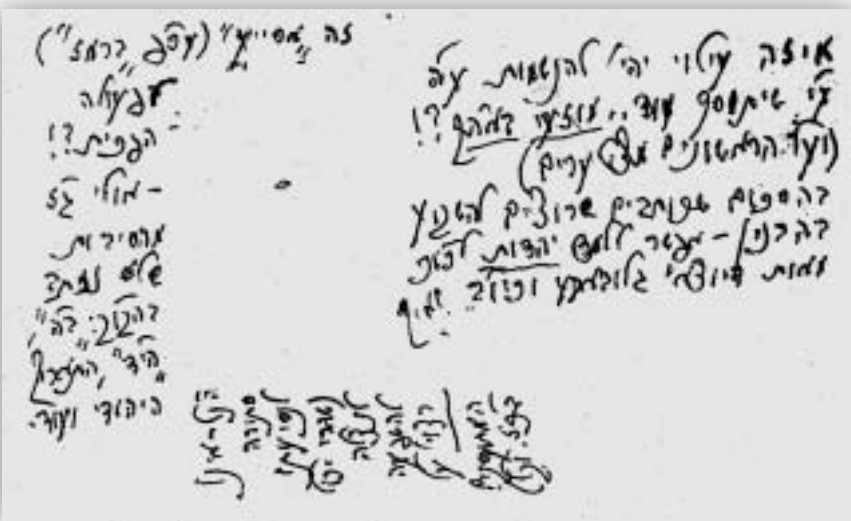
מאות דיוצאי גלובאקע וכיו"ב, ואיך

זה "מסייע" (עכ"פ "ברמז")

לפעולה - הפכית?!

- אולי ג"ז מהסיבות שלא נכתב בהקו"ק: "ב"ה", "הי"ד", התאריך היהודי ועוד.

הנ"ל - אינו סתירה לנסיעתו (שהרי יכול לנצלה להשפעה רצויה על המתעסקים בכ"ז. וק"ל).

"בוערינו, בזקנינו, בבנינו ובבנותינו..."

ו' שבט, שבת פרשת בא - מלון 'פרדייז' (הילטון לשעבר) באר שבע

שבת
שכ"ה
משיח

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תול"ל המרכזית - כפר חב"ד

חוגגים גם את י"ט בטבת!

לאחר הערעור נפסק שוב סופית בי"ט טבת תש"נ כי "דידן נצח!". ואמנם משפט זה לא נגע ישירות לחסידים אלא אישית לרבי בעצמו, אבל דווקא בגלל זה הרי גדולה מעלתו, וכפי שאמר הרבי בהזדמנות אחרת: "אמנם התקשרות חסידים לרבי נשיא – צריכה להיות לכל מה שהוא (ובפרט שנשמה כללית, גם ענייניה "הפרטיים" שייכים לכלל ישראל) ולכן חסידים עליהם לחוג גם את יום הג' בתמוז" • י"ט בטבת חג לנו!

וכן הוא בנוגע למשפט הספרים, שלא היה אלא העלם והסתר ו"קטרוג" על הפצת המעיינות חוצה באופן של ה"דור השביעי" דווקא, אשר בו מפיצים את המעיינות עצמם בכל קצווי תבל, ב"חוצה" כפשוטו, ומגיעים גם למקומות הרחוקים והנידחים ביותר, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ועל כך היה ההעלם והסתר, ועד ל"משפט" כפשוטו, ב"טענה" – "הזאת ליובאוויטשג"י! וכי זהו ההמשך לשלשלת

אלא כדוגמת המאסר של רבינו הזקן ורבותינו נשיאינו שלאחריו, שלא היו אלו מאסר וגאולה פרטיים אלא השתקפות של העלם והסתר וקטרוג שהיה למעלה על הפצת תורת החסידות בריבוי ובגילוי. וכאשר נפסק למעלה – בזכות מסירות נפשם של רבותינו נשיאינו – כי הגיע הזמן לפרסם זאת בריבוי, בהתפשטות ובגילוי, אזי נפעל למטה השחרור והגאולה, "פדה בשלום נפשי".

ומדים אנו אחרי מלאת "שבעת ימי ההיקף" מן היום הבהיר ה' טבת, בו "דידן (דהספרים) נצח" לעיני כל העמים, ובשבע בו חל היום הבהיר י"ט טבת, בו (בשנת תש"נ) היה הניצחון במשפט ההמשך למשפט הספרים, כדלהלן.

אשר על פי המבואר כמה פעמים גם במסגרת זו, מיוסד על דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – כל המשפט לא היה

ע

הזהב של רבותינו נשיאינו, שעסקו בעיקר בלימוד והפצת החסידות ועבודת ה', בהדרכה להתבוננות ואהבת ה' ויראתו – מדוע ואיך אפשר כאלו "לזלזל בכבוד החסידות", ולהוריד אותה לרמות ולעניינים כאלו ש"לא שערס אבותינו".

וזהו הניצחון וההדגשה של "דין נצח" – שדווקא דרך זו היא המשך הדרך הסלולה והרחבה של רבותינו נשיאינו, ודווקא היא קיום הציווי וההוראה "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה", אשר על ידי כך "קאתי מר – דא מלכא משיחא".

ולכן מיד בשבת הראשונה שאחרי ה"דין נצח" יצא הרבי בקריאה ובהכרזה שכבר סיימו את כל העבודה, ועתה: יש להכריז ולפרסם שבימינו אלה נמצאים אנו בזמן (ומקום) מיוחד אשר לא נותר בו אלא דבר אחד ויחיד – וחייב אדם לומר בלשון רבו בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר: עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש העתידי בביאת זוד מלכא משיחא!

ומוסיף: לכאורה יכול משהו לבוא ולטעון: דיבורים כאלו הם "ווילדע רייד", אשר בכל הזמנים והדורות שלפנינו לא נאמרו, ומה מדברים לפתע דיבורים כאלו, כיצד יגיב העולם לשמע דיבורים כאלו.

ובכן, לכל לראש צריך לדעת שאין מה להתפעל מהעולם, מה יאמרו וכו', מכיוון שכן הוא באמת על פי תורת אמת, יש להכריז על כך באופן גלוי.

ועל-דרך-זה כאשר נשמעת טענה בעולם ש"ספדו ספדיא וחנטו חנטייא" – אזי צריך לומר בפירוש את המציאות על-פי תורה, ואין מה לחשוש כיצד תהיה התגובה כו', מכיון שהעולם מוכן לקבל את הדברים... צריך רק לאומרם בדברים היוצאים מן הלב, שאז הדברים פועלים פעולתם, ובאופן שהפעולה היא בדרכי נועם ובדרכי שלום, מבלי שיהיה צורך לבטל איזו התנגדות (ועל-אחת-כמה- וכמה שאין צורך במלחמה) כפי שראו במוחש כל אלו שעסקו בזה...

ידוע, גם אחרי הניצחון בה' טבת, לא שקט הצד שכנגד למעלה וממילא גם למטה, והמשיך הלאה במאבקו (כדי שנוכה לימי סגולה נוספים) – הוגש ערעור על פסק הדין, התנהל משפט נוסף, ושוב עברנו ימים קשים של חרדה ודאגה ו"משפט" על החידוש של הדור השביעי.

בכ"ה מרחשוון תשמ"ח נדחה סופית הערעור ונקבע סופית בבית-המשפט כי הספרים שייכים ל"אגודת חסידי חב"ד".

כן הוא לכאורה בקשר ליי"ט טבת, שאף שהוא לכאורה עניין אישי של הרבי מלך המשיח שליט"א עצמו, הרי לחסידים נוגע גם העניינים האישיים של הרבי, ואדרבה, "מכמה צדדים" זה אולי נוגע להם אף יותר!

יומיים לאחר מכן, בכ"ז מרחשוון, נקבע כי יש להחזירם בפועל ממש ל-770. וביום הבהיר ב' כסלו חזרו הספרים למקומם בפועל ממש והגיעו ל-770, שזהו לכאורה העיקר ותכלית כל המשפט וכל ה"דין נצח".

בתחילה חשבו החסידים לחגוג את הניצחון ברוב פאר ופרסום, ולהביא את הספרים למקומם האמיתי בתהלוכה גדולה ותזמורת וכו', כשם שחגגו אשתקד את ה' טבת במשך שבעת ימי ההיקף, כשהרבי משתתף בעצמו בשמחה וכו', אבל הרבי לא הסכים, ואדרבה, הוא כתב מענה מפורט שהדבר צריך להיות דווקא בצנעא ובלחש. וזו לשון קדשו: "וכיון שעתה יהיה בקיום ובמנוחת הנפש והגוף וכו' – הסדר בזה שינתנו בלחש וק"ל" [=הכוונה לאופן הבאתם ל-770, בלי תהלוכה ותזמורת].

אך גם בזה עדיין לא הסתיים העניין. הצד שכנגד ראה שהפסיד במשפט הספרים, והחליט לתקוף מכיוון אחר – הם טפלו עלילות והגישו משפט נוסף. תוכן ה"מלשינות" היה כאלו דבריו של הרבי בקשר לספרים גרמו ל"אלימות" אצל "קיצונים" והביאו לתוצאות בלתי רצויות. והם היו מעוניינים שהרבי יצטרך לבוא לבית המשפט ולהגיב לאותה טענה.

כאן היה כמובן קשה הרבה יותר לפעול שהשופטים יחליטו כי הרבי אינו צריך לבוא ולמסור את גרסתו, מאחר שהייתה זו תביעה אישית נגדו, ולא כמו בייג כסלו תשמ"ו, הניצחון הראשון עוד לפני תחילת המשפט (המשפט התחיל ביי"ט כסלו תשמ"ו) כאשר החליטו השופטים כי "המלך אינו מעיד ואין מעידים אותו" במשפט הספרים.

ואולם גם כאן ארע הנס ו"דין נצח". בתחילה נפסק כן בכ"ו תשרי תשי"ג, ולאחר הערעור נפסק שוב סופית כן ביי"ט טבת

תשי"ג (משפט זה התנהל, מטבע הדברים, ביתר חשאיות, שהרי הוא לא היה נוגע ישירות לחסידים אלא אישית לרבי בעצמו, ולכן גם הרבה פרטים לא ידועים בו).

וכבר נכתב בעבר כי גם אם לכאורה נדמה כי יי"ט טבת קשור רק אל הרבי אישית, ולא נוגע לחסידים – הרי ידועים דברי הרבי מלך המשיח שליט"א בקשר ליום הגאולה ג' תמוז, וזו לשון קדשו (לקוטי שיחות ח"ד ע' 1315):

הטעם שלא קבע כ"ק מו"ח אדמו"ר את יום השלישי בתמוז ליום טוב, ורק את הימים י"ב וי"ג תמוז – יש לומר, לפי שכל ענינו של נשיא ורועה ישראל הוא – להשפיע לאנשי דורו (וענייניו) "הפרטיים" אין נחשבים אצלו – בערך זה) ומכיוון שבהיותו בגלות, יכולתו בהשפעה הייתה מוגבלת ביותר, לא קבע את יום הג' בתמוז ליום טוב.

אמנם התקשרות חסידים לרבי נשיא – צריכה להיות לכל מה שהוא (ובפרט שנשמה כללית, גם ענייניה "הפרטיים" שייכים לכלל ישראל) ולכן חסידים עליהם לחגוג גם את יום הג' בתמוז.

מאד בולט הדמיון של יי"ט טבת לזה. כמו בג' תמוז, שבו ניצל כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ בעצמו, ואדרבה, "ממוות לחיים", ולמרות זאת לא קבע אותו ליום-טוב, מכיוון שהיה זה עניין פרטי שלו שלא נגע ישירות לעבודתו בהפצת החסידות. אך הרבי מלך המשיח שליט"א קובע, כאמור, כי חסידים מקושרים גם לענייני הפרטיים של הרבי, ובפרט ש"נשמה כללית, גם ענייניה ה"פרטיים" שייכים לכלל ישראל".

ואף מוסיף שם (ובאריכות במקומות אחרים) ש"מובן, אשר יום השלישי בתמוז יש בו – מכמה צדדים – שמחה יתירה מאשר בימי י"ב וי"ג תמוז".

כן הוא לכאורה בקשר ליי"ט טבת, שאף שהוא לכאורה עניין אישי של הרבי מלך המשיח שליט"א עצמו, הרי לחסידים נוגע גם העניינים האישיים של הרבי, ואדרבה, "מכמה צדדים" זה אולי נוגע להם אף יותר! מכל זה מובן שבהחלט חסידים יכולים וצריכים לחגוג גם את היום הבהיר יי"ט טבת.

לכאורה אינו מובן כלל: מה פתאום ישנו העלם והסתר, ועד "קטרוג", על רבותינו נשיאינו ושיטתם. הרי ב"עולמות עליונים" עסקינו, עולם האמת, אשר רק אמיתות של "ה' אלקים אמת" "באה בחשבון" שם, ולכאורה האם שייך שם

”ספק” שמא אין תורתו של רבינו הזקן אמת חיו?!

וכן בנוגע לרבותינו נשיאינו שלאחריו, עד הרבי מלך המשיח שליט”א – האם עולה על דעתו של ”מישהו” שם בעולם האמת, שמא חיו ”אין זו הדרך” ואסור לנהוג כך?!

אלא, כמבואר בחסידות, ה”קטרוג” הוא לא על אמיתותו של העניין מצד עצמו, אלא בעיקר על העובדה שעניינים אלו צריכים לרדת למטה ולהינסס ולהתקבל בתוך העולם. הטענה והקטרוג הם – ש”העולם אינו כלי” לאור כה נעלה.

זו הייתה ה”טענה” על רבנו הזקן שלקח את ה”אבן היקרה שבכתר המלך” והביא אותה למצב של ”יתשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות” כדי להציל את ”בן המלך” מתחלואי עקבתא דמשיחא, ולא סתם, אלא באופן של הרחבה והתפשטות – שלפי ”טענה” זו ”העולם אינו מוכן עדיין” לקבלם (ראה בארוכה שיחת ”זאת חנוכה” תשמ”ו, ובלקוטי שיחות חלק ל’ עמוד 170 ואילך).

גם אחרי שנפתחה הדרך וניתנה הרשות בראש השנה לחסידות – נלקח רבנו הזקן למאסר פעם נוספת על ההוספה והביאור באופן גדול ורחב עוד יותר, אחרי פטרבורג. לאחר מכן, כאשר אדמו”ר האמצעי אינו מסתפק גם בחידושו של רבנו הזקן בחסידות חב”ד אפילו אחרי פטרבורג, והוא ממשיך ומוריד את העניין באופן של הרחבה יתרה גם ביחס לדרכו של רבנו הזקן, ושוב היה קטרוג על הפצת החסידות באופן כזה. כך מוסר הרבי האמצעי את נפשו וסובל ייסורים קשים במאסרו, עד שזוכים ל”שטורעם” של הגאולה ביו”ד כסלו.

גם רבותינו נשיאינו שלאחריו אינם מסתפקים גם בחידושו של אדמו”ר האמצעי, והם ממשיכים ומפיצים את תורת החסידות ביתר שאת (ה”צמח-צדק” – בחיבור בין תורת הנגלה לדא”ח ובכך שהחסידות התקבלה ע”י כל החוגים; הרבי מהר”ש – ב”המשכים” של מאמרי חסידות ובהנהגה ד”לכתחילה אריבער”; אדמו”ר הרשב”ב נייע – במאמרים מוסברים מאד ומסודרים, ”הרמב”ם של תורת החסידות”, ובייסוד ישיבת יתומכי-תמימים” – היו אצלם עניינים של ייסורים ומסירות נפש (במאסרים וגם בענייני בריאות הגוף). כל זה כדי ”להמשיך בעולם” את אור החסידות באופן ש”ירד” וייכנס עוד למטה מטה יותר. כ”ק אדמו”ר מוהרי”צ נייע לא הסתפק בכל החידושים הקודמים, ופתח את הדרך לאופן פעולה ”חדש” לגמרי, לכאורה, בחסידות חב”ד – פעילות של הפצת היהדות

הרבי מדגיש כי עתה הוא הזמן של ”עשו כל אשר ביכולתכם”, שדווקא אנו, שנקרא עלינו שם חסידים, הם אלו שמהם מצפים, כביכול, לפעול בתקופה ובשעה זו. ועד שכביכול לשם כך היה כל העניין של ז”ך אדר וג’ בתמוז, למרות שאין אנו מבינים זאת ובוודאי שלא מסכימים לכך כלל וכלל.

והמעיינות ושליחת שלוחים לכל קצווי תבל, גם למקומות רחוקים ונידחים ביותר, דבר שהיווה ”שינוי כיוון” ו”חידוש” גם לגבי כל רבותינו נשיאינו שלפניו – אזי נשמעה שוב אותה ”טענה” מוכרת, ש”יעד כדי-כך – לא”! העולם עדיין אינו מוכן! עלולה להיגרם ”שבירת הכלים” חיו –

וכתוצאה מכך היה המאסר שלו ב”שפאלערקע”, כאשר העולם וההסתר היה באופן שלא היה כלל גם אצל כל רבותינו נשיאינו שלפניו – עד לפסק-דין של היפך החיים, וכתוצאה ממסירות נפשו – נפתחה הדרך וניתנה הרשות. ואכן, עם יציאתו משם ויציאתו מרוסיה, החל בפעילות כלל-עולמית באופן הרבה יותר גדול ורחב ממה שהיה עד אז. עד שבבואו ל”חצי כדור התחתון”, פעל שם באופן שלא היה לו תקדים, כמפורסם, תוך ההכרזה ”לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה”.

כשהגיע זמנו של הדור השביעי לפעול ו”להמשיך את השכינה למטה” בפשטות ובגשמיות, ע”י פעילות של הפצת היהדות והמעיינות שיפרצו גם מתוך החושך וה”חוצה” התחתון ביותר – הרי כמובן גם על כך היו העלמות והסתרים ו”קטרוגים” למיניהם. ושוב, כמובן, באותה ”טענה” ש”מורידים” זאת ”יותר מידי” והעולם אינו ”כלי” לכך.

במשך כל השנים מסר נפשו הרבי מלך

המשיח – וזוהי משמעותם של כל אותם מאורעות של חסרון הבריאות ועד ל”משפט הספרים” עם כל הצער והכאב הכרוכים בו (ויש אומרים שזו הסיבה שהעולם וההסתר אז היה ע”י מישוהו מ”בית המלכות” ממש, וד”ל) עד ל”דין נצח” – ודווקא אז יוצא הרבי באותה הכרזה כנ”ל, ש”לא נותר אלא ענין אחד ויחיד – עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש”. ומאז הוא מרעיש יותר ויותר, תוך ציוויים מפורשים לפרסם ולהכריז בכל צורה אפשרית, גם ב”עיתונים” וכו’, כי ”הנה זה מלך המשיח בא”, ושהו הדבר האחד והיחיד העומד על הפרק עתה.

וה”טענה”, כמובן, חוזרת ומגיעה כאילו לא נשמעה מעולם: ”העולם אינו מוכן, אינו כלי”; ”הורסים את כל מה שבנו במשך עשרות שנים”; ”מבזים את חסידות חב”ד”; ”מרחקים יהודים מתורת הדא”ח”; ”אורות דתוהו” שעלולים לגרום ל”שבירת הכלים”... מי ששייך – ולו במעט – לרבי, ומי הוא זה ואיזה הוא שאינו שייך; מי ששמע ושם לבו לתורתו של הרבי, ורואה מה מתחולל כאן – אינו יכול לעמוד מן הצד ולהישאר אדיש למה שקורה!

הרבי מדגיש כי עתה הוא הזמן של ”עשו כל אשר ביכולתכם”, שדווקא אנו, שנקרא עלינו שם חסידים, הם אלו שמהם מצפים, כביכול, לפעול בתקופה ובשעה זו. ועד שכביכול לשם כך היה כל העניין של ז”ך אדר וג’ בתמוז, למרות שאין אנו מבינים זאת ובוודאי שלא מסכימים לכך כלל וכלל.

דווקא החסידים, אנו, בהיותם חלק מן העולם – יכולים לגלות כי ”העולם כבר מוכן”, כפי שאומר הרבי בשיחת ג’ תמוז תנש”א: וכי הגיע הזמן שהדברים ייכנסו סופית אל תוך-תוכו של העולם הזה התחתון, הגשמי והחומרי, שאין תחתון למטה הימנו.

ובוודאי שאין אף אחד מחסידי חב”ד, ומעם ישראל בכלל, שירצה להפסיד חיו את הזכות והחובה לפרסם דברים נפלאים הללו. ועל כן כל אחד ואחת ייטול חלק במשימה היחידה שנתרה: ”עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש העתידי”, וההכרזה של המציאות האמיתית על פי תורת אמת כי הרבי חי וקיים כפשוטו, גם בשעה שטוענים כי ”חנטו חנטיא וספדו ספדיא”.

ועצם ההחלטה, עוד לפני הקיום בפועל, כבר תביא את ההתגלות המלאה לעיני כל בשר בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

תפארת הכתר

מבחר כובעי איכות
חאטיליה

מבחר גדול של מגבעות
RABBIT FELT 100%
של היצנים הגדולים בעולם
במחירים ללא תחרות

המכירה בתיאום מראש בשעות הערב
בתות הכובעים מאחורי ביתי בכפר חב"ד
(שכנת הרב בית ראשון מצד שמאל).

מנדי בסטומסקי
052-3940070

שמחה ממ"ש

מזמרים סרטים
כסא בלה
סידורי שולחן ועוד ...

מחנה
10-ל
ירושלמים

02-9972362, 052-8641765 יוקי שווייץ סניף

אורח או מבקר בקראון הייטס?

דירה נאה ומרוהטת
(מרחק של בלוק מ-770)
מקום שינה עד 12 איש
על בסיס יומי או שבועי

(917) 699-3937

המקור לפראקים, סירטוקים ובקיסטשעים

מקור הסירטוקים הרנשטיין רוזנפלד

סירטוקים, ממשי מעורב, משי נקי, ומבדי צמר איכותיים
במבחר גדול ובמחירים נוחים

מבחר ענק של מעילי קשמיר

פתוח כל יום בין השעות
17:30 - 21:00

סניף בני ברק: שפת אחת 5 טל' 03-6186078
סניף ירושלים: יונה 15 גאולה ים ק"א טל' 02-5381697 פלאפון 057-3157906 - 057-3157907

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

♦ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם.
 ♦ ארוחת בוקר, מקרר עם שתייה כל היום.
 ♦ טלפון חופשי
 ♦ אינטרנט מהיר חופשי
 ♦ וידאו

♦ החלפת מצעים ומגבות
 ♦ שרותים ואמבטיה מפוארים
 ♦ סבונים ושמפו בשפע
 ♦ שרות מלא!

917-691-5212
 718-473-5937

קינגסטון הוטל

קרבת אלוקים לנו טוב

כעת ישבתי מתוך נפילת רוח אמיתית, וכתבתי לרבי מלך המשיח. מיד בתחילת מכתבי פירקתי את כאבי החד והבלתי ניתן להרגעה, על כך שקיבלתי בזמן האחרון הוראה מפורשת, אך כל המאמצים לקיים אותה לא רק לא מסתדרים, אלא גם הולכים הפוך... אני ממשיך לכתוב לרבי שאני מרגיש כי אני נמצא בדרך ללא מוצא ומרגיש רע בגלל זה •

סיפור אישי מרגש שארע בימים האחרונים

שינה בסיוט ממש. שר החלומות גם הוא לא עוזב אותי, ואם כבר הצלחתי להירדם הוא פוקד אותי, מכפיל ומשליש בחלום את חומרת המצב, ומנער אותי מכל אפשרות של תקווה לעתיד. וכאן הרבי מאשר את הכל. המצב עם פלוני גרוע, מקום הימצאו כרגע לא ייתכן, והכל ח-י-ב לחזור לקדמותו. לא ייתכן אחרת, כך דברי הרבי.

לא הייתי זקוק לתשובה כדי לדעת כמה המצב קשה ובלתי נסבל, לא מתאים, לא בריא ולא טוב.

שאלת השאלות שלי היתה – איך? מה אני צריך לעשות כדי שהמצב יחזור לקדמותו? את זה הרבי לא כותב. מה צריך להיות? הרבי אומר לי מה צריך להיות, אבל

עט ודף ואני רושם שורות קצרות. יותר דמעות מדיו נקלטים על הדף. אני מכניס את הדף המקופל לתוך כרך מזדמן של 'אגרות קודש'. אני פותח, מחפש בעיניי על הדפים מילת מפתח אחת או שתיים בתור תשובה, וישועה.

אני מסתכל כלא מאמין. הרבי כותב שהמצב הנוכחי גרוע. הוא מציין ממש מילה במילה מה המצב הנוכחי, כמה שהוא בלתי אפשרי, ושאת זה צריכים לשנות ולהחזיר את המצב הקודם כפי שהיה.

כן, רבי, את זה אני יודע. אני יודע את זה היטב. אבל איך? זה שהמצב לא טוב ידוע לי זה מכבר. זה גוזל את מנוחתי ושלווה נפשי ביום ובלילה. כמה פעמים שקמתי מתוך

מי חודש כסלו, השתא. אני כותב לרבי מלך המשיח על מצוקה פרטית, ומבקש ברכה באמצעות האגרות הקודש. לא רק ברכה. אני חייב עצה מפורשת, הכוונה למעשה בפועל. העניין דחוף ואינו סובל דיחוי. כל יום שעובר בלי שישעשה מעשה, גורם לנוק בלתי הפיך.

אני עורך את כל ההכנות המסורתיות לפני כתיבת מכתב לרבי. נטילת ידיים, חגירת גארטעל, נתינת צדקה. התבוננות וחשבון נפש. עם זה דווקא אין לי בעיה. העניין שעליו אני כותב רודף אותי יום ולילה, תופס את אושיותי כליל. אין לי צורך לשבת להתרכז בחשבון נפש, הוא בנמצא בכל עת, לצערי הרב.

אחר אין, ואני אנה אני בא? מה אומר לרבי?
איך אוכל לקיים את הוראתו ושמי כמוני
יודע כמה זה חיוני לקיים?? איך??

אן עליי להפסיק ולהציג את עצמי
בפני הקוראים.

אני חסיד מן השורה, המשתדל בזמני
הפנוי לקיים את הוראת הרבי להפיץ את
המעיינות ולצאת לימבצעים. בעבר היו לי
זמנים קצובים לתת שיעורי תורה – במיוחד
אחרי שהרבי ביקש בשנת תשמ"ט (אם אני
לא טועה) שכל יהודי יהיה מגיד שיעור.
בעקבות דברים אלו פתחתי סידרת שיעורים
בקרב מקום מגורי, והתקבצה סביבי

הכל מוכן, כל המהלכים מוכנים, הרקע
והתשתית מושלמים, ואנחנו יוצאים לדרך.
כאשר הכל נראה לכאורה שהולך
למישרין, והיה נראה כי נוכל לבשר לרבי על
השינוי הדרסטי והמבוקש לטובה, נטרפו
הקלפים. הבניין שבנינו התמוטט באחת וכל
התכנית ירדה לטמיון. מי היה אשם – כולם
ואף אחד. דברים שהשתנו בשעה אחת –
פניה אחת – הורידו את התכנית מגדר
האפשרי. כל מה שבנינו שלב אחרי שלב,
נהרס בלי אפשרות להיבנות מחדש. מפח נפש
ממש.

קשה לתאר את נמיכות ונפילת הרוח
כששמעתי על ההתפתחות ההפוכה לגמרי
מהתסריט שבנינו בעבודת נמלים. דרך מוצא

לא איך להביא שהמצב ישתנה...
אני מתייעץ עם ידידים ובני משפחה. כן,
יש למישהו מהם רעיון, פתרון שיכול לעבוד.
כמובן שהכל בגדר עולם המחשבה. צריך
להוריד את זה לעולם הדיבור והמעשה; הכל
תלוי איך היהודי המדובר יקבל את הרעיון
וישתף פעולה. אבל נצנוץ ראשון של תקווה
יש כאן.

מגבשים תכנית ויוצאים להוריד את
הרעיון לפסי המעשה. זה עניין עדין, תלוי
בשיתוף פעולה של הזולת; זה שהרבי כותב
שנמצא במצב לא טוב וחייב להשתנות.
אנחנו הולכים 'לכתחילה אריבער' וסומכים
על זה שהרבי כבר יעשה לו את הרצון לשתף
פעולה.

קבוצה מגובשת של לומדי חסידות. במרוצת הזמן המשפחה גדלה, האילוצים הכלכליים והעזרה בבית אילצו אותי להפסיק עם הרבה מהשיעורים ולעבור למפגשים של התוועדות חסידית אחת לחודש. רק שיעור אחד אני ממשיך לקיים כמקדם.

בהרגשתי הרעה על כך שירדתי מהפעילות, יצא בהשגחה פרטית שכישוריי היו דרושים יעלון גאולה כלשהו, ואז התחלתי להרגיש שאני מגיע, בזכות עזרתי, לעשרות אלפי יהודים עם בשורת הגאולה, שזו פריסה עצומה ביותר. אמרתי לעצמי שבדרך זו אני עובר את כל האפשרויות שלי מכפי שהיה כאשר התמקדתי בקבוצות הקטנות של יהודים מקשיבי השיעורים בעבר. בשלב מסוים גם קיבלתי עידוד מהרבי ב"תחביבי" החדש, וככה הרגתי את מצפוני על כך שהשיעורים כמעט ונפסקו. מה ערך של עשרה, חמשה-עשר יהודים שמקשיבים (לפעמים בחצי ארון) לשיעור תורה בסוף יום עבודה מפרך – מול עשרות אלפים של יהודים שאני מסייע להם להיחשף לבשורת הגאולה?

כעת ישבתי מתוך נפילת רוח אמיתית, וכתבתי לרבי מלך המשיח. מיד בתחילת מכתבי פירקתי את כאבי החד והבלתי ניתן להרגעה, על כך שקיבלתי בזמן האחרון הוראה מפורשת, אך כל המאמצים לקיים אותה לא רק לא מסתדרים, אלא גם הולכים הפוך... אני ממשיך לכתוב לרבי שאני מרגיש כי אני נמצא בדרך ללא מוצא ומרגיש רע בגלל זה.

בהמשך כתבתי לרבי שהעניין כל כך תופס אותי, עד שחרגתי ממנהגי הקבוע לכתוב דו"ח על פעולתיי ובסוף הדו"ח להוסיף את העניינים הפרטיים והמשפחתיים. כאן המשכתי בכתיבת הדו"ח על הנעשה עמדי בהפצת המעיינות בזמן האחרון, ובציניי שכידוע לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הפסקתי עם רוב השיעורים בגלל הסיבה הידועה לו מכבר, ועברתי להפצה בקנה מידה עולמי בעזרה לארגון מסוים שמפיץ את בשורת הגאולה בכל קצווי תבל.

בסיום המכתב רשמתי את התוכניות העתידיות למבצע חנוכה, ביקשתי את עצתו וברכתו הקדושה על כל הנ"ל.

הרגשתי שסלע גדול ירד מלבי. הבעיה כעת נמצאת בידי הקדושות של הרבי מלך המשיח, והכתפיים שלי השתחררו ממשא ענק ממדים.

הכנסתי את המכתב לכרך ח"י, והספר נפתח לעמוד שעא. אני אתן לכם לקרוא

כל הדרך לשיעור, כאשר הגשם מכה בי, כובעי נוטף, משקפי יצאו מכלל שימוש מרב טיפות, ואני נאבק עם הרוחות, שיננתי לעצמי "קרבת אלקים לו טוב". שוב ושוב, במשך חמש עשרה דקות תמימות של הליכה קשה

ולשפוט – האם אין הרבי חי וקיים ממש?! להגיד שזה היה מדהים? להגיד שהרגשתי באותו רגע עד כמה שהרבי מלך המשיח אתנו עמנו, מייעץ, מכוון ומדריך? מעלה אותי בחזרה על דרך המלך, מיישר ודואג לי בכל פרטי הפרטים?

לאחר הפתיחה השיגרתית הרבי כותב:

ובמ"ש אודות סיבות שונות ומשונות שהיו שעל ידן בטלו כמה שיעורים שהיו לו עם אחרים תלמידים-תלמידות.

כבר ידוע הפתגם מה התועלת בהתירוצים כשהענין אינו, והרי ידוע שאפילו באונס מוחלט שפסקה תורה שאונס רחמנא פטרי אבל כמאן דעביד לא אמרינן ובמילא אין הפצת המעיינות ואפילו גם פחות מהפצה.

ויה"ר שהוא, בתוככי כל אנ"ש, יכירו את הענין דהפצה, שזהו טובתו של כאו"א המפיץ (אף שעושה בזה כמו שעושים בענין ובמילא יעשה בזה כמו שעושים בענין טובת עצמו, וע"ז המבואר בעת ההתוועדות וע"ז הצחות שבתקופה ובעולם הפוך שלנו הפכי גם מהמדובר בתורת חסידות בכ"מ ע"ז העלי' דהעבודה דקרבת אלקים לי טוב, שעתה הוא בהיפך הגמור: לומד מבין ומשיג ויכול גם להסביר גם לקטן ממנו, איך שקרבת אלקים טוב, אבל אינו מקשר את כל הענין לעצמו, שגם הוא בכלל זה, וקרבת אלקים לו טוב, והלואי היו מתחילים בהסברה האמורה (דרגא פתוחה-כביכול), ובודאי שהי' מתקיימת הבטחת חז"ל, מתוך שלא לשמה בא לשמה.

מובן שאין כוונתי ח"ו להטיף מוסר, ופשוט שהנני שולל נפילת רוח וכו' כי אם להביע התמי' על אנ"ש ש"לאט לאט" משתמטים גם מענין ההפצה, בתוך השתמטות מהפעילות בהנוגע למוסדות

חב"ד, ואפילו פעולות בהנוגע ללימוד ברבים, והלואי ואתבשר שנתהפך הגלגל לטוב, טוב לשמים וטוב לבריות וטוב העושה פירות.

את האיגרת הרבי מלך המשיח מואיל לסיים בברכה "לבריאות ולבשוי"ט בכל האמור".

בתוועדות חנוכה הקראתי למסובים את האגרת, עם פירוט כל הסיפור דלעיל. מזווית עיני יכולתי לראות את שמחת הנאספים כשהבינו את פשר ההכרזה שתגיע בסיום הקראת האיגרת.

כן, השיעור שנפסק לפני שנים מתוך אילוצים רבים ושלא באשמתי כלל – מתחדש. וכפי שהרבי כתב, התירוצים טובים אבל הענין לא נפעל, ומה עוזרים התירוצים, אף המוצדקים שבהם?

ועוד דבר: מופלא לא פחות. בזמן האחרון, במסגרת טיפול רפואי, הרופא אמר לי שהגיע הזמן שאתחיל לעשות דברים שטובים לי ולא רק לאחרים. והנה הרבי מבקש שאעשה ואפעל לטובתי האישית – קרבת אלקים לו טוב – ממש לפי מרשם הרופא!!

אתמול בלילה, רבותי, יצאתי מביתי למסור את השיעור הראשון בסדרת השיעור המתחדש מבחינת "חדש ימנו כקדם". כדי להיות בטוח שאזכה גם בשכר הליכה כפשוטו, הרכב התקלקל, וכדי לחדד עוד יותר את החשיבות של הענין – מזג אויר השתנה בקיצוניות עם גשם צולף ורוחות מקפאיאות וחודרות לעצמות.

כל הדרך לשיעור, כאשר הגשם מכה בי, כובעי נוטף, משקפי יצאו מכלל שימוש מרב טיפות, ואני נאבק עם הרוחות, שיננתי לעצמי "קרבת אלקים לו טוב". שוב ושוב, במשך חמש עשרה דקות תמימות של הליכה קשה.

והתוצאות? קודם כל ההרגשה הנפלאה שאני שוב ממלא את תפקידי, למרות הכל, ומעבר לתירוצים. ההרגשה החמה לשבת עם קבוצת תלמידים ולשפוך החוצה מכל מה שהרבי נתן לנו, ולהעביר לאחרים. ומעל הכל: הפנמת הזכות הגדולה שזכיתי לקבל הוראה מפורטת ואישית כל כך ולמלא אותה.

וההמשך? גם לזה הרבי ידאג, ובוודאי יסתדר על הצד הטוב ביותר. הוא יכול לדאוג לקומץ קטן של יהודים שימשיכו ללמוד, והוא גם ידאג לסדר את מצוקתי הפרטית. ללא ספק.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד.

קריאת חירום לאנ"ש חסידי חב"ד

מי לה' אלי!!

כידוע גדל החיבה של רבותינו נשיאנו לעיר הקודש חברון, ובפרט שלשם שלח כ"ק האדמו"ר האמצעי את בתו הרבנית הצדקנית מרת מנוחה רחל נ"ע, ובמקום הוקמה קהילת חביד לתפארת, ובפרט שכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו הרעיש וזעק נגד כל פגיעה ביישוב היהודי בחברון.

בעונותינו הרבים ממשלת ישראל זוממת להחריב ולגרש משפחות יהודיות מנחלת אבותינו במקום בו גרו יהודים ובעוד הם מתגוררים על אדמה יהודית כדת וכדין. וברור הדבר שאם ח"ו היל"ת, הדבר יתבצע זה ייתן פתח להחריב את כל היישוב היהודי בחברון וסכנה נוראה על כל יושבי ארץ הקודש.

לא עת לחשות!!!

אנו קוראים לאנ"ש ד' בכל אתר ואתר לבוא

לעזרת אחינו הגיבורים, ולהגיע לעיר הקודש חברון

ולתת סיוע ככל שיידרש כדי להציל את עיר הקודש חברון.

השלוחים שיחי' בחברון יסייעו לכל מי שיגיע לחברון.

ובזכות כך נזכה תיכף ומיד ממש לחזות בביאת משיח צדקנו

בגאולה האמיתית והשלימה.

הרב שלום דובער הלוי וולפא
המטא העולמי להצלת העם והארץ

הרב דוד מאיר דרוקמן
רב העיר קרית מוצקין
ומרבני עמותת פיקוח נפש

מד'ינות המלך

ברזיל

מקורבים הנושאים בגאון יעקב את יהדותם, מצוותם ותורתם. הגדולה בערי ברזיל היא פאולו, על 19 מיליון תושביה. בעיר גרים קרוב ל-60 אלף יהודים, מתוכם רק 15,000 שומרי מצוות, ממגוון רחב של עדות וחוגים. ברוח האמור לעיל אופייני הדבר, שאפילו שמה הגויי של העיר אינו ניתן לכתובה במלואו; להיותו על שם כומר נוצרי. ואולי זה מסמל גם את המהפך שעברה העיר והמדינה כולה - בתשובה מדהימה של הרבי, ציין את שם העיר כ"עירו דואיאנץ" (!) על שם אחד מהשלוחים בעיר זו, ואילו על שם המדינה אמר הרבי, כי הוא ראשי תיבות של האמהות ויעקב אבינו: בלהה, רבקה, זלפה, יעקב, לאה!

הכתבות הראשונות בסדרה זו מוקדשות איפוא לאחד מפורצי הדרך, מקים בית חב"ד בפאולו והראשון בברזיל כולה - "בית חב"ד סנטרל", הלא הוא החסיד השליח הרב שתי אלפרין.

א. אברהם

למצב בו חלקים גדולים במדינה מוכי עוני ואלימות, והיא מככבת במקום הראשון בעולם בפער בחלוקת ההכנסות.

במדינה זו, תחתון שאין תחתון למטה הימנו - איוה נשיא הדור לעשות לו יתברך דירה בתחתונים. כבר בשנת תשי"א אנו מוצאים את הרבי טורח ומשתדל בשיגור שלוחים לברזיל, ואכן, כבר מראשית שנות היודיים מוצאים שם משפחות של חסידי חב"ד שעשו בשליחות הרבי, ואחריהם הגיעו שלוחים נוספים. בנימה אישית: אביו של כותב השורות נפגש לראשונה עם שלוחי הרבי כשנסע לברזיל בסוף שנות היודיים; שם הודלק הניצוץ שהפך ללהבה גדולה.

פעילות חב"ד בברזיל זכתה להבנות בצורה נכונה התואמת את הוראות הרבי - ביזור סמכויות ופעילות של מספר שלוחים בו זמנית, שהתקמדו בצדדים שונים של הפעילות והקמת המוסדות. וכך, בכחו של המשלח, במדינה שכל קשר בינה לבין עניינים שבקדושה נראה כמעט מופרך - קם ונהיה: "ליובאוויטש שבברזיל". מוסדות שוקקים, מאות בעלי-תשובה ואלפי

אם על אמריקה בכללה נאמר שהיא ב"חצי כדור התחתון", הרי דרום-אמריקה היא התחתון שבתחתון, "רבע כדור התחתון". הגדולה במדינות אמריקה הלטינית היא ברזיל, מהיפות והגדולות בארצות תבל (החמישית בגודלה בעולם). ביערות הגשם באיזור האמזונס ניתן להכניס את שטח מדינת ישראל 160 פעמים. היא מכסה כמעט מוחצית מיבשת דרום-אמריקה כשהיא גובלת כמעט בכל מדינה ביבשת חוץ מצ'ילה ואקוודור.

המדינה דוברת הפרטוגזית, היא ליל משונה של דקות פנאטית בדת הנוצרית-הקתולית (הדת הרשמית בברזיל), ושאר "עבודה-זרה" מיושביה הקדמונים - ביחד עם מתירנות ופריצות נודעים לשמצה גם בעולם הרחב. ה"ג'ונגלים" שבשטחה מהוים איפוא סממן אף לסגולותיה התרבותיות. נוסף לכך את העובדה כי גאוות רבים מתושביה היא על עניינים הקשורים ב"רגל" דווקא - עניין שהפך לפולחן בפני עצמו במדינה. גם מבחינה פוליטית סבלה ברזיל מתהפוכות רבות, שהביאו אותה

המהפיכה הברזילאית

כאשר במדינות אחרות הוציאו עלונים בשכפול ידני – הרב אלפרין חילק קלטות עם ניגונים חסידיים ♦ כאשר חסידים בקושי עיכלו את ההוראה להדפיס תניא בכל מקום בעולם, הוא נחת ב-770 עם מאה מהדורות תניא מברזיל ♦ לא פלא שהעיר פאולא הקדימה ערים רבות בקריאת "רחוב חב"ד" ובניית "כיכר משיח נאֹו"

מאת בן-ציון ששון

מפגש בתהלוכה

שמחת תורה תשכ"א, ניו יורק. בין עשרות הצועדים ב'תהלוכה' צועד הרב שבתי אלפרין. תוך כדי הילוכו, הוא מבחין באדם שחזותו לא נראית כשל אחד מבני המקום; לאחר שיחה קצרצרה אכן מתברר שאותו אדם הינו יהודי מברזיל שהגיע לניו יורק בכדי לחפש מועמד למשרת רב בית הספר היהודי בריו-דה-ז'נירו.

הרב אלפרין ראה בענין השגחה פרטית ברורה. מיד לאחר החג פנה למזכירות הרבי כדי להציע את עצמו לשליחות בברזיל, והתשובה החיובית לא איחרה לבוא. וכך זמן מה לאחר חתונתו כשהוא רק בן 24, מצא את עצמו הרב אלפרין בדרך לברזיל יחד עם אשתו מרת אסתר ז"ל, כאשר אפילו את השפה המקומית בברזיל – פורטוגזית – אינם יודעים.

מושל העיר מעניק לשליח הרבי, הרב שבתי אלפרין, 'אות כבוד' על פועלו הרב

את שלו, ואט אט החלו בני הזוג להשתלב בחיי הקהילה היהודית המקומית. את תחילת דרכו עשה הרב אלפרין, כאמור, כרב בית הספר היהודי בריו-דה-זינרו, כאשר לאחר זמן מה הפך למנהל המוסד. לאחר 3 שנים העתיק הרב אלפרין את מושבו לעיר פאולו בה נמצאה אז הקהילה היהודית הגדולה ביותר בברזיל, וגם שם שימש כרב ולאחר מכן כמנהל בית הספר היהודי הגדול בעיר – 'יבנה'.

במשך כל אותן שנים לא עבד הרב אלפרין במסגרת חבדי"ת, עד שבשנת תשל"ד בנר ראשון של חנוכה – פתח רשמית את 'בית חבדי' הראשון במדינת ברזיל. גם ממרחק של 33 שנים, זוכר הרב יוסי אלפרין, הבן של, את החנוכה ההוא, כשהיה רק ילד בן 6: הוא ואחיו נרתמו אז למלאכת הצביעה של חנוכיות הגבס שיוצרו במיוחד לקראת החג. הרב יוסי שולף תמונה בה נראים כל בני המשפחה יושבים על המדרכה סמוך לביתם וצובעים את החנוכיות בצבעי כסף וזהב.

הפעילות המבורכת בחג החנוכה קישרה את הרב אלפרין לעשרות יהודים שהתגוררו בשכונה היוקרתית – 'גיארדינס אמריקה', כאשר הקשר מתהדק והולך באמצעות שיעורים קבועים ומגוון פעילויות נרחב.

חודשיים לאחר תחילת הפעילות החל להופיע מגזין הבית חבדי – 'חבדי' ניוז, המהווה עד היום את ערוץ הקשר העיקרי עם הקהילה (עד היום יצאו לאור 320 גליונות!). המגזין הדו-חודשי מכיל חומר יהודי מרתק בשפה המקומית: רעיונות לפרשיות השבוע, הלכות וסיפורים למועדי השנה, וכן חדשות מהנעשה בבית חבדי. המגזין פופולארי מאוד בקרב יהודי העיר, ולמרות שבמקורו נועד לקהילה, הוא מתפרסם בכל רחבי ברזיל בשל תוכנו המוצלח והמושך, ותפוצתו גדלה והולכת.

עד לפטירתה בשנת תשס"ב, היה המגזין עיסוקה העיקרי של הרבנית אלפרין. מאז, לקח בנה הרב יוסי את עט העריכה. מספר פעמים זכה הגליון למכתבים מהרבי, כשהמיוחדים ביניהם היו לרגל הוצאת גיליון המאה והמאתיים.

קלטות, מנות וגפרורים

חוץ מהפעילות הרגילה לאורך השנה, דאג הרב אלפרין לצאת מידי פעם בפרוייקט מקורי שימשוך את הציבור ויעצים את היקף

בית חבדי הראשון בברזיל

דביקות והדבקה במטרה

בחודש תשרי תשמ"א, נוגן לראשונה בבית מדרשו של הרבי הניגון 'יווי וואָנט משיח נאָו'. זמן מה לאחר מכן הדפיס 'בית חבדי' בפאולו כמות גדולה של מדבקות עם כיתוב זה, שהופצו בקרב כל יהודי הקהילה המקומית.

יש לציין שבית חבדי המרכזי היה בין הראשונים בעולם שהוציא סטיקרים כגון אלו, למרות שבאותם שנים הרעיון נחשב עדיין לחידוש גדול.

זכרונות מימי הבראשית. בני המשפחה יושבים על המדרכה סמוך לביתם וצובעים את החנוכיות בצבעי כסף וזהב

פרישת שלום מהרבי. כשהגיע הזוג לשדה תעופה התברר שהמטוס איתו היו אמורים לטוס לברזיל קורקע בשל תקלה טכנית רצינית. הזוג חזר לשכונה, ויום למחרת כשיצאו בשנית לשדה תעופה – או אז יצא הרבי וליווים לדרכם...

מבית ספר – לבית חבדי

השנים הראשונות היו קשות מהרבה סיבות ובראשם קשיי השפה, אך הזמן עשה

היציאה לשליחות לוותה במקרה מעניין: כאשר הזוג הטרי יצא לעבר שדה התעופה, הם קיוו לראות את הרבי, שבאותם שנים נהג לעמוד בדלת הראשית של 770 וללוות את הזוגות שנסעו לשליחות. אך הפעם הרבי לא יצא. הדבר היה לפלא, אבל ביוזעם כי הרבי מעוניין בנסיעתם, עזבו את 770 גם בלי

השגריר הקובני מצדו ניסה לראות כיצד יוכל לעזור לקהילה היהודית בקובה, כאות תודה ליהודים שעזרו לו בברזיל. תודות למאמציו, ניתן אישור לנסיעתם של 5 משלחות מטעם בית חב"ד בברזיל למדינת קובה, כדי לחזק את 500 היהודים הגרים שם בגשמיות וברוחניות.

ראש העיר מעביר "אות כבוד" עבור הרבי

מבצע מזוזה בבתי הספר

'חב"ד ניוז': ערוץ הקשר העיקרי עם המדינה

הפעילות. אחד הפרוייקטים המוצלחים ביותר בתחילת הפעילות היה הקמתה של מקהלת ילדים ששרה ניגונים חסידים. עם הזמן יצאו לאור הקלטות שחולקו בין יהודי העיר, שהתלהבו מהרעיון המוצלח ומהביצוע המושקע, ובעיקר – מהמוזיקה שהזכירה להם נשכחות מבית אבא. הרב אלפרין זיהה את הפוטנציאל, והחליט להוציא גם קלטות עם סיפורי חסידים בפורטוגזית – רעיון שהעלה את הבית חב"ד בשנית לכותרות. לקראת חג הסוכות נבנו מאות מודלים קטנים של סוכות שחולקו בין כל בתי ספר היהודים בעיר, ולפני חג הפורים הוכנו מאות משלוחי מנות מהודרים בצירוף חומר על החג שחולקו בכל ערי ברזיל בהם קיימת קהילה יהודית. חג הפסח הביא איתו רעיון גאוני-מקורי נוסף, שהיה אז גם יחודי ברחבי העולם – קלטת וידאו המדגימה את כל

ההליך ליל הסדר כהלכתו בשפה הפורטוגזית. הרב אזולאי המשמש כיום כרב בבית כנסת ספרדי בעיר, מהוה דוגמא מצויינת לתוצאות של אותה פעילות: משלוחי המנות הגיעו גם אליו, לעיר ריו-דה-ז'נירו בה גדל. למרות שלא היה לו אז שום קשר וזיקה ליהדות, המשלוח-מנות עשה את שלו ולאחר מספר שנים מצא את עצמו בישיבת חב"ד ולאחר מכן... כאחד משלוחי הרבי בבית-חב"ד ממנו קיבל מספר שנים קודם לכן משלוח מנות! תקופה נוספת חולפת, הקשר עם הקהילה מתבסס – והרב אלפרין מחליט שהיעד כעת הוא מבצע נש"ק. מוחו הוגה אכן רעיון "מדליק": הוא יווסף יצור גפרורים בעיצוב יחודי להדלקת נרות שבת, ומארגן מבצע מיוחד בו תלמידות בית-הספר הדתי

שותף פעיל להצלחת הבית חב"ד. לרגל האירוע קיבל הרב אלפרין מכתב ברכה מהרבי באנגלית.

בשנת תשל"ט, 5 שנים לאחר פתיחת הבית חב"ד, החליט הרב אלפרין להביא שליח נוסף בכדי לתחזק ולתגבר את הפעילות. לעיר הגיע הרב דוד וויטמאן, שתוך זמן קצר השתלב בפעילות והפך חלק בלתי נפרד מבית חב"ד.

בחג הסוכות תשמ"א, שהיווה את תחילתו של שנת הקהל, התקיים לראשונה באצטדיון הכדורגל הגדול 'פאקנבו' כינוס הקהל, בו השתתפו רבים מיהודי העיר ומתומכי בית חב"ד. אתם יכולים לתאר לעצמכם מה האירוע הזה עשה למדינה בה הכל נמדד באיצטדיוני כדורגל...

באותה השנים, כאשר התקרב חג הפסח, התעוררה בעיה רצינית בקשר למצות, משום שהמפעל שייצר במשך כל השנים את המצות נסגר בשל בעיות כשרות. המצב היה מאוד לחוץ ועד הרגע האחרון לא נמצא פתרון – ואז התקבלה תשובה מהרבי בה הובטחה השתתפות הרבי בהוצאות קניית ויבוא מצות לברזיל. טון מצות נרכש ויבוא ע"י בית חב"ד, שחילק אותם לכל דורש ברחבי המדינה.

בשנת ה-80 להולדתו של הרבי בנתה עיריית פאולו כיכר במרכז העיר, והשם שניתן לה היה – 'כיכר משיח נאו'. לכיכר נבנו 18 כניסות כמניין ח"י, כאשר רוחב כל כניסה היה 80 ס"מ – לציון שנת השמונים של הרבי!

המושל פאלו מאלוף גוזר את הסרט בכניסה לבית חב"ד החדש

מבצע ה'תניא' הגדול

בשנת תשמ"ד יצא הרבי במבצע להדפסת ספר התניא בכל מקום על פני הגלובוס. הרב אלפרין החליט ליישם את הוראת הרבי כמהדרין מן המהדרין: זמן קצר לאחר שיחת הרבי בנידון היו ברשותו של הרב אלפרין שתי מכונות "וואן" גדולות שנשכרו במיוחד למבצע, ועליהם הותקנו שתי מכונות הדפסה חדישות. למבצע התנדבו מספר בחורים חבדי"ם תושבי העיר, ובמשך תקופה די קצרה עשו סבב בכל מדינת ברזיל והגיעו גם למקומות נידחים ביותר. בכל מקום אליו הגיעו ופגשו ביהודי – הודפס ספר התניא. במשך זמן המבצע הודפסו 100 הוצאות של ספר התניא ברחבי המדינה.

זמן מה לאחר מכן נסע הרב אלפרין לבית חיינו 770, כשאיתו כל 100 ספרי התניא שהודפסו ברחבי ברזיל. באותה

"כיכר משיח נאו"

מה שמתרחש במקומות אחרים בתהליכים של שנים ארוכות, קורה אצל הרב אלפרין מהר: בית חב"ד נהיה צר מלהכיל, ונופלת החלטה על קניית בניין רב-תכליתי לכל צרכי הקהילה היהודית והחב"דית, וישמש מרכז לפעילות המסועפת.

בשנת תשל"ו, שנתיים בלבד לאחר פתיחת ה"בית חב"ד" – נמסרו לרבי במהלך התוועדות ו' תשרי מפתחות הבניין החדש ע"י התורם שרכש את הבנין, מר הורן ומשפחתו. שנה לאחר מכן, בייא ניסן תשל"ז, נחגגה ברוב פאר חנוכת הבניין שכלל בתוכו מקוה, בצירוף טקס הסבת שם הרחוב בו שוכן הבניין – ל'רחוב חב"ד'! באירוע נכחו ראש העיר וחבר העירייה היהודי מר דוד ויזן, שזכה לקירובים רבים מהרבי והיה

גם לכאן הגיע הטנק להדפסת התניא. 1600 קמ"ש מפאולו. 2080 מריו-דה-ז'נירו

ממכריו של הרב אלפרין. ההמשך כבר לא מפתיע: הרב אלפרין יוצר קשר עם אותו יהודי, ומספר לו על הרעיון להדפיס את ספר התניא בתחנת המחקר של ברזיל באנטריקה...

המבצע הזה, שגם היום נשמע כמו חלום הזוי, התבצע שבועות מספר לאחר מכן. מכונת הדפוס עשתה את דרכה לקוטב הדרומי, וספר התניא הודפס באנטריקה; דיווח על כך נשלח לרבי – והרבי שולח השתתפות בסכום של \$20!

באנטריקה לעת עתה לא נמתחו קווי טלפון, מה שאילץ את הרב אלפרין להשתמש ברדיו בגלים קצרים כדי ללמוד עם אותו יהודי מהדפים הטריים של ספר התניא שיצאו זה עתה ממכש הדפוס, כהוראת הרבי. זמן מה לאחר מכן מגיעים הגליונות מאנטריקה לברזיל, שם נעשית עבודת הגימור והכריכה.

לאחר ההדפסה יצאה תשובה מהרבי שיש לציין על הספר היכן **בדיוק** הודפס ולא רק 'אנטריקה'. באמצעות חותמת מוסיפים על הדף האחורי של ספר התניא את שם הבסיס 'קומדנטי פחדו' בו הודפס.

בזאת לא תמה מסכת חייה של מכונת הדפוס: זמן מה לאחר ההדפסה באנטריקה מצא הרב אלפרין בן-דוד קרוב שלו שניצל מהמלחמה ברוסיה ולאחר המלחמה עבר לגור בברלין. מכונת הדפוס שבעת ההרפתקאות יוצאת איפוא למסע האירופאי שלה...

מר רפאל הורן, מלווה את מר אדמונד ספרא שמיגיש לרבי את מפתח בית חב"ד

הרב אלפרין עם מאה ספרי התניא

מפתח בית חב"ד שהוגש לרבי

בברזיל היה נראה שעבודתם של מכונות ההדפסה הניידות הסתיימה – אלא שאז התברר שהמסע בעולם הרחב רק החל:

בדרום העולם, הרחק הרחק מברזיל – ביבשת הקרח אנטריקה, ישנם עשרות תחנות מחקר מטעם מדינות שונות בעולם. אחת מהמדינות הללו היא ברזיל, והמעניין הוא שמפעיל התחנה היה יהודי ברזילאי

הזדמנות אמר הרבי לרב אלפרין שברצונו שישאר כי הוא מתכוון לעשות התוועדות מיוחדת לרגל האירוע. בהתוועדות השבת התקבלה גם ההוראה המיוחדת, שיחזרו שוב לכל המקומות בהם הודפס התניא, וילמדו בהם שוב מתוך התניא שהודפסה במקום זה!

שנה לאחר הדפסת 100 ספרי התניא

ניגוני חב"ד קצת אחרת

אלבום שמוציא את השמחה מן האדישות

האלבום **ניגונים מן האור** כולל 19 ניגוני שמחה, מסורת האלבום באוסף כללי הפנת טעינות הניגון החסידי החדש, ומסבך נגני שמו **ניגונים מן האור** ויחיה ויחיה בן הדין. לכן נבחרו ניגוני שמחה בלבד שדרכי השמחה מכשירה את האדם להיות כלי נוקב.

להזמנות: 08-8505908 050-7936404

הברירה החסידית

ניגוני חסיד

מעט מן האור

הרב אלפרין. זמן קצר לאחר הגעת השגריר התברר לרב אלפרין כי השגריר צויד מטעם מדינתו העניה בסכום כסף פעוט, שלא הספיק לו אפילו למחיה. בית חב"ד הפעיל את קשריו ותוך זמן קצר נמצאה לשגריר דירה מכובדת למגורים. הרב אלפרין אף דאג למסגרת לימודים עבור בנו של השגריר, והקשרים בין השניים צברו תאוצה.

העזרה לשגריר קובה נעשתה מתוך כוונות טובות וללא ציפיה לתמורה, אך השגריר מצדו ניסה לראות כיצד יוכל לעזור לקהילה היהודית בקובה, כאות תודה ליהודים שעזרו לו בברזיל. מאמציו נשאו פרי: במשך החודשים הראשונים לפעילותו נשלחו 5 משלחות מטעם בית חב"ד בברזיל למדינת קובה, כדי לחזק את 500 היהודים הגרים שם בגשמיות וברוחניות. בכל פעם בה הגיעה משלחת מברזיל לקובה, זכו אנשי המשלחת בוויזת כבוד מטעם מדינת קובה. במשך שלושת השנים של הפעילות המעניינת, זכו יהודי קובה לעשרות ביקורים, כאשר בכל פעם הביאו להם אוכל כשר, זוגות תפילין שנתרמו לקהילה, וכן את כל המצרכים הקשורים לחגי ומועדי השנה.

לאחר שהופסקו המשלחות מטעם הבית חב"ד, החל לנסוע לשם הרב שמעון אייזנבאך מטורונטו, השומר עד היום על קשרים הדוקים עם יהודי קובה.

הרב שבתאי אלפרין (במרכז) באסיפה תקופתית עם השלוחים באזור

המצב היה מאוד לחוץ ועד הרגע האחרון לא נמצא פתרון – ואז התקבלה תשובה מהרבי בה הובטחה השתתפות הרבי בהוצאות קניית יבוא מצות לברזיל. טון מצות נרכש ויבוא ע"י בית חב"ד, שחילק אותם לכל דורש ברחבי המדינה

סנטרל אחד,

15 סניפים

במשך השנים הגיעו שלוחים חדשים לעזור בפעילות בית חב"ד. ביניהם: הרב יוסי שילדקרויט (המנהל כיום את בית חב"ד איטאלי), הרב דני אשכנזי, הרב דוד אזולאי והרב אברהם שטיימין. למעלה מעשרה שלוחים נוספים הובאו ע"י הרב אלפרין לערים שונות ברחבי ברזיל.

עד לפני מספר שנים, קיבלו השלוחים בברזיל את משכורתם מהנהלת 'בית חב"ד סנטרלי שהביאם לברזיל, כאשר אחת לשנתיים קיבלו כל בני המשפחה כרטיסי טיסה לרבי. עם גידול מספר השלוחים בשנים האחרונות, שהביא גם לעלייה בהוצאות השוטפות – הוחלט שכל בית חב"ד יהפוך לעצמאי מבחינה כלכלית וניהולית. ברחבי ברזיל מפוזרים כיום קרוב לעשרה בתי חב"ד, כאשר בעיר פאולו עצמה פועלים חמישה בתי חב"ד.

בשנת תשנ"ב, לאחר שנים של לימודים בבית חינוך, התבקש הרב יוסי אלפרין לחזור

שגרירנו בקובה

פעילות חשובה ולא ידועה של בית חב"ד ברזיל בשנותיו הראשונות, היה הקשרים עם הקהילה היהודית בקובה. בשנת תשל"ד התחוללה הפיכה במדינת ברזיל, כאשר הצבא תפס את השלטון והדיח את הנשיא. ימים ספורים לאחר ההפיכה החל הצבא במרדף אחר כל מי שהיה לו קשר ישיר או עקיף לנשיא; מאות אנשים נהרגו בהם יהודים רבים, והאופציה היחידה שעמדה לנרדפים הייתה לברוח מהמדינה.

בשנת תשמ"ד הסתיים השלטון הצבאי, ולראשונה התקיימו בחירות חופשיות לנשיאות ברזיל. ברזיל, שהשתחררה מהשלטון הצבאי-לאומני שהתנגד נחרצות לקומוניזם, החלה עתה לפתח קשרים עם מדיניות קומוניסטיות, בתוכם מדינת קובה. היחסים התהדקו, ובעקבותיהם שלחה קובה שגריר מטעמה לברזיל.

זמן מה לפני כן הכיר הרב אלפרין יהודי שקיים קשרי מסחר הדוקים עם מספר מדינות מהגוש המזרחי. אותו יהודי תיווך בין השגריר הקובני, סרגיו זרוונטיש, לבין

יחידות על-חוטית

באחד השנים נכנס הרב אלפרין עם בנו יוסי ליחידות אצל הרבי, במהלך היחידות פנה הרבי ליוסי שהיה אז ילד קטן ושאלו מספר שאלות על החומר אותו למד ביחד. ואז שינה הרבי לפתע נושא ושאל אותו:

- בכמה צדדים לובשים ציצית?
- 'ארבע', ענה יוסי.
- וכמה חוטים יש בכל צד?
- 'שמונה'.
- וכמה זה ארבע כפול שמונה?
- המשיך הרבי לשאול.
- 'שלושים ושתיים'.

וכך הסתיימה היחידות. עם צאתם מהיחידות, פנה הרב אלפרין לבנו ואמר כי אין לו ספק שלא לחינם דיבר עמו הרבי על נושא הציצית. בדיקה קצרה של ציציות בנו העלתה ש... יש בהם רק 31 חוטים ולא 32 כדרוש.

נאחזים ברשת

לפני מספר שנים חנך בית חב"ד המרכזי את אתר האינטרנט שלו. האתר בנוי בצורה מעניינת ומושכת, מכיל בתוכו את כל המידע היהודי בשפה הפורטוגלית, ומופעל ע"י ממשק נוח. האתר מושך למעלה מ-5000 כניסות גולשים ביום. מאז עלה לאוויר הספיקו מפיקי האתר לקבל שלושה פרסים ברציפות, כאחד משלושת האתרים הטובים ברשת ביבשת דרום-אמריקה לנושא דת.

גם המדור לילדים נחשב מוצלח ביותר, וחומרים ממנו מתורגמים לאתר צבאות ה' העולמי.

אחד הגבירים היהודים למושל שהוא יכול להרגיש בבית, ואם ברצונו לעזוב ביכולתו לעשות זאת בכל רגע. המושל ענה שהוא מתכוון להשאר עד סוף האירוע. בעקבות כך, לא העז גם אף אחד מהנוכחים לעזוב את האירוע לפני צאתו של המושל".

במהלך האירוע עלה המושל לשאת דברים כשבמהלכם הפתיע את הקהל בדברים על פרשת השבוע... במשך האירוע חולקו תעודות הוקרה לתומכי בית חב"ד, ואז הפתיע המושל שנית כאשר העניק לרב אלפרין אות כבוד מטעם עיריית פאולו, על פעלו למען יהודי העיר.

[בעזה"י בשבוע הבא בין היתר: על בניית "770" של ברזיל, על אירגון "פאליסדאדי", ועל שיעור גמרא בפרלמנט הברזילאי...]

סמינר יהדות לסטודנטים בימי החופש

המוצלח, הוא כאשר לאחד מבני הקהילה נולד בן או בת – הקהילה דואגת לכל צרכי המשפחה בשבת הראשונה.

את תפקיד רב הקהילה, ממלא הרב שמאי ענדע שליט"א, המשמש גם כראש ישיבת תומכי תמימים בעיר. אישיותו של הרב שמאי וכח הדיבור המיוחד בו ניחן, הפכוהו למנהיג נערץ בקרב הקהילה כולה. מידי שבוע מוסר הרב שמאי שיעור כללי, כאשר לפני כל חג הוא מוסר שיעור מקיף בהלכות החג המתקרב. כל זה בנוסף לשאר השיעורים הקבועים וה'ישבתונים' הנערכים מידי זמן לבני הקהילה.

אולם אירועים? ארמון!

בשנת תשס"ד חגג בית חב"ד 30 שנה להקמתו. הרב אלפרין חשב על רעיון לאירוע מכובד לציון שנה זו. לאחר הפעלת הקשרים הנכונים וקבלת האישורים המתאימים הוחלט לעשות את האירוע לא פחות ולא יותר – בארמונו של מושל העיר.

האירוע התקיים בהשתתפות המושל ואשתו, ובנוכחות רבני העיר, אישי ציבור, אילי הון וחברי השלטון המקומי. גלריית האח"מים ומיקומו יוצא הדופן של האירוע גרמו להד נרחב בתקשורת המקומית, שנדהמה לנוכח השפעתם העצומה של אנשי חב"ד. מספר הרב יוסי אלפרין: "בשעת הדינר כשישבנו עם המושל לארוחה, אמר

למולדתו ולתגבר את הפעילות השוטפת. בתחילה סייע לאמו בהפקת המגזין 'חב"ד ניוז', ובמקביל הצטרף לאביו בפעילות וניהול פרויקטים שונים של בית חב"ד. היום לאחר למעלה מ-10 שנים במקום, הרב יוסי הוא האדם הנמצא בבית חב"ד כל הזמן ואחראי על תפקודו והתפתחותו בכל המובנים.

בנוסף לפעילות היום-יומית (שיעורים, מזון לנזקקים, שירותי דת שוטפים ועוד) – מארגן בית חב"ד מגוון רחב של פעילויות עונתיות. לפני מספר שנים החל מבצע בו ילדי בתי הספר היהודים בעיר מגיעים לבית חב"ד לאפות חלות ולשמוע על משמעותה של השבת. בחג החנוכה מידי שנה מתארגנת שיירת מכוניות גדולה העושה סבב מספר פעמים במשך החג ברחבי העיר; ובמקביל מוצבות חנוכיות ענק במרכז השכונה, וכן בחנויות יוקרה בשכונת 'ג'ארדין-אמריקה'.

קהילת בית חב"ד מונה כיום כ-200 משפחות. המעניין בקהילה זו, הוא העובדה ש-99% ממנה הם בעלי תשובה של הרב אלפרין ואשתו דונה אסתר ע"ה, כאשר אחוז גבוה מהם הפכו לחבדניקים"ם לכל דבר.

הרב יוסי אלפרין מסביר לי ש"בניית קהילה היא פעולה גדולה וכבירה. יותר קל ופשוט לעשות פעולה רעשנית אחת, כמו ליל הסדר למאות אנשים, רק שיום למחרת הם נעלמים כלעומת שבאו. כאן לעומת זאת, עובדים ומשקיעים בבניית הקהילה מבוקר ועד ערב, ולכן קיימת כאן קהילה יציבה שבנויה היטב. בכלל לא קל לשמור על קשר יום יומי עם משפחות הקהילה, אבל זה שוה את התוצאות". דוגמא אחת לקשר הקהילתי

מי חייב למי?

כדי שכל אשר לנו יהיה שייך לרבי מה"מ, יש להכניס את הרבי לתוך הבית שלנו בהנהגה של כל שעות היום והלילה ובכל ימות השנה. כפי שנהגו חסידים לאמר בדורות הקודמים: אצל חסיד בבית אפילו הכפית צועקת 'רבי!'. במילים פשוטות הכוונה היא שהכפית תיראה איך הרבי היה רוצה לראות אותה, ולראות אותי משתמש בה

כיצד נעשים שייכים לרבי

התייחסות זו של החסידים כלפי הרבי, נובעת מן האופן שבו הם מתייחסים כלפי הקב"ה. כדי להדגיש את הגישה החסידיית על בסיס של 'יתרון האור מן החושך' היו החסידים מספרים על אחד שלא היה חסיד, אשר הלך ברחוב בחול המועד סוכות. בידו האחת אחז את הלולב והאתרוג וביד השנייה את הטלית והתפילין (כמנהגם להניח תפילין בחול המועד). תוך כדי הליכתו חדר לתוך חולצתו איזה שרץ והציק לו בגבו. הוא הרגיש את עצמו חסר אונים כלפי העקצוץ המציק בגבו, שהרי ידיו תפוסות במצוות, ומה יעשה? פנה אל הקב"ה ואמר: ריבוננו של עולם! אתה הרי רואה שאני עסוק עכשיו בעניינים שלך. אם כן, אנא, במחילה מכבוד תורתך – גרד לי את הגב... כי הוא חש שהקב"ה חייב לו, ובפרט כשהוא עושה לו נחת רוח – הרי הוא מסובב במצוות שלו! מובן שאין זו הדרך. יהודי חייב הכל לקב"ה, ולא להיפך. וכמו היחס לקב"ה כך צריך להיות היחס להוראות ולרצונות של הרבי, כי הרי הרבי לא מייצג את עצמו אלא אך ורק את רצון הקב"ה.

(ואף המוצדקים ביותר כמו בסיפור הנ"ל) הפוטרים אותו ממחויבותו. הרי לא היה שייך ש'ר' חאצע יתנגד לקמים עליו, כי אז לא היה מגיע לרבי לא הכסף ולא ר' חאציה עצמו, כמובן. אך בכל זאת היה צריך להחזיר את שנחסר, ולא היתה הצדקה להימנעות ממילוי חובה זו.

באופן דומה התבטא אדמו"ר הרש"ב אודות פעולה לביטול גזרות מסויימות, אשר בקשר אליה עשה כל מה שהיה אפשר – ולא הצליח. כשראה החסיד שליווה אותו בדרכו חזרה את שברון ליבו, אמר לו: "הרבי הרי עשה כל המוטל והאפשרי!" ענה הרבי: "אבל הענין לא התבצע (דער זאך האָט זיך נישט אָפּגיטאַן)! אם כן איך אפשר להיות שליו ורגוע?" מילים אלו הולמות אף את הסיפור הנ"ל: הסיבה המוצדקת של התנפלות הפרועים על ר' חאטשע אינה משנה את העובדה המצערת שהכסף שהיה צריך להגיע לרבי על מנת לפעול בנושא הפצת היהדות וכו', לא הגיע.

כשמתבוננים בסיפורים אלו ועוד סיפורים הדומים להנ"ל, זה חייב להעיר ולהאיר לנו ואותנו לשאול את עצמנו: מה היא הדרישה מאיתנו בעבודת ה' – האם אני קיים בשביל הרבי והקב"ה, או הם קיימים עבורי?

מוטל קוזלינר ע"ה, שחווה את מוראות תקופת האימים של הקומוניזם ברוסיה, דיבר לעיתים נדירות על אותם ימים. באחת ההזדמנויות הללו סיפר על ר' חאציע פייגין ע"ה, אשר נסע ברכבת לאדמו"ר הריי"צ ובאמתחתו חמש מאות רובל (שהיו סכום עצום באותה תקופה), על מנת למסור אותם לרבי.

באותה תקופה של המלחמה בין הפלגים היריבים ברוסיה היו מצויים ברכבות פראי אדם, בני אספסוף שנהגו כחיות טרף. אם הם היו מחליטים לזרוק מישו דרך החלון – לא היה מי שיעצור בעדם. פורעים אלו התנפלו על ר' חאציע ולקחו ממנו את הכסף, אך חסד עשו איתו שהשאירו אותו בחיים.

כשבא ר' חאצע לאדמו"ר הריי"צ וסיפר זאת, ציפה וחשב שמסתמא הרבי יאמר לו: נו... ב"ה שנשארתי בחיים, ו"יאונס רחמנא פטריה". אך הרבי אמר לו: "ינו, תשלם זאת לאט לאט".

החסידים שסיפרו סיפור זה הגיעו למסקנה שחסיד אינו שומר חנים או שומר שכן – הפטורים מתשלום, אלא שואל – החייב בתשלום. ועוד יותר מכך – חסיד חייב לרבי את הכל, ועל כן אין שום תירוצים

רוצה – לצדקה!

היה זה מימוש של "תן לו משלו שאתה ושלך שלו" באופן הפשוט והתמים של יהודי חסיד.

זהירות משריטה ב'דיסק' האישי

כדי שהיחס כלפי הקב"ה יהיה כמו שצריך, חייבת להיות התייחסות כזו כלפי הרבי מה"מ, על דרך מה שנאמר בתניא פרק ב' על מאמר חז"ל "כל הדבק בתלמיד חכם כאילו נדבק בשכינה ממש". לא מצאנו דרך אחרת בתורה ובחסידות איך להידבק בקב"ה. לכן כל חייו של חסיד חביד סובבים סביב הרבי מה"מ.

זה בא לידי ביטוי בהתוועדויות ושאר התכנסויות – משפחתיות או בין כללות אנ"ש – שבהם הדיבורים הם סביב נושא מרכזי: רבי, רבי! לעשות רצון הרבי, להאחז בידית של הרבי, להתמסר לרבי, לחשוב אודות הרבי, בקיצור: לנשום רבי. כמו נשימה פיסית שאינה פוסקת כל עשרים וארבע שעות היממה, ושלוש מאות שישים וחמש ימי השנה ומאה ועשרים שנותיו של האדם בעולם.

מי שלא קרוב לתורת חסידות חביד אינו מבין זאת, ומסוגל לאמר חפשו לכם נושאים אחרים לדון בהם, להתווכח, לדוש ועוד הפעם לדוש בהם. כי חסיד חביד יודע שלהידבק בקב"ה פירושו לבטל את עצמך בפני הרבי מה"מ – כמוצא המקשר לקב"ה.

מסופר על אחד מתלמידי המגיד ממעזריטש שאמר לאדמו"ר הזקן: "אילו הייתי במקום הקב"ה, הייתי עושה כמה וכמה דברים אחרת". הגיב אדמו"ר הזקן ואמר: "ואני הייתי עושה בדיוק כמו שהקב"ה עשה!"

דבריו של אדמו"ר הזקן מבטאים את העובדה שאם יש איזו שהיא תפיסה של האני, המתבטאת ברצון מסויים, משאלה מסויימת, רוגז קטנטן על שלא נתמלאו ציפיות, או איזה הרהור קל שאני הייתי מנהל את העניינים אחרת מהקב"ה, או 'הקב"ה היה יכול לעשות כך ולמה עשה לי כזאת' – אז הגישה היא שיהא בשבילך ולא 'אתה בשבילי'. אתה לא דבוק בו אלא מדביק אותו אליך, כביכול. גישה כזו נחשבת לכפירה בה, חלילה.

ר' שאול נעמד ליד הבימה והביט בקהל מספר דקות שנדמו כנצח. שקט השתרר, והוא אמר בקול: "גזלנים! תנו כסף לתמימים!" ולא הוסיף. ניגש אליו אחד מחשובי בעלי הבתים ושאל אותו: "בסדר, אתה רוצה כסף לתלמידים, וזה מובן. אך למה אתה מכנה אותנו בשם 'גזלנים'? אמר לו ר' שאול: "זה הכסף שלך? זה הרי כסף של הקב"ה, אז מה אתה מחזיק אותו אצלך?"

הישיבה "אחי תמימים". בית הכנסת היה מלא מפה לפה. כולם היו דרוכים וקשובים לשמוע ממנו את דבריו כי הכירו אותו, והיה נחשב אצלם לאדם מורם מעם ואמיתי (אמתיער) מאוד.

ר' שאול נעמד ליד הבימה והביט בקהל מספר דקות שנדמו כנצח. שקט השתרר, והוא אמר בקול: "גזלנים! תנו כסף לתמימים!" ולא הוסיף. ניגש אליו אחד מחשובי בעלי הבתים ושאל אותו: "בסדר, אתה רוצה כסף לתלמידים, וזה מובן. אך למה אתה מכנה אותנו בשם 'גזלנים'? אמר לו ר' שאול: "זה הכסף שלך? זה הרי כסף של הקב"ה, אז מה אתה מחזיק אותו אצלך?" אחר כך ניגש מאחד לשני ועשו מי שברך וכל אחד תרם כמה שתרים, מתוך הערכה רבה וללא תרעומת על דבריו, שכן ידעו שהוא עצמו אינו מחשיב שום דבר לרכושו הפרטי, וכל אשר לו נחשב בעיניו כשייך ל"אחי תמימים".

הנהגה זו אינה נחלת גדולי החסידים בלבד. שמעתי פעם אודות יהודי מן השורה, חסיד חביד שחי ברוסיה בתקופות הקשות, בעת שיהודים רעבו ללחם. למרות שלא היה בעל ממון ובביתו שררה עניות, היה נותן הרבה כסף לצדקה והחיה נפשות רבות.

שאלוהו: הרי נאמר המבזבז – אל יבזבז יותר מחומש, ואתה נותן הרבה מעבר לכך? ואמר: אני מקיים את הנאמר כפשוטו. שכן מה שאני לוקח לעצמי זהו ביזבז, ועל זה נאמר לא לקחת יותר מחומש, ואת שאר ארבע החמישיות אני נותן למה שהקב"ה

על כן לא פלא שהיו חסידים כמו ר' אברהם פריז, שרצה שהמשכורת שלו תגיע ישירות לאד"ש, והציע גם לאנ"ש לנהוג כך. כשהוא מצא פעם בפרדסו שבפתח תקוה שק עם מטבעות זהב, רכב על סוסו לעיר יפו והפקיד אותם לחשבונו של הרבי הרייז"צ (שהיה אז אחרי יציאתו מרוסיה והיה בדחוקת גדולה). כי אם ה' זימן לו אוצר שכזה, הרי בוודאי שהוא מיועד עבור הרבי! ר' ראובן דונין, לדוגמא, שלח לרבי מה"מ את מסמכי היטאבוי של דירתו כדי שתהיה רשומה על שם אד"ש. לפועל אד"ש לא קיבל את ההצעה כי לא בזאת חפץ, אלא כפי שכתב לרב דונין שכשהבית יתנהל לפי רוחו של הרבי – בזה יהיה 'הבית של הרבי'.

כדי שכל אשר לנו יהיה שייך לרבי מה"מ, יש להכניס את הרבי לתוך הבית שלנו בהנהגה של כל שעות היום והלילה ובכל ימות השנה. כפי שנהגו חסידים לאמר בדורות הקודמים: אצל חסיד בבית אפילו הכפית צועקת 'רבי!'. במילים פשוטות הכוונה היא שהכפית תיראה איך הרבי היה רוצה לראות אותה, ולראות אותי משתמש בה.

הרצון הזה של חסיד שכל פרט בבית יהיה שייך לרבי נלמד מן ההלכה שאין די במזווה על פתח הכניסה, אלא צריך לקבוע מזווה גם על פתחו של כל חדר וחדר בפני עצמו, כדי להודיע בזה שהכל שייך לקב"ה. מי הוא המלמדנו איך לקשר כל חדר, וכל פריט בחדר – אפילו את המזווה עצמה – עם הקב"ה, הרבי מה"מ. לכן על ידי שנותן ומחבר את כל אשר לו לרבי, הוא מקשר אותו לקב"ה.

רעיון זה, באופן הפשוט והברור ביותר, השמיע פעם ילד חסידי לפני ראש השנה, כשאמר: "אני ממליך את הרבי והרבי ממליך את הקב"ה..."

לית ליה מגרמיה כלום

אחת מדמויות ההוד החסידיות שהיוותה באורחותיה דוגמא חיה לחסיד שהיה כל כולו של הרבי ומוסדותיו ללא שיעור של טריטוריה פרטית כלל – לית ליה מגרמיה כלום, היה ר' חיים שאול ברוק ע"ה. שמעתי מחסיד גור שהכיר אותו שתיאר איך ר' חיים שאול בא לבית כנסת פא"י בראשון לציון בשבת לערוך מגבית עבור

אמנם בדקות – אבל גם משריטה קלה ודקה מאוד במוח מי יודע מה יכולות להיות התוצאות, ה' ירחם. היא יכולה לגרום שינוי בעיתים ובזמנים ובחוסר הכרת אנשים, וזה כבר במקרה הטוב. לפעמים זה גורם לפגיעות באברים חיוניים על כל שונאי ישראל.

אם פגיעה בדקות בגשמיות, הפוגמת במוח האדם – חיו – עלולה להביא לאיבוד צלם האנוש שלו, קל וחומר שפגימה קלה ביותר ברוחניות בגישה של 'אני שלוי וכו', מזיקה, חלילה, לצלם היהודי של האדם.

תורת החסידות מנחה אותנו איך להגיע ל"אתה ושלך – שלוי" כפי שנאמר לעיל – זה מתבצע על ידי "הדבק בתלמיד חכם שהוא דבוק בשכינה ממש". לכן צריך לעשות הכל כדי ל"דבקה בו" – אתה בשביל הרבי ולא הרבי בשבילך.

האם יש תוצאות לדבקות

האם יש דרך, או אמת מידה, שבאמצעותה יוכל אדם למדוד את מידת דבקותו ברבי מה"י, ובבורא יתברך – שכן הא בהא תליא? אכן כן, יש אמת מידה. ניתן להתוודע אליה על ידי מה שסופר על ד"ר זליגסאן ע"ה שהיה הרופא בחצרות אד"ש. משום יראת השמיים שבו, כשהיה נותן זריקה הוא לא היה מביט היכן הוא תוקע את מחט המזרק – בגלל שמירת עינו. לפעמים קרה שנתן זריקה והרגיש שהחולה לא מגיב, והיה שואל: זה לא כואב? החולה היה עונה לו: כשהמזרק נכנס בקיר לא מרגישים ככאב! (מרוב צניעותו לא השגיח שהמזרק כלל לא חדר ליעדו, אלא נתקע בקיר הסמוך...).

כפי שהמזרק אינו מורגש אם אינו נוגע, כך אי אפשר להרגיש את הרבי בתוכך ולהדבק בו אם לא מתקרבים ונצמדים אליו. **אליו** פרושו אל המהות הפנימית שלו. אם אומנם נדבקת בו, זאת אומרת היית מסור ונתון לו לגמרי – יש תוצאות: פעלת את רצונך. כי אם לפועל "הָאֵט זֶךְ דְּעַר עֵינֵיךָ נִיט אֶפְגִּיטְאָךְ" (הפעולה לא נעשתה, כמו שאמר הרבי רש"י) – זאת אומרת שלא נדבקת בו, ושום תרוץ לא יעזור, אפילו התרוצים האמיתיים של ר' חאצק שהובאו בראשית דברינו.

מעין עניין זה נאמר אודות הינוקא בזוהר שלא רצה לקבל את הברכות מהתנאים כי הריח בריח בגדיהם שלא קראו קריאת שמע. אמנם זה שלא קראו קריאת

שמע היה על פי דין, כי היו עסוקים בצרכי ציבור ולכן היו פטורים, אך לפועל היה חסר להם הלבוש.

כך גם שמעתי אודות אדמו"ר הרי"צ אשר הרבי מה"י הבחין בו שנהג באיזה שהם חומרות או סיגופים אחרי המאסר. ולשאלתו של אד"ש מדוע קיבל על עצמו הנהגות אלו ענה: "היות שבמאסר היו הפרעות מסוימות לעבודת ה'. אמנם זה היה אונס, כי, כמובן, לא היה אפשרי לעבוד את ה' בשלמות במאסר, אך לפועל זה חסר ועל כן צריך לתקן זאת, ולהשלים את ה"תוצרים" שמניבה ההתקשרות המוחלטת לה".

לשפשף את ה"בליטות"

כיצד עושים זאת בפועל, אפשר ללמוד מתהליך של הדבקה בגשמיות. על כל חומר שמדביק כתוב על השפופרת שלפני ההדבקה צריך לגרד את החפץ שאותו רוצים להדביק כדי שלא יהיו בו שום בליטות אלא יהיה חלק לגמרי, ואז אפשר להדביק. הנמשל מובן: כשיש בליטות של **אני** רוצה, **אני** מבין, **אני** צריך ועוד ועוד – אי אפשר להידבק בקב"ה.

הנהגה זו של ביטול הגחמות האישיות על מנת להידבק בשכינה נדרשת מכל יהודי בכל דור ודור. כי הרי התורה נצחית ובפרט המצוות המעשיות הקשורות בכל ההנהגה היום יומית, נדרש לקיימן באופן של "לדבקה בו". כדי להגיע לזה צריכים להידבק בתלמיד חכם שבדור שהוא דבוק בה' תמיד. לא שייך אצלו רגע שגופו יפריע לו להיות דבוק בשכינה. לא קורה לו שגופו (חיו) יתפקד כאילו הוא מציאות לעצמה, כאילו התנתק, חלילה, מהשכינה, ומתנהג בלי סיבה. כי השכינה היא כל מציאותו של הצדיק התלמיד חכם שנמצא בגוף זה.

אם בכל דור ודור כך, על אחת כמה וכמה בדורנו. אותו 'תלמיד חכם' הודיע שהוא הנשיא שבדור ובמילא הוא המשיח היחידי שבדור, ולכן מכאן ואילך השכינה שהוא דבוק בה מייצגת גילוי משיח. כל מי שרוצה להיות דבוק בו – והוא הרי מייצג משיח – חייב להיות מחובר לנושא משיח, כי הרי אי אפשר להידבק **במשהו אחר** ולחשוב שדבוק בו.

לכן ה'דבקות בתלמידי חכמים' היום היא דרך הנושא של הכנה לביאת משיח, על ידי הכרה וידיעה שהוא כבר נמצא והחלו

פעולותיו בעולם. כפי שנאמר על ידי משיח עצמו. אין זה אומר שצריך לשנות חיו שום פרט ממה שנדרש בעבר. כל מה שנדרש עד היום ממשיך להידרש כיום ולא פחות אלא יותר.

תורת החסידות מגבירה את "תוקפא דנשמתא"

גם בענייני העולם רואים בברור שפעם הצטרפויותיו הגשמיות של האדם היו פחות לאין שיעור מהיום – הן באכילה הן בלבוש והן בדבור. לפני עשרות וכל-שכן מאות שנים הצרכים היו מעטים, וכל מה שהיה – היה די והותר. אם כן, הצרכים הרוחניים בודאי שלא פחתו ולהפך. הרי לפי הכלל הידוע "תוקפא דגופא חולשא דנשמתא" – צריך להגביר את הצטרפויות הנפש שיהיה "תוקפא דנשמתא חולשא דגופא".

ההבדל בין אז להיות הוא ברמה הנדרשת – זאת אומרת באיכות הדברים. כמו שכל אחד מבין שישנה ירידת הדורות בהבנה בסוגיא בתורה, למרות שנוספו לנו ריבוי עצום של מפרשים שלא היו בדורות קודמים. עם כל זה עדיין אין לנו יכולת להתחרות בהבנת סוגיא לגבי הדורות הקודמים. כך גם לגבי עניינים הקשורים באיכות הבנת והכרת גדלות ה' שמביאה לידי התעוררות הרגש אין להשוות בנינו לגבי דורות קודמים. בכגון דא צריך לאמר שאין הקב"ה דורש לפי כוחו אלא לפי כוחו.

אך בנוגע למעשה אין שום ירידה בדרישות, להפך – מגלים לנו כל הזמן עניינים חדשים שבכוחם לרומם אותנו. משום כך נתגלתה תורת החסידות בדורות האחרונים ולא בדורות ראשונים שהיו כמלאכים, כי בגלל החושך הכפול שאנו נמצאים בו – צריך אור רב וחזק יותר.

ידוע המשל החסידי על כך שמי שנמצא בבור עמוק אינו יכול להדליק שם נר וגפרור בגלל מחסור בחמצן, וצריך להדליק באבוקה וכדו' כדי שיאיר את הבור. כך בנמשל, בגלל החושך הגס שאנו חיים בו על כן נתגלתה אלינו השלהבת הגדולה של תורת החסידות שהייתה נעלמה בכל הדורות – על מנת להאיר לנו את דרך עבודת ה'.

בימינו רואים בברור (וכן מופיע בריבוי מכתבים ושיחות מאד"ש) שרק על ידי תורת החסידות אפשר להחזיק באידישקייט. בדורות האחרונים המציאות הוכיחה שאלו שקלטו את רוח ודרך החסידות עמדו בכל

הנסיגות, ולא הקומוניזם ולא המתירנות יכלו להם.

חסידות לכלל ישראל

לכן התפשטה תורת החסידות עד שהגיעה כיום לכלל ישראל. אמנם לא תמיד תחת השם המפורש "זוהי דרך החסידות", אך הרעיונות וההנהגות פשוט בכלל ישראל. ולדוגמאות מספר: ניגונים, ריקודים, טבילה במקווה, תפילה בחליפה וכובע, להתנועע בתפילה, להאריך בתפילה, להקפיד על הידור במצוות, הקפדה על לבשת טלית קטן ועם שיעור כדרוש, לא להניח תפילין בחול המועד, ועוד ועוד.

כי העולם לא יכול להתחבר לקבי"ה על ידי תורה ומצוות בלי דרך החסידות, ולכן מסרו הרביים נפשם על הפצת דרך זו, ולא רק בגלל הקבוצה הקשורה אליהם אלא בגלל האחריות על כלל ישראל. אמנם עד דורו של אד"ש היה נראה שהרביים פונים בעיקר לחסידי חב"ד והם יהיו אלו שימשכו אחריהם את כלל ישראל. ובדור השביעי לא הסתפק אד"ש בזה אלא דאג להביא את המעיינות עצמם החוצה, ועוד "יחוצה" ממש כפשוטו – שאפילו אלו הנמצאים בו אומרים שזה "חוצה" – למדרונות ההימלאיה, לישראלים שבפונה או לעיר ההימורים לאס וגאס.

כתוצאה מזה שהמעיינות הפכו להיות נחלת הכלל יש התקרבות רבה לדבקות בה' יתברך, למרות שבחלק ניכר מהמקרים המתקרבים אף אינם יודעים ששתו ממעיינות החסידות.

היתלמיד חכם' שבדור גם מודיע בכל דור ובכל תקופה ותקופה באיזה אופן רוצה הקב"ה שיהיו דבקים בו. בשלב מסוים היה זה "ופרצת" דרכה קישרו את העולם לתלמידי חכמים ועל ידם לשכינה, אחר כך על ידי עשרת המבצעים בנוסף למבצעים הקשורים בחגי ומועדי השנה ועד שהגיענו למבצע הכי עיקרי – הכנת העולם למשיח.

הדבקות בה'

על ידי ענייני משיח

זו היא הדרך להידבק בקב"ה בזמננו: שנושא משיח יהיה על השולחן ולא ירד ממנו בכל עשרים וארבע שעות היום. כמו שחסידי חב"ד, נוהגים מזה שלושים שנה ויותר בעת שפוגשים יהודי לשאול אותו: הנחת תפילין?

וכבר היה ידוע בעולם שאם אתה נפגש עם חב"דניק תצטרך להפשיל שרוול ולהניח תפילין, וזה יהיה הדבר הראשון שתעשה אצל החב"דניק.

בזמננו – שהיתלמיד חכם' בדור הודיע שהדרך להידבק בשכינה זה על ידי משיח – זה היום החיות של העולם, ובה צריכים להיות דבקים אם רוצים להידבק בו. אי אפשר להיאחז במשהו אחר, גם אם הוא טוב ואפילו טוב מאוד, אך זה לא דביקות בו, כי הוא היום דבוק בנושא של משיח.

זה דבר שאפשר לדבר עם כל אחד ואחד – גם עם תלמיד חכם וירא שמיים ולא רק עם מי שנראה לבוש בגדי עשוי (כמו במבצע תפילין), ובכל שעות היממה ובכל ימות השבוע כולל שבת ויום טוב (גם זאת בשונה ממבצע תפילין...). וזה יכול גם איש גם אישה וגם ילדים (כני"ל)!

אין תרוצים ואף הטובים והמוצדקים ביותר שלא לעסוק בנושא משיח, כי אז, כלשונו של אדמו"ר הרש"ב כני"ל העניין לא יעשה – עניין ה"לדבקה בו" באמצעות ענייני משיח וגאולה. צריכים גם לחבר אחרים אליו, כפי שהורה לנו הרבי מה"מ בריבוי פעמים בשיחות ומכתבים – שאף שאינך שייך עדיין לעניין זה אין זה פוטר אותך מלהודיע ולהשפיע לזולת. כי הזולת לא אשם שאתה לא הפנמת זאת, ובפרט שמן הסתם הדיבור עם הזולת יפעל וישפיע עליך.

משיח – בפנימיות

וגם בחיצוניות

אם יאמר מאן דהוא שהוא מקושר לרבי מלך המשיח בכל נימי נפשו אלא שאינו מפזץ ומדבר על כך, עליו להבין שלא ייתכן שתהיה סתירה בין החיצוניות לפנימיות בהתקשרות לרבי. אמנם לפעמים תוכו כברו – זאת אומרת שקודם היה 'ברוי' – בחיצוניות, ואחר כך נעשה 'תוכו' כמו 'ברוי' – החיצוניות השפיעה פנימה.

כמו למשל אנשים שהתקרבו על ידי שהשתתפו בהצגות ובביום תפקידים שקשורים בהנהגה חסידית ויהודית וכתוצאה מזה שהיו צריכים לביים זאת בהצגה, הרי תוכם נעשה כברם ונהיו אברכים חסידיים ביותר.

ישנם החושבים שהיות וחב"ד זה פנימיות ולבושים זה חיצוניות, לכן לא משנה איך לבושים, כי בחב"ד לא מקפידים על חיצוניות ולא עוד אלא מזלזלים במי שמקפיד על זה. יש לקוות שאינם חושבים

שגם לא משנה אם גבר ילבש שמלת אישה וכן להפך שאישה תלבש סירטוק (כי הרי לבושים זה חיצוניות...). אך מובן לכל בר בי רב שזו שטות וזלזול בחוקי הצניעות.

הכוונה באמירה שחב"ד לא מקפידה על לבוש פירושו שלא משנה אם אתה לבוש בסירטוק, בבעקיטשע (קפוטה), בחליפה קצרה או ארוכה. וכן המגבעת – לא משנה אם היא סאמעט, סופר, קנייטש, קסקעט וכדו', אך צריך להיות ברור שאתה לבוש כיהודי שומר תורה ומצוות, כי כל הלבושים הנ"ל מזהים ככאלו. כי לא צורת הלבוש היא העושה אותך חב"דניק, אלא עובדת היותך לבוש כפי שנדרש על פי התורה – הן לנשים והן לגברים – וכפי שלבשו יהודים נאמנים בכל דור ודור.

דרך אגב, שמעתי סיפור שלפני הנשיאות של אד"ש נכנס לביתו יהודי שאסף כסף למטרת צדקה, ואד"ש היה באמצע הלימוד והיה בלי המלבוש העליון, (כמנהג חב"ד שלא לובשים את הבגד העליון כל היום בבית אלא רק לצורך יציאה לחוץ או לצורך תפילה, ברכת המזון ושאר עיסוק במצוות). אמר אותו מתרים לאד"ש שאותנו לימדו שבעת לימוד התורה צריך להיות באימה וביראה ולכן צריך להיות לבוש בבגד עליון. ואד"ש אמר לו שאותנו לימדו שנוגע מה יש מתחת ללבוש. בכל זאת ידוע שאד"ש הקפיד ורצה שיצאו לרחוב רק עם לבוש עליון, וכן שבשבת ילבשו ארוך וממשי.

אמת המידה לדבקות בה'

– האם פעלנו ביאת משיח?

כל הדיון בנוגע ללבוש היה כדי להדגיש שאין להמעיט בערכה של יצירת התרשמות ה"חוצה". לכן, כמו שפעם תעודת הזהות של חסיד חב"ד היה בהופעה החיצונית – זקן ופאות, תספורת יהודית, כיפה המכסה את רוב הראש (בכדי לאמור לו שאינו בעל הדעה העליון ביותר) ובגדים המתאימים להני"ל, ובידיו היו תפילין על מנת להניחם למי שרק יפגוש, הרי כל זה שריר וקיים. אך כיום יש תוספת, והיא שכל הרואה חסיד חב"ד יאמר לעצמו: כאן נפגוש עכשו מישו שיזכיר לנו שמישיח מגיע. שום תרוץ של אונס לא ירגיע אותנו כי כל עוד "ידע עניין האָט זיך ניט אָפגעטאָן", ומשיח עדיין לא התגלה, עדיין לא הגענו אל הדבקות האמיתית ברבי מלך המשיח, ובאמצעותו – במלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.

דברים שנאמרו בהתוועדות חסידית

באופן המצ

מנהלי חברת "ניצוצות של קדושה" שהמסר העיקרי שלה מודפס בצורה בולטת מתחת הלוגו "סרטים חינוכיים על טהרת הקודש". הביקור אצלכם היה בבחינת 'טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים'.

כשהגעתי לחצר ביתו, הופתעת. הופתעתי לראות את רכבו של ר' יגאל עטור בתמונות של הרבי מלך המשיח וסטיקרים נושאי מסרים חדים וברורים בדמות "יחי

גם מסקרן לדעת איך מתכנן חסיד יום צילום עם שחקנים שאינם שומרי תורה ומצוות לעת עתה? ואיך מכינים את העולם לקבלת פני משיח צדקנו – לא רק במוצר המוגמר, בדמות סרט חינוכי על טהרת הקודש ובסטנדרטים מקצועיים גבוהים – אלא גם בכל שלב בהפקתו?

לצורך כך הצפנו נדוד לנצרת עילית, מקום מגורם של ר' יגאל ורעייתו הושיאר,

כ שאתה מתבקש לערוך כתבה על מפיק סרטים חסידי, מעניין אותך לדעת: איך ניתן להפיק סרט שיותאם לכל גווי הקשת החרדית? מהו מתכון התיווך בין ה'אורות' – הלא הם המסרים החסידיים והחבדיים" איתם חי המפיק, לבין היכלים של הצרכן, כולל כאלו שרחוקים מאוד מההשקפה האיטית של המפיק?

מה קרה לאברך חב"די שמגיע לראשונה להפיק סרט ואין לו אפילו ידיעה קלושה איך עושים את זה? האם סרט שממחיש סיפור חסידי יכול להכיל 'אקשן' ורוע? מה הקשר בין "גזירת הקנטוניסטים", למהר"ל מפראג, בין אבני החושן לפרטיזן מסתורי שביתו ביערות? על שאלות אלה ועוד, מספר ר' יגאל הושיאר, מפיק סרטים חב"די שהחליט לנצל את המדיום הזה להפצת אור החסידות ובשורת הגאולה. עד היום הפיק למעלה מחמישים סרטים, ועוד היד נטויה...

טלם

אינה חלק מסדר יומו – בטח לא באמצע "יום עבודה" – הוא הסכים להצטרף למניין. "במשך כל זמן התפילה התבוננו בנו זוג מבוגר. בתום התפילה ניגשו אלינו בהתרגשות וסיפרו על בעיות רציניות שהיו להם עם בתם וחתנם שנוצרו בשל כיווני חשיבה שונים. "זיה נפלא – איך אתם חסידי חב"ד – מצליחים לאחד את כל חלקי העם, בלי מחיצות וקטלוגים – ובכל זאת בלי לוותר על עקרונותיכם?"...

שחקן רמת אביביניק כבן 50. אפשר לומר שיהרבי הכניסי אותו לשחק בניצוצות של קדושה. המשחק הראשון שלו היה ביום צילומים שהתקיים במלון רות רימונים בצפת. צוות ההפקה מנה קשת רחבה של חסידים, ליטאים, חובשי כיפה סרוגה וגלויי ראש לעת עתה. כשהגיע זמן מנחה עשינו הפסקת מנוחה וצביקה הלך לשתות קפה. בדיוק חסר לנו עשירי למניין וביקשנו מצביקה שישלים מניין. למרות שתפילה

המלך המשיח" ו"הרבי מלך המשיח חי וקיים".

● **ככה, יגאל, אתה חושף את כל הקלפים שלך? מזוהה מיד כחבדני"ק ועוד משיחיסט? זה לא מזיק להפקת המעיינות?...**

ל' יגאל יש חינוך כבוש, והוא מחייך ועונה בסיפור:

"לא מזמן הגיע אלינו צביקה שווצברג

כיום עומדים מאחרי 'ניצוצות של קדושה' למעלה מחמישים(!) סרטי איכות, ביניהם: "גזירת הקנטוניסטים", "כל יהודי זהב", "הפרטיזן המסתורי", "תעלומת אבני החושן", "הצלקת" ועוד רבות. קשה להאמין, אבל אולפן העריכה הוא לא יותר מאשר חדר קטן בתוך ביתם של הזוג הושיאר כאשר 'צוות ההפקה' האחראי על כתיבת התסריט, ההסרטה, הביום, העריכה, הוא ר' יגאל ורעייתו.

ר' יגאל הושיאר מבעד לשיחים

היה זה בשנים תנש"א-נ"ב, ונוכח קריאתו של הרבי כי העבודה היחידה שנותרה היא קבלת מלכותו של מלך המשיח על ידי העם, החליט ר' יגאל יחד עם הטנקיסט הרב **אלעזר קעניג**, מנצרת עילית, להדפיס מאות אלפי עותקים של טפסי 'קבלת המלכות', בכדי להביא להתגלותו השלימה של הרבי.

יגאל הוציא את חסכונו מן העבודות השונות בהיותו באוסטרליה, לווה כספים רבים לצורך המבצע, ויחד הפיצו את הטפסים בכל מקום שידם מגעת. רבבות יהודים מכל גווי הקשת חתמו אז על טפסי 'קבלת מלכות' של הרבי מליובאוויטש כמלך המשיח. הטפסים נשלחו לרבי באמצעות הרב קעניג והרב הושיאר. שנתיים לאחר מכן עדיין פרעו הזוג הושיאר את החובות מ'מבצע ההחתמות'...

מאוחר יותר, בשנת תשנ"ה, החליט ר' יגאל 'לעלות דרגה' ולהפיק סרט שיפרסם במדיה היוזואלית כי "יש משיח בישראל". הסרט כולל בתוכו קטעי וידאו מהרבי מה"מ, וכן פעילות חב"דית בארץ ובעולם, והסרט "התגלות מלך המשיח" יצא לדרך.

היקף ההפצה של הסרט הפתיע אפילו את יגאל. המחמאות כמו גם הבקשות להפיק גם סרטים לילדים, לא פסקו. יגאל השתכנע ומאז, הכל היסטוריה...

יום עומדים מאחרי ניצוצות של קדושה למעלה מחמישים (!) סרטי איכות, ביניהם: "גזירת

"מעניין, שהבעיות היו דווקא 'בפנים'. זכורני, שבתחילת הדרך, כששיווקנו את הסרטים 'לחיות עם הזמן', היו חנויות מסוימות, בהנהלה חבדי"ת דווקא, שסירבו למכור את הסרטים בגלל כיפות 'יחי' שהיו על ראשי הילדים השחקנים בסרט. כיום, לאחר המוניטין והיקף המכירות הגדול של הסרטים (למרות הכיפות יחי על ראשי השחקנים), המעיינות מופצים לא רק חוצה..."

ר' יגאל הושיאר מוכר לציבור הרחב בזכות הסרטים שהוא מפיק, המשלבים סטנדרטים גבוהים לצד מסרים חינוכיים. לא רבים יודעים שלאמיתו של דבר ר' יגאל משמש כשלוחו של הרבי מלך המשיח להכין את העולם לקבלת פני משיח צדקנו במחוזות אליהם לא תמיד ניתן להגיע.

אצל ר' יגאל, הכל החל מ'חלוקת דולרים' בה עבר לפני הרבי מה"מ זמן קצר לפני חתונתו וזמן רב קודם העיסוק בסרטים. הרבי הביט בו, הושיט לו דולר ואמר "ברכה והצלחה". בעיני יגאל היו רגעים אלו רגעי שיא. הוא פנה להמשיך אך לפתע הוציא הרבי דולר נוסף וברכו שנית "ברכה והצלחה". "במבט לאחור", אומר יגאל, "אני חש שהרבי נתן לי אז את הכוח לפעול בנושא הסרטים".

פעולתו הראשונה של ר' יגאל, כמה מפתיע, בכלל לא הייתה בהפקת סרטים אלא בהדפסת דפים...

בגלל מסירות הנפש

הסרט 'תעלומת אבני החושן', משלב סיפור אודות המהר"ל מפראג שהכריח את גונב אבני החושן להחזירם בצורה מופלאה וניסית – סחט של מחמאות מאלפי הצופים. מדובר בשחקנים מקצועיים, אתרי צילום מדהימים, תסריט מושקע, מסרים חינוכיים, אפשר לומר – כל מה שסרט טוב צריך.

בעמדם בשלב בחירת ה'שחקן' שיגלם את תפקיד המהר"ל מפראג, עמד ר' יגאל בפני שוקת שבורה: אמנם כבר בתחילה הובהר שאין בדמות השחקן לתאר את דמות הצדיק, אך בכל זאת, שחקן רגיל, חסר הדרת פנים – לא יוכל לגלם דמות רבת הוד שכזו, ומי שהדרת פניו תתאים – ודאי שלא יסכים לשחק...

ר' יגאל החליט ללכת 'לכתחילה אריבער' ופנה לרב שמואל פרומר בבקשה מיוחדת להסכים להציג בסרט את המהר"ל. הרב פרומר, כידוע, ניחן בהדרת פנים...

תשובתו של הרב פרומר הפתיעה את ר' יגאל: "יק בגלל מסירות הנפש שהייתה לך במבצע ההחתמות על קבלת המלכות, אני מוכן להיעתר לבקשתך..."

ר' יגאל הושיאר מצלם את אחד הסרטים

הקנטוניסטים", "כל יהודי זהב", "הפרטיזן המסתורי", "תעלומת אבני החושן", "הצלקת" ועוד רבות. קשה להאמין, אבל אולפן העריכה הוא לא יותר מאשר חדר קטן בתוך ביתם של הזוג הושיאר כאשר 'צוות ההפקה' האחראי על כתיבת התסריט, ההסרטה, הביום, העריכה, הוא ר' יגאל ורעייתו. גם ארוחות הבוקר, צהריים וערב, לשחקנים ולעובדי הצוות – מיוצרים במטבח הביתי של הזוג הושיאר.

כשאני מתפעל בקול מההספק הנדיר, יגאל מפטיר בענווה, "אני זוכר שכשהגענו לאולפני העריכה, צחקו על הבורות העמוקה בכל מה שקשור לעריכת וידאו, צילום והפקה דיגיטלית".

יהיו שיטענו שקורים ליניצוצות' נסים, אחרים יטענו שזה עניין של הסתכלות אופטימית על המצב. אם תשאלו אותי – שתי הגישות צודקות. הרבה דברים שקורים בסטים אחרים, אצל ר' יגאל מתקבלים בפשטות. כך למשל, כששחקן מגיע באיחור של שעתיים לזירה; בכל מקום אחר הדבר יתקבל בתגובות בלתי נשלטות, ואילו אצל ר' יגאל זה מתקבל ברגיעה מוחלטת. למרות הלחץ ולוח הזמנים הצפוף, ברור לו שיהכל בהשגחה פרטית. ואכן, כשזה קרה ביניצוצות של קדושה, הזמן נוצל לצילום סצנה אחרת. למפרע התברר שטוב שאותו קטע לא צולם 'בזמן' ו'במקום'... ההשלמה נעשתה מאוחר יותר. מיותר לציין שהיא יצאה מוצלחת הרבה יותר...

בפי הזוג סיפורים מופלאים על ברכות הרבי המלוות אותם בכל צעד: "אחת העבודות הקשות ביותר בהפקת סרט, הוא מציאת אתר צילום, או בעגה המקצועית 'לוקיישן'. סטודנט באוניברסיטת תל אביב סיפר לי כי לקח לו חודשים למצוא בית פשוט לצורך עבודת גמר לחוג לקולנוע.

"יצאנו פעם לסיוור בעכו העתיקה בכדי לבדוק אתרי צילום לסרט 'לחיות עם הזמן' בקשר לחג הפורים. המקום, כך נראה לנו, היה אמור להתאים בגלל החומות והתפאורה העתיקה שיצרו אשליה של שושן הבירה. כדי לשבר את האוון, יום צילום עולה אלף וחמש מאות דולר (!)

"הגענו לאתר בתקווה לקבל הנחה משמעותית שתשכנע אותנו לסגור חוזה. בהגיענו הסתכל עלינו מישהו מהמשרד, המראה שלנו – זוג חסידי – עניין אותו, והוא החל לשאול שאלות אודותינו ואודות מטרתנו. אמרנו לו שאנחנו שליחים של הרבי מליובאוויטש להפיץ יהדות באמצעות סרטים חינוכיים. הוא ביקש מאתנו לצאת

החושן, הגענו למוזיאון ישראל, אולם נתקלנו בקושי להשיג אישור צילום באתר המקורי ובכך להשבית את פעילות המוזיאון למשך יומיים. הדבר לא בא בחשבון. בהשגחה פרטית נוצר קשר עם ר' אבי טאוב, בעליו של מפעל היהלומים NDC והתברר כי המפעל מרוקן בכל יום אחר הצהריים את התכשיטים מאולם התצוגה, ועד למחרת עומדות הויטרינות ריקות מתכולתן, כך הפך המפעל למוזיאון... במקום היה ייתרון נוסף

לסיוור במקום ולשוב אליו. בשובנו, התברר שהיהודי הזה הוא מנכ"ל אתר התיירות 'עכו העתיקה'. "בדרך כלל אינני נמצא כאן", אמר, "אבל יד הגורל הביאה אותי לכאן היום כדי לפגוש אתכם – אתם מוזמנים לצלם את הסרט באתר – בחינם!..." מאז נוצר בנינו קשר הדוק שנותב להוספה באידישקייט.

"בהזדמנות אחרת, בחיפוש אחר 'לוקיישן' מתאים לסרט 'תעלומת אבני

גם את הילדים הרכים שבגן, מכינים ניצוצות של קדושה לקבלת פני משיח צדקנו. סדרת הסרטים 'חבורת מכל הלב' (תסריט מאת מירי לוויין), מספרת על חבורת חיות (טהורות!) שכל אחד מסמלת מידה אחרת, ולקראת בואו של מלך המשיח מחליטות החיות לשפר את מעשיהן, לתקן את המידות ולבנות למלך המשיח בית איתן, המיוסד על שלום ושלווה, חריצות וענווה...

"האמת היא, שגם אנחנו חשבנו כך, אולם מאחד ממנהלי הת"תים החב"דיים שמעתי טענה שהסרט חינוכי מאוד, אבל הילדים – אלו שאמורים להיות מושפעים ממנו – טוענים שהסרט משעמם..." ילדים מחפשים אקשן, הוא אמר כאחד שמכיר מקרוב את הנפשות הפועלות. הבנו שעם כל הכבוד לעלילות חינוכיות, יש צורך נואש לספק לילדים ולנוער סרטים חינוכיים – ועם זאת מותחים ועלילתיים. החכמה היא, לזרוע בתוך האקשן את המסרים..."

בכך שהוא לא מוכר לציבור הרחב. מקום טוב יותר", מסיים ר' יגאל, "לא היינו יכולים למצוא..."

בשבתות ובחגים, או בארוחת ערב של סתם יום רגיל, תוכלו לראות סביב השולחן בבית משפחת הושיאר, שחקנים, צלמים ואנשי צוות העובדים עם הזוג. "אנחנו מרגישים בבית", הם טוענים, "לא צריך להגיע עד לליל הסדר כדי להשתתף בהתוועדות עם יגאל. זה קורה בסופו של כל יום צילומים ארוך ומתיש..."

על תוצאות אחת ההתוועדויות מספר צביקה שוורצברג, אחד השחקנים שאינו שומר מצוות לעיני:

"בסוף יום צילומים לסרט 'בית דין של מעלה' התיישבנו להתוועדות. יגאל התחיל לספר סיפורי מופת על הכתיבה לרבי מליובאוויטש באמצעות 'אגרות הקודש'. התלהבתי והבעתי את רצוני לכתוב גם כן לרבי. באותה תקופה עמדתי בראש הפקת מחזה שהיה מועמד לתחרות ורציתי לקבל את הברכה של הרבי לזכייה המיוחלת. כשפתחנו את הספר, הייתי בהלם! הרבי כתב שם שאני לא צריך להקפיד על מי שלא בחר בי, וכי עלי לנצל את כשרונותי לעיסוקים על טהרת הקודש..."

"יגאל לא הבין מה הדהים אותי כל-כך, אבל כשסיפרתי לו על אופי ההצגה הוא הבין".

"אני נהנה לשחק בסרטים של הושיאר", אמר השחקן הנודע יהודה ברקן בראיון שהעניק לעיתון 'כל העמק והגליל': "הסרטים שיחסית לתקציב הדל ונעשים בתנאי מחתרת, מזכירים לי במידה מסוימת את חלוציות תעשיית הסרטים בארץ ישראל, כאשר לא היה כסף, אבל היה חזון גדול. הושיאר הצליח בכושר השכנוע שלו, לשכנע שחקנים כמו גילי שושן ומיכאל וייגל לשחק בסרטים שלו. עם תקציב מועט ואוכל מהבית, אבל עם מכנה משותף אחד – שמדבר על אהבת התורה ויהדות, והניסיון להפיץ אותם ברבים..."

ברוח דומה התבטא גם מיכאל וויגל, מאנ"ש בערד ובוגר תיאטרון 'הבימה' ואחד הדמויות היותר בולטות בסרטי ניצוצות של קדושה: "המשחק בסרטים של הושיאר הוא חוויה גדולה. יש בהם אורה של חלוציות וחזון. באמצע הסרט עושים הפסקה לתפילת מנחה, נוטלים ידיים ואוכלים. לאווירה החסידית הזאת יש ייחודיות. זו חוויה מדהימה להיות שם..."

הרעיון לתסריט יכול להגיע מכל דבר, אבל הרעיונות לסרטים של הושיאר מגיעים דווקא מ... לימוד שיחות ומאמרים של הרבי. "אני לא צופה בסרטים – גם לא אלה שבהוצאה חרדית", אומר יגאל. "חבל על הזמן שהולך לאיבוד, בכדי להצליח להשפיע ולהיות שליח להכין את העולם לקבלת פני משיח – מוכרחים למלא כל הזמן את המצברים!"

כך לדוגמה, בעקבות לימוד שיחה בה מתבטא הרבי על 'התיקון הדרוש בארצות הברית, בה כל פעולה טובה, מוכרחת לקבל פרסום, ואמת המידה אם לפעול או לא היא: 'האם יהיה הפרסום כדאי?' – נולד הרעיון לתסריט הסרט 'המרץ לתהילה' המספר על

מוטי, ילד שרוצה להיות כוכב סרטים כדי להתפרסם וכדי להופיע על המסך, הוא מוכן לעשות הכל. לעומתו, מענדי, אינו מחפש כלל להתפרסם, אך בזכות מעשיו הטובים – הוא עולה לכותרות..."

● **בסרט, כמו גם בסרטים אחרים פרי הוצאתכם, נראים בין השאר גם סצנות לא הכי חינוכיות: איומים, מכות, יריות וכו'...** "תראה, בסיפורי צדיקים מופיעים לעתים גם מקרי אלימות, ובכל אופן אף אחד לא חושב לצנוז אותם מהסיפור. מלבד זאת, בסיפורים חסידיים, המעשים השליליים מגיעים תמיד מ'הסטרא אחרא', מהרשע, מהגוי, מהדמות הרעה וכו'. נקודה נוספת – פעמים רבות שרק באמצעות 'האקשן' ניתן לתת ביטוי ממשי למסירות נפש בעבור הצלת יהודי".

● **ואתה לא חושש שזה מה שהילד יקלוט מהסרט?**

"זאת נקודה מאד חשובה שהרבה נוטים לתפוס אותה בצורה שלילית. בתורת החסידות מוסבר על 'השפעה חיצונית' ו'השפעה פנימית'. זאת אומרת, שיתכן והורה יחשוב שהילד קלט רק את הטפל ולא את המהות, אבל ההשפעה האמיתית היא ההשפעה הפנימית שלפעמים ניבטת רק כעבור זמן. סיפר לי איש חינוך ותיק על נער מתבגר שתמונות מסרט של ניצוצות של קדושה' שבו צפה בגיל צעיר, השפיעו עליו יותר מאין-ספור שיחות מוסר".

● **על הסרט 'עין טובה', קיבלתם מחמאות בזכות המסרים החינוכיים השקופים הנראים בו. לא עדיף להיצמד לקו הזה?**

"האמת היא, שגם אנחנו חשבנו כך, אולם מאחד ממנהלי הת"תים החב"דיים שמעתי טענה שהסרט חינוכי מאוד, אבל הילדים – אלו שאמורים להיות מושפעים ממנו – טוענים שהסרט משעמם..." ילדים מחפשים אקשן", הוא אמר כאחד שמכיר מקרוב את הנפשות הפועלות. הבנו שעם כל הכבוד לעלילות חינוכיות, יש צורך לספק לילדים ולנוער סרטים חינוכיים – ועם זאת מותחים ועלילתיים. החכמה היא, לזרוע בתוך האקשן את המסרים..."

במשך הזמן מקבל הרב הושיאר הרבה הצעות להפקת סרטים. "ההשקעה זעומה וההכנסה גבוהה", טענו הפונים, אולם לזוג הושיאר אין זמן לסרטים – הם עסוקים בשליחות. הקו המנחה אותם הוא 'מה יצא לצופה בתום הסרט? וכן: 'האם הייתי נותן לילדי לצפות בסרט שכזה? במידה שהתשובה לא משביעת רצון – ההצעה לא

רגעים וניצוצות מתוך "ניצוצות של קדושה"

כתבות, הצגות – אבל לא תסריטים. המדיה הויזואלית, עדיין (למרות המספר הגדול של הסרטים שיצאו עד כה) בחיתוליו, ויש עוד הרבה מה להוסיף, לשפר ולרענן.

ברצוני לנצל את ההזדמנות, ולפנות דרך 'בית משיח' לקוראים-כותבים: היינו רוצים ושמחים שדווקא מקרב חסידי חב"ד החיים את המונחים והמסרים החסידיים, יתנו ידם וכשרונם כדי לקדם את נושא ההפצה במדיה הזאת. לחסידי חב"ד יש תוכן של ממש להציע לכל העולם היהודי.

לקוראי 'בית משיח'?

ידועה השיטה של הרבי, שעל כל אחד לנצל את הכישורים בהם נתברך מה' יתברך לצורך הפצת המעיינות וקבלת פני משיח. ברוך ה' יש בחסידות חב"ד חסידים מוכשרים מאוד, בטחוני שכל אחד מנצל את יכולותיו וכשרונותיו בתחום השליחות שלו. אבל, ישנו אפיק שליחות שלא נתנו עליו את הדעת עד כה – והוא כתיבת תסריט לסרטים חינוכיים. רבים מגלים את כשרון הכתיבה שלהם לכתיבת ספרים, עלונים,

עולה בשנית על סדר היום.

בני הזוג הושיאר גם לא נרתעים מביקורות. יתירה מזו, הקרנות הבכורה של הסרטים 'גזירת הקטנוניסטיים', 'הצלקתי', 'הפרטיזן המסתורי' ו'המרץ לתהילה', היו בכנסי סיום שנערכו בסופי שנת הלימודים מול מאות זוגות עיניים של הורים ומחנכים. התגובות אכן הגיעו בהמוניהם, הביקורות סייעו לשפץ את הסרט שעדיין לא יצא לשוק, ונתנו גם עידוד לתסריטים הבאים.

● לסיום, יש לך איזשהו מסר להעביר

חיש - הפצת מעיינות

מרכז להפצת ספרי חב"ד

בית מלא ספרים...

הרבי מבקש שכל בית יהודי יהיה בית מלא ספרים

- כל ספרי חב"ד
- דבר מלכות פענוחים
- כל ספרי גאולה ומשיח

ת.ד. 2 כפר חב"ד 72915
 טל: 03-9600770, 0523-770904/5
 ספ: 03-9606781

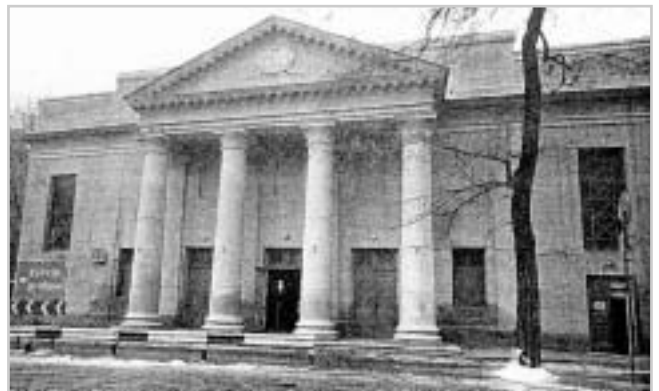
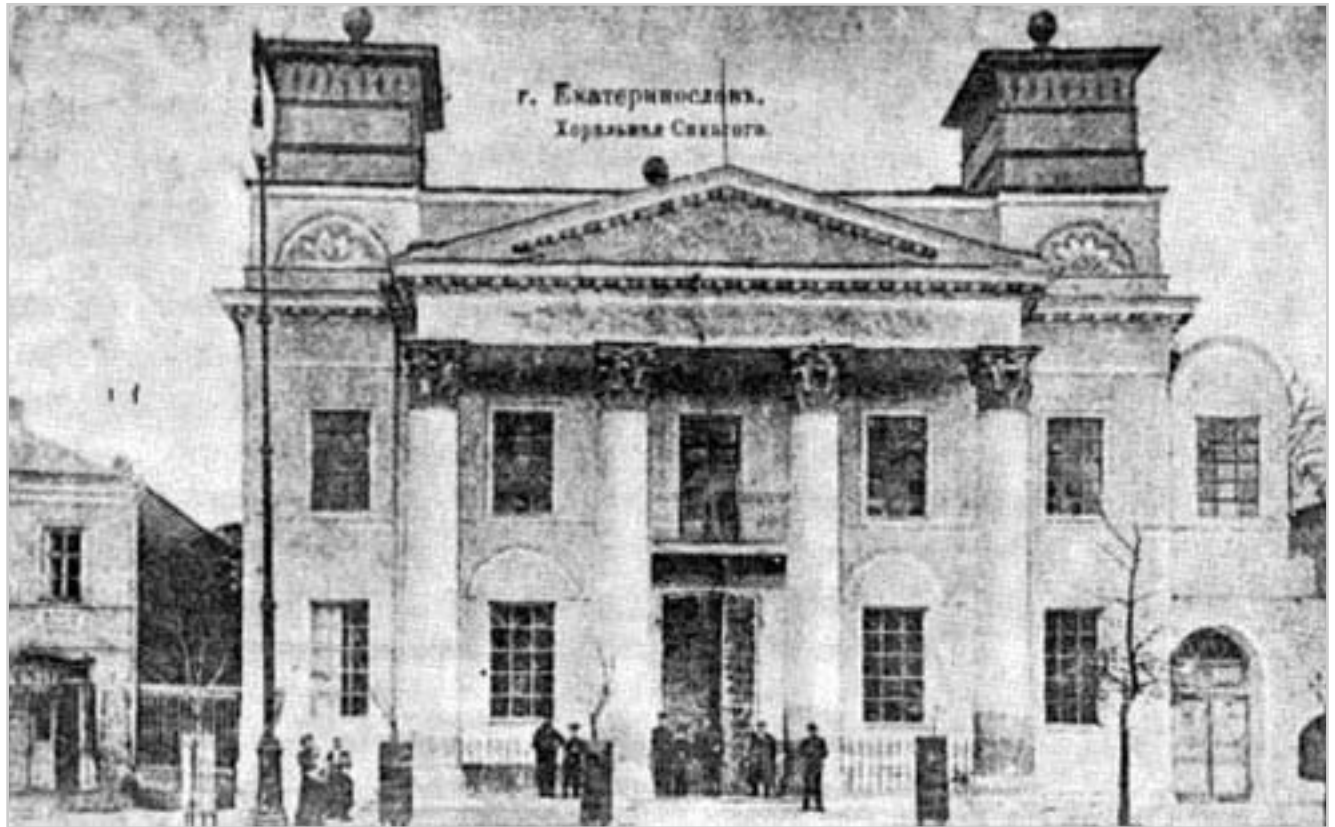
חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

עיר הרבי חרובה

הרבנית חנה שהתה עם בעלה בגלות ונזכרה בגעגועים בהקפות הנערכות כעת בעיר רבנותו של בעלה, אבל לא ידעה, ולא יכולה הייתה להעלות על מחשבתה, כי ממש בשעות אלה מוצאים להורג עשרות אלפי בני הקהילה היהודית בדניפרופטרובסק... • סיפורה של קהילת חב"ד בעיר דניפרופטרובסק (יקטרינוסלב) בה גדל הרבי מה"מ בצל אביו הגדול, שנחרבה כליל בימי עברה וזעם

למעלה: בית הכנסת הגדול בימיו הטובים. למטה מימין: בית הכנסת הגדול שהולאם והפך לתיאטרון. במשולש שבחזית הבניין נקבע סמל הפטיש והמגל הקומוניסטי. למטה משמאל: בית הכנסת הגדול כפי שצולם בחודש אייר תשס"ה. שלט צבעוני מכריז קבל עם ועולם: הקהילה היהודית בדנייפרטרובסק מאחלת חג שמח לכבוד ה-9 במאי 60 שנה לניצחון [על הנאצים]

בקול רם את פסוקי 'אתה הראת', באותו ניגון כפי שהיה אומרם בבית הכנסת שלו, בנוכחות מאות מתפללים, או ביום המחרת בביתינו, בנוכחותם של כעשרים מקורבים. היו אז בביתנו ריקודים שמחים כל-כך, עד שנדמה היה לך שגם האבנים משתתפות בשמחה הגדולה..."

הרבנית חנה התגעגעה, אבל לא ידעה, ולא יכולה הייתה להעלות על מחשבתה, כי

בזיכרונותיה מתקופת הגלות מספרת הרבי חנה על הגעגועים העצומים שתקפו אותה לקהילתם בעיצומן של "הקפות" בשמחת תורה תש"ב. היא ישרה על שרפרף עץ קטן בבקתה בכפר ציאיילי שבערבות קזחסטן, ראתה את בעלה רוקד לבדו תוך אמירת פסוקי "הקפות", והתגעגעה להקפות היפות של הקהילה...

"כשהגיע זמן ההקפות, התחיל הרב לומר

געגועים לקהילה

הרב הראשי האחרון של העיר דנייפרטרובסק לפני האסון הגדול, היה רבי לוי יצחק שניאורסאהן ע"ה, שהנהיג את קהילתו ביד רמה במשך עשרות שנים. הוא לחם במסירות נפש למען חיווק הקהילה, ולבסוף נעצר והוגלה הרחק מעירו ומקהילתו.

מטה הנ.ק.וו.ד, פה נחקרו חסידי העיר דנייפרפטרובסק
ובהם הרב לוי-יצחק שניאורסאהן

הרב בערע וואלף (דב זאב) קאזוויקוב,
רב העיר

(הגה"ח הרב דב זאב – ר' בערע וולף קאזוויקוב), ומטעם ה"אשכנזים" (הרב בנימין זאב זקהיים). שניהם הנהיגו את הקהילה שמנתה כעשרת אלפים נפש.

הרב קאזוויקוב שהיה מחשובי חסידי חב"ד, נחשב בעירו לאיש קדוש. הוא נהג לשבת מידי יום בטלית ובתפילין בעודו עוסק בתורה ותפילה עד השעה ארבע אחר הצהריים. מלבד גדלותו בתורה ובחסידות, היה גם עוסק בגופו בעזרה לעניים וקשי-יום.

בשנים תרנ"א-תרנ"ג גדלה האוכלוסייה היהודית באופן משמעותי וזאת כתוצאה מ"גירוש מוסקבה". רבים מיהודי מוסקבה גורשו מהעיר ואלפים מהם הגיעו ליקטרינוסלב. עם גידולה של האוכלוסייה התרחבו גם המוסדות היהודיים. הוקמו "תלמודי תורה", נבנה בנין חדש עבור בית הרפואה, וכן הוקמו מוסדות חסד רבים עבור נזקקים. בימים ההם הטילה הממשלה על הנהלת בית הכנסת הגדול לטפל בכל המוסדות היהודיים בעיר.

במפקד שנערך בערי רוסיה בשנת תרנ"ז, נפקדו ביקטרינוסלב 40,971 יהודים שהיו שלושים ושבעה אחוזים מכלל תושבי העיר. קהילת יקטרינוסלב הייתה אפוא אחת הקהילות הגדולות ביותר ברוסיה.

בעיר התנוססו שנים-עשר בתי כנסת מהם כמה של חסידי חב"ד; בתלמודי התורה למדו כאלף וארבע מאות תלמידים ובנוסף לכך היו בעיר ישיבה ושישה-עשר בתי ספר יהודיים. רוב בתי המסחר בעיר היו שייכים ליהודים. באותה שנה אף נוסד בעיר בנק יהודי.

במשך השנים התיישבו בה יהודים רבים. היהודים הראשונים שבאו לגור בעיר, הגיעו אליה מאוקראינה המערבית. לאחר מכן הגיעו יהודים נוספים גם מליטא ומרוסיה הלבנה. רובם הגדול היו שומרי תורה ומצוות. שפת הדיבור בקהילה היתה אידיש ואת ענייני הקהילה ניהל ה"קהל" עד לביטולו בשנת תר"ד. לאחר ביטול ה"קהל" ייצגו את הקהילה נציגי "החברה היהודית", שלמעשה היו רב העיר ונכבדים אחרים שעסקו בצרכי הקהילה. באותן שנים התנהלה הקהילה תחת שרביט רבנותו של הגאון החסיד הרב אלחנן, מחסידי אדמו"ר ה'צמח צדק'. הוא הנהיג את הקהילה היהודית בכלל והחב"דית בפרט, ביד רמה.

לפרנסתם עסקו היהודים בכמה תחומים, עליהם מסופר בספר "יקטרינוסלב-דנייפרופטרובסק": "פרנסת יהודי יקטרינוסלב היתה על בתי מרזח, מסחר זעיר, אספקה לצבא ולמוסדות ממשלתיים שונים. אחדים עשו רכוש רב בפעילותם הכלכלית.

"העיר יקטרינוסלב שימשה כתחנה אחרונה לרפסודות, כאשר העצים מגיעים באמצעות מימי הנהר. במסחר בעצים לקחו היהודים חלק רב, וכן בהקמת מינסרות עצים".

לשם ולתפארת

לאחר פטירתו של הרב אלחנן, מונו שני רבני עיר חדשים, האחד מטעם החסידים

ממש בשעות אלה מוצאים להורג עשרות אלפי בני הקהילה היהודית בדנייפרופטרובסק...

יהודים מתיישבים בעיר

העיר דנייפרופטרובסק שבאוקראינה, נוסדה בשנת תקל"ח על ידי הנסיך פוטיומקין, ממקורביה של המלכה יאקטרינה השניה, שעל שמה נקראה העיר בתחילה – יקטרינוסלב. שמה של העיר שונה בשנת תרפ"ו לדנייפרופטרובסק, על שמו של מר פטרובסקי, שהיה באותו זמן יו"ר הסובייט העליון של אוקראינה, וכן על שם "דנייפר" – הנהר החוצה את העיר.

לכתחילה הוקמה העיר במקום אחר ממיקומה הנוכחי, אולם חמש שנים לאחר יסודה, הועברה למיקומה הנוכחי, על שפתו המערבית של נהר הדנייפר.

כאשר הועברה למקום הנוכחי, חשבו לעשותה בירת האזור החדש שנכבש אז מידי הטורקים, ונקרא "נובורוסיה" – רוסיה החדשה. העיר תוכננה אפוא בקפדנות רבה, נסללו בה רחובות רחבים ונבנו בה ככרות מרשימים.

גזירת "תחום המושב" הקשתה על חיי היהודים ברוסיה. הגזירה אסרה על יהודים לגור בערים הגדולות, אלא בישובים קטנים. אף על פי כן, יקטרינוסלב היתה אחת הערים הבודדות בהן הותר ליהודים לגור. זו הסיבה

בית הכנסת בו התפלל הרב לוי-יצחק שניאורסאהן.
כיום שוכן בו בית יתומים שהקים השליח הרב שמואל קמינצקי

שניאורסאהן נ"י, איש אשר רוח בו, וכאשר ידעתיו היטב, כתר הרבנות הולמתו בכל הפרטים הדרושים. הוא למדן גדול וירא אלוקים בתכלית, זך הרעיון ורך המזג, בעל מידות טובות ונעלות מאוד, ויודע פרק בהנהגה בדעת ובהשכל, ואין להם טוב יותר ממנו.

לאחר שמנה את מעלותיו וכשרונותיו, מוסיף הרבי לציין:

הנה על פי הניסיון אשר ראיתי בכמה עיירות אשר התחכמו לעשות כן, גרמו בזה אשר נשחתו עניני העיר בבלי אפשרות לתקן.

המפתח לקבלתו כרב, היה בידי שמריה, בנו של חסיד שהתחנך בחינוך חסידי אך לאחר חתונתו ירד מהדרך והחליף את שמו לסרגיי וולפוביץ'. הוא ניהל טחנת רוח גדולה ומנסרת עצים. בנוסף לכך היה מראשי התנועה הציונית בעיר.

למרות ריחוקו מעולם החסידות, נראה שבלבו נותרה פינה חמה לרבי ולחסידות, שכן, לאחר שהתקבל מכתבו של הרבי הרש"ב, הזמין את רבי לוי יצחק לביתו לשיחה שארכה שש שעות רצופות. השיחה הותירה עליו רושם עז ובסופה החליט להיאבק למען מינויו כרב העיר בקרב חבריו הציוניים.

אחדים מראשי התנועה הציונית בעיר חששו מפניו, שכן באותן שנים יצא הרבי הרש"ב במאבק חריף כנגד התנועה הציונית, והם חששו שמומלצו של הרש"ב אף הוא נמנה על מחנהו. על כן פנה הרבי הרש"ב במכתב מיום ו' באדר-ראשון תרס"ח, אל הגביר הרה"ח ר' פייטל פאליי, מנכבדי הקהילה ביקטרינוסלב, וביקשו לפעול למינויו של הרב לוי יצחק לרבה של העיר.

בתחילת המכתב, מביע הרבי הרש"ב צער על פטירתו של הרב קאזוויניקוב ומבקש לדאוג לרעייתו שנותרה עם חובות אדירים שהשאיר אחריו בעלה הרב (עניים רבים היו משחרים לפתחו ואיש לא יצא מבלי לקבל עזרה הגונה. זוגתו הרבנית התאוננה תמיד שבעלה מפזר את כל משכורתו לצדקה, ואין לה במה להתפרנס. משום כך ראשי הקהילה העבירו את משכורתו היישר לרבנית. חסידים אמידים הביאו לו סכומים גדולים לצדקה, אך גם אלה לא הספיקו להוצאות הצדקה שלו. כאשר נפטר לעולמו, נשאר בעל-חוב בסך ארבעת אלפים רובל, סכום עתק באותם הימים).

בהמשך מדבר המכתב על מינויו של הרב לוי יצחק:

וכאשר אתם עמם כעת שאר בשרי הרה"ג המפורסם מו"ה לוי יצחק

למרות הגידול באוכלוסייה והתבססותה של הקהילה היהודית, לא ידעו היהודים שלוה. בחודש אלול תרס"ד התנפלו פורעים אנטישמיים על יהודי העיר, אך הם דוכאו מיד על ידי אנשי המשטרה.

אבל זו היתה רק התחלה מבשרת רעות, שכן במהלך שנת תרס"ה ארעו פרעות נוספות והפעם בכל יהודי אוקראינה. הפרעות הגיעו ליקטרינוסלב בסוף אותה שנה. היהודים התגוננו בנשק והיו בנייהם כמה פצועים. גם הפעם, שלטונות העיר נקטו מיד באמצעים הדרושים והפרעות דוכאו באיבם. השקט חזר לשרור בעיר, אולם רק לזמן קצר.

בתחילת שנת תרס"ו נפגעה הקהילה מהפוגרומים ויותר ממאה יהודים נהרגו בעוד שרבים אחרים נפצעו. יותר משלוש מאות חנויות נשדדו ומספר רב של בתים נהרסו ונשרפו. הנזק לקהילה היהודית היה גדול. פחד ואימה נפלו על יהודי העיר ורבים עזבו את העיר.

בספר "יקטרינוסלב-דנייפרופטרובסק" מצויין עוד כי אין פרטים רבים על מה שאירע בפוגרום, שכן הצנזורה אסרה על העיתונים לפרסם פרטים נוספים על הידיעה כי אירע פוגרום בעיר יקטרינוסלב.

למרות המכה הקשה שספגה הקהילה, התאוששו היהודים במהירות והחלו בשיקום חיי הקהילה. אולם יחס השלטונות לא חזר להיות כבתחילה, נוסף על כך שלעיר נבחר ראש עירייה שהיה שונא ישראל מובהק. מזמן לזמן היו התנפלויות על יהודים בעוד שהשלטונות לא נקפו אצבע.

לאחר שנות פריחה רוחנית בעיר, חלה התדרדרות גדולה. היהודים הרגישו מושפלים וחסרי אונים. אם עד הפוגרומים היתה ליהודי העיר גאוה גדולה, הרי שכעת היו שהסתירו את יהדותם, עד כדי כך שהיו צעירים שהמירו את דתם על מנת שיוכלו ללמוד במוסדות להשכלה גבוהה, שם נאסר על יהודים ללמוד.

"כתר הרבנות הולמתו"

באותה תקופה נפטר הרב קאזוויניקוב, הרב החסידי של העיר. גם הרב ה"אשכנזי" כבר היה זקן ותשוש. בשל המצב שנוצר, מיהרו ראשי הקהילה לבחור ברבנים חדשים. המתנגדים לקחו להם לרב את הרב פנחס גלמן, ואילו לחסידים הציע אדמו"ר הרש"ב למנות עליהם לרב את הרה"ג הרב לוי יצחק שניאורסאהן, שכיהן באותם ימים כרבה של העיר ניקולייב, אף היא באוקראינה.

היה מתפנה המלמד, ומלמד שיעור לכיתה הנמוכה".

כאשר בגרו ילדי החיידר, התמדתו הגדולה של הרבי, גרמה לכך שאביו רב העיר, כשהיה צריך ללכת לאירועים ציבוריים, לקח עמו כמלווה את ר' נחום גולדשמיד, שכן בנו בכורו אמנם סייע לו בענייני הכלל, אך הוא העדיף ללמוד תורה מאשר להשתתף באירועים ציבוריים שנמשכו שעות רבות.

העיר עוברת מיד ליד

מספר שנים חלפו, ובשנת תרע"ד פרצה מלחמת העולם הראשונה. סדרי החיים השתבשו לחלוטין. בתקופה זו הגיעו לעיר המוני פליטים יהודים. הקהילה החבידת בראשות הרב לוי יצחק ורעייתו הרבנית חנה נחלצו חושים לעזרת הפליטים, הן בעזרה חומרית והן בעזרה רוחנית.

כמה מגדולי הרבנים הפליטים התארחו בבית הרב לוי יצחק ובהם הרב מנחם מענדל קמינר, גיסו של האדמו"ר האמרי אמת מגור שגורש יחד עם יהודים רבים מעיר מגוריו וורשה (בהתוועדות שושן פורים תשל"ז סיפר הרבי כי אביו כיבד את הרב קמינר באופן מיוחד, הושיבו בראש השולחן ושוחח עמו בדברי תורה). באותם ימים הגיע לעיר גם הרב חיים-עוזר גרודזינסקי מווילנה שפעל יחד עם הרב לוי יצחק למען הפליטים.

בעיצומה של המלחמה, בשנת תרע"ז, החלה גם המהפכה הקומוניסטית. בתחילה קיבלו יהודי העיר את המהפכה באהדה ובשמחה, מתוך תקווה שכעת יבוא הקץ לפוגרומים שחזרו ותכפו.

באותם ימים הוקמו מפלגות יהודיות, ויהודים רבים נבחרו לחברי הנהלת העיר. אולם בשנת תרע"ח עבר השלטון העירוני לידי מועצת הפועלים ואנשי צבא. בעקבות זאת המצב הגשמי החל להתדרדר. בסוף שנת תרע"ח כבשו הגרמנים את האזור ומסרו את השלטון לידי אוקראינים מקומיים. המצב הכלכלי השתפר אמנם, אבל הצבא הגרמני ערך סריקות מפעם לפעם כאשר במשך הזמן נאסרו כמה יהודים.

עם כניסת ה"אדומים" – חיילי הצבא הקומוניסטי – ליקטרינוסלב, בתחילת שנת תרע"ט, באה תקופה חדשה. כל פעולות המפלגות והארגונים הופסקו; בעלי הרכוש נדרשו להכניס לקופת העירייה סכומים ניכרים. היהודים החלו לסבול ביתר שאת והיו מהם שאף הושלכו לכלא.

1	Землеустроительная	К. Дар-Лифанхте 60	Землеустроительная
2	Давидовская	С. Проголовского кв.	Землеустроительная
3	Николаевская	Амур-Бичур	Землеустроительная
4	Сыкт-Сыктатальская	прос. Источко Красн. пл.	Землеустроительная
5	Успенская	пл. Дельный беда	Землеустроительная
6	Нарогованская	пл. Кудинная	Землеустроительная
7	Троицкая	Харон. пл.	Землеустроительная
8	Воскресенская	Гор.-Кладовая	Землеустроительная
9	Александровская	И. Чечелова 2	Землеустроительная
0	Тихомировская	прос. Заводская	Землеустроительная
1	Николаевская	К. Дар-Лифанхте	Землеустроительная
2	Польовая Костел	прос. К. Дар-Лифанхте	127
3	Давидовская	прос. К. Дар-Лифанхте	145
4	Синегога	С. Проголовского	46
5	"	Брауновская	12
6	"	Зунзовская	20
7	"	Кростовая	3
8	"	Ющобинская	17
9	"	Низосельская	32
0	"	Амур-Пожегная	

אישור על סגירת שבעה בתי כנסת (בין הקווים בשולי העמוד)

כספים בקופת הקהל. הרב הצעיר לא התרשם. הוא עמד מלוא קומתו, פשט מעילו החדש שקנה לא מכבר לרגל היכנסו לתפקיד: "הרי לכם מעיל זה העולה סכום ניכר, ותמורתו יהיה קודש בתור התחלה לבניין מקווה".

דבריו של הרב לוי יצחק עשו רושם עז וראשי הקהילה התחילו לטפל בהקמת מקווה חדש.

מאבקו שנמשך כשנה נחל לבסוף הצלחה – והרב לוי יצחק מונה לרב העיר. על כך כתב לו הרבי הרש"ב מכתב תודה.

וכך, בהיותו כבן שלושים ואחת שנים בלבד, בסוף שנת תרס"ט, הגיע הרב לוי יצחק לכהן כרב העיר, כהונה שנמשכה שלושים שנה, עד למעצרו בשנת תרצ"ט.

תחת שרביט הנהגתו

על חייו של רבי לוי יצחק נכתב וסופר כבר רבות בדברי ימי חב"ד, ועל כן לא באנו בשורות הבאות, אלא להאיר את חיי הקהילה תחת הנהגתו.

הרב לוי יצחק נחשב לגאון בנגלה, בקי בספרי הקבלה, משכיל ומעמיק בספרי חסידות חב"ד, ירא-שמים מרבים ובעל מידות טובות. הוא היה מהחסידים המפורסמים אצל אדמו"ר הרש"ב שקירבו וחיבבו מאוד.

במשך שלושים השנים בהן כיהן כרב העיר, פעל לביצור ענייני היהדות בכל דרך אפשרית. כבר עם הגיעו כינס את ראשי הקהילה ודן עמם כיצד לחזק את יהודי העיר למרות הקשיים בגשמיים וברוחניות. ביחד קיבלו שורה של החלטות על מנת לחזק את מוסדות התורה בעיר. כמו כן הוחלט על פעילות מוגברת בקרב הנוער והצעירים.

אחד מצעדיו הראשונים היה לטפל במקווה המקומי שכבר לא היה ראוי לשימוש. הוא כינס את ראשי הקהילה והעמידם על חומרת הדבר, אך ראשי הקהילה התחמקו בתואנה של מחסור

ה'חיידרים' של הרבי

בתקופה זו כבר היו בעיר עשרים וארבעה בתי כנסת ועוד כעשרה מניינים קבועים. חלק מבתי הכנסת והמניינים היו בנוסח חב"ד. כמו כן היו בעיר תלמודי תורה חב"דיים, אחד מהם היה אצל המלמד הרב שניאור זלמן וילנקין, שלימד כמה מילדי החסידים בעיר ובהם בנוי של הרב לוי יצחק. סיפר המשפיע הרה"ח ר' נחום גולדשמיד ע"ה:

"החיידר היה לא קטן ולא גדול, ומלמד אחד לימד בו. קבוצת הילדים חולקה לשניים. בכיתה הגבוהה למד סך-הכול תלמיד אחד, הרי הוא בנו בכורו של ר' לויק – כ"ק אדמו"ר שליט"א, שהפרש של שלוש שנים הפריד בינו לבין אחיו השני לו, ובכיתה הנמוכה למדו שני בניו האחרים של ר' לויק יחד עם עוד כמה ילדים, ואני בתוכם.

"וכך היה סדר הוראתו של המלמד, תחילה לימד שיעור את הרבי שליט"א באחת מפינות החיידר, ובאותה שעה היתה הכיתה הנמוכה חוזרת בעצמה על הגמרא, אחר כך

הפלוגה היהודית

לאחר פסח תרע"ט כבשו הכוחות ה"לבנים" – הצבא של דניקין שהתנגד למהפיכה הקומוניסטית – את יקטרינוסלב. היהודים שמחו להתפטר מהקומוניסטים, אולם השמחה היתה לזמן קצר בלבד. עם כניסתם לעיר החלו ה"לבנים" לבזוז חנויות ובתי עסק, ובלילות פרצו לבתי יהודים גזלו את כספם, ולעיתים גם רצחום נפש. במושבות היהודיות שבסביבות יקטרינוסלב נרצחו באותה תקופה אלפי יהודים ובהם גם הרב מנחם מענדל שניאורסאהן הי"ד, בנו של האדמו"ר רבי שמריהו נח מבאברויסק.

כשהגיעו לעיר הידיעות על הפוגרומים שעורכים ה"לבנים", החליטו יהודי העיר להגן על עצמם. כעבור זמן קצר הוקמו גדודים להגנה שכוננו: "פלוגת הקהילה היהודית". הקמת הפלוגה היתה בהסכמת העירייה שנתנה גם את התקציב הדרוש. הפלוגה צוידה במאות רובים ואלפי כדורים. הפלוגה קיבלה גם בנין ברחוב הראשי של העיר ששימש כמפקדה וכמחסן נשק. הפלוגה היתה מאורגנת כיחידה צבאית מובהקת וחבריה ערכו אימונים בנשק חם. הפלוגה התחלקה לשתי מחלקות, שכל אחת מנתה 110 איש. כל מחלקה עמדה על המשמר במשך 24 שעות, ולאחר מכן היה לה יום חופש, פרט למקרי חירום שאז כולם היו עומדים על המשמר.

מפקדת הפלוגה השתדלה בדרכים שונות להגדיל את כמות הנשק שבידה וזאת כדי להגדיל את מספר האנשים שיוכלו להילחם בפורעים ה"לבנים". גם הגויים העריכו את פעולתה של ההגנה היהודית, שכן חייליה שמרו גם עליהם מפני התנפלויות של הפורעים.

בספר "ערי ילדות" מסופר כי הרבי שהיה אז בן שבע עשרה בלבד, הוא שעמד מאחורי פעילות הפלוגה המיוחדת, על כך נודע לחסידים שנים רבות לאחר מכן.

הסופר דוד מרקיש, בנו של הסופר הידוע פרץ מרקיש הי"ד סיפר לימים: "בשנת תשל"ה היתה אשתי בארצות הברית, ואחד מידידי המשפחה סידר לה שתוכל להיכנס ליחידות לרבי מליובאוויטש, בין יתר הדברים אמר לה הרבי: 'את חותנך הכרתי היטב; שירתנו יחד בכוחות ההגנה היהודית בעיר יקטרינוסלב בשנת 1919 כשהלבנים

הגאון המקובל הרב לוי יצחק שניאורסאהן שהחל לכהן כרב העיר בגיל 31 במשך שלושים שנה

התפרקה הפלוגה; חלק מהנשק נמסר לשלטונות וחלק אחר הוסתר. אחדים מאנשי הפלוגה שנתפסו עם נשקם, כמעט והוצאו להורג על ידי הסובייטים ורק בהתערבותו של הרב לוי יצחק שניאורסאהן ואחדים מראשי הקהילה, שוחררו לנפשם.

ה"בסקציה" רודפת

כעת, עם עלייתם של הקומוניסטים לשלטון, החלו בדיכוי כללי, ובפרט את חיי היהדות. חיי הקהילה היהודית כמעט ופסקו לגמרי. מוסדות הקהילה: החיידרים בתי הספר היהודיים ובתי הכנסת נסגרו והמבנים נלקחו לצרכי השלטון הקומוניסטי. רק בתי

כבשו את עירנו".

סיפר מר מרדכי גובר, מראשי הציונים ביקטרינוסלב:

"אני הייתי אחד מהמפקדים באותה הגנה. מאוד הופתעתי להיווכח שהמתכנן והאיש שעומד מאחורי כל הפעילות של ההגנה הוא נער בן שבע עשרה, בנו של רב העיר. הפעילות של ההגנה היהודית נחלה הצלחה רבה ופחדם נפל על הלבנים' שלא העזו עוד 'להשתולל' ביקטרינוסלב כמו בערים אחרות. הנער הזה הוא היום... הרבי מליובאוויטש!"

הפלוגה היהודית התקיימה כמחצית השנה, עד שהקומוניסטים שבו וכבשו את העיר והפסיקו את ההפקרות. בעקבות זאת

הרב הראשי בעיר יקטרינוסלב, ולהיות הבכור במשפחה ודברתי רוסית, היו שולחים אותי ל"יבסקציה", והיו שואלים אותי על ענייני דת און מיהאט מיר געמוטשעס און געזידעלט [= והיו לוחצים וצועקים עלי].

ובאגרת מיום גי תמוז תש"ל (אג"ק חלק כ"ו עמ' קנ) כותב הרבי:

"... הורגלתי "בתגובות כאלו נגדי ובחריפות יותר עוד מנעורי, כשגרתי במדינת מועצות הברית והייתי בן הבכור להרב הראשי בעיר מחוזי, וכיוון שהיו לי מכירים בין הסטודנטים וכו', הרי מובן שבעת ויכוחים וכו' התקיפו "גם" אותי, ואדרבה כיון שהיו לי ידיעות גם בשטחים בהם למדו סטודנטים האמורים, ומהם גם יעווסקים, קומוניסטים וכולי".

ישיבה מחתרית

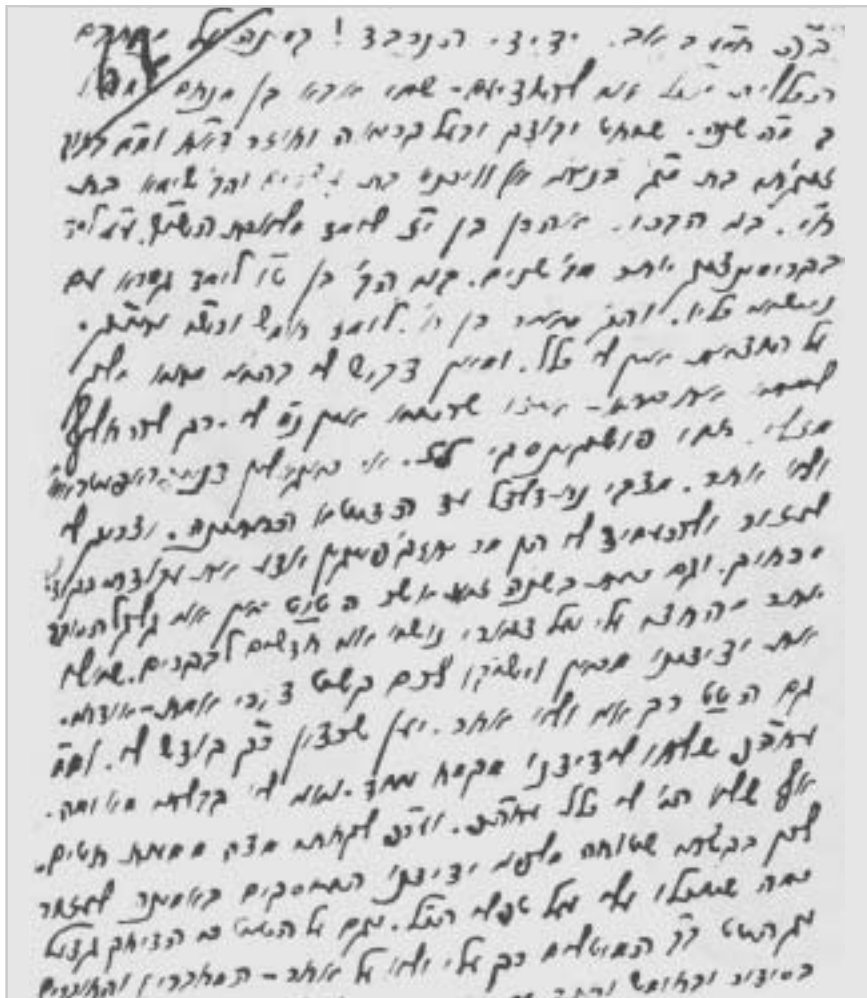
בשנת תרפ"ט נפתחה בעיר ישיבת 'תומכי תמימים' מחתרית. היה זה לאחר שסניפי הישיבה בנעוול ובחרקוב נסגרו בגלל רדיפת השלטונות, או אז הוחלט לפתוח סניף בעיר דנייפרופטרובסק. כעשרים תלמידים הגיעו לישיבה שעמדה תחת השגחתו של המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפאס. חסידי חב"ד בעיר, דאגו לתלמידי הישיבה וראשיה, כפי שסיפר אחד מתלמידי הישיבה – הרה"ח ר' שלום וילנקין, מבני העיר:

"שהותם בעיר עוררה בעיה כספית, משום שרצינו לכלכל את בני הישיבה ולדאוג לפרנסת המורים. בהקשר לזה אני זוכר שהרה"ח ר' בערל, אחיו הצעיר של הרבי, היה בא אלינו הביתה ומתייעץ עם אבא, איך וממי לאסוף כספים עבור 'תומכי-תמימים'. הוא היה נפגש עם אבא, והשניים היו מדברים ומתייעצים, כותבים דו"ח ממה שנעשה עד כה, ואחר מחליטים על קו הפעולה בעתיד".

בספר תולדות לוי-יצחק מסופר בשם אחד התלמידים בישיבה:

"...היה זה בערל, בנו של הרב לוי יצחק אשר הקביל את פנינו, היה מתעסק עמנו ודואג להכל. הוא היה דואג לכל אחד לבל יחסר לו מאומה בכל הנוגע לאכילה שתייה ולינה".

גם הרה"ח ר' אברהם אבא ראגולין, השוי"ב בעיר וממקורבי הרב לוי יצחק, עשה רבות למען תנאי המחיה של התלמידים. ר' אברהם-אבא היה מחשובי חסידי חב"ד בעיר. מלבד משרתו כשוחט, הוא גם היה סופר סתי"ם, בעל תפילה ובעל קריאה.

מכתבו של ר' אברהם אבא ראגולין אודות ישיבת 'תומכי תמימים' בעירו

להחזיק בערכי היהדות. השלטונות הבינו במהרה איפה מוקד הכוח, והם החלו לרדוף את הרב. ליד ביתו הסתובבו תדיר אנשי המשטרה החשאית שרשמו כל מי שנכנס ויצא מביתו. לכל מקום שהלך ולאן שפנה, הם היו בעקבותיו. אך הוא לא נרתע ולא פחד. הוא המשיך להפעיל את החיים היהודים שהיו מותרים עדיין, כגון: שחיטה כשרה, אפיית מצות לפסח, ושיעורי תורה למבוגרים.

בשנת תרפ"ד סגרו אנשי ה"יבסקציה" את בית הכנסת הגדול, ומיתר בתי הכנסת החרומו דברי ערך, כמו כתרי תורה.

מי שעמד לימין הרב לוי-יצחק בעבודתו הכבירה למען חיזוק היהדות בעיר, היו בני קהילת חב"ד בכלל ובנו בכורו הלא הוא הרבי בפרט. הרבי, סבל אף הוא מאנשי ה"יבסקציה". כפי שסיפר בשבת חנוכה תשל"ב:

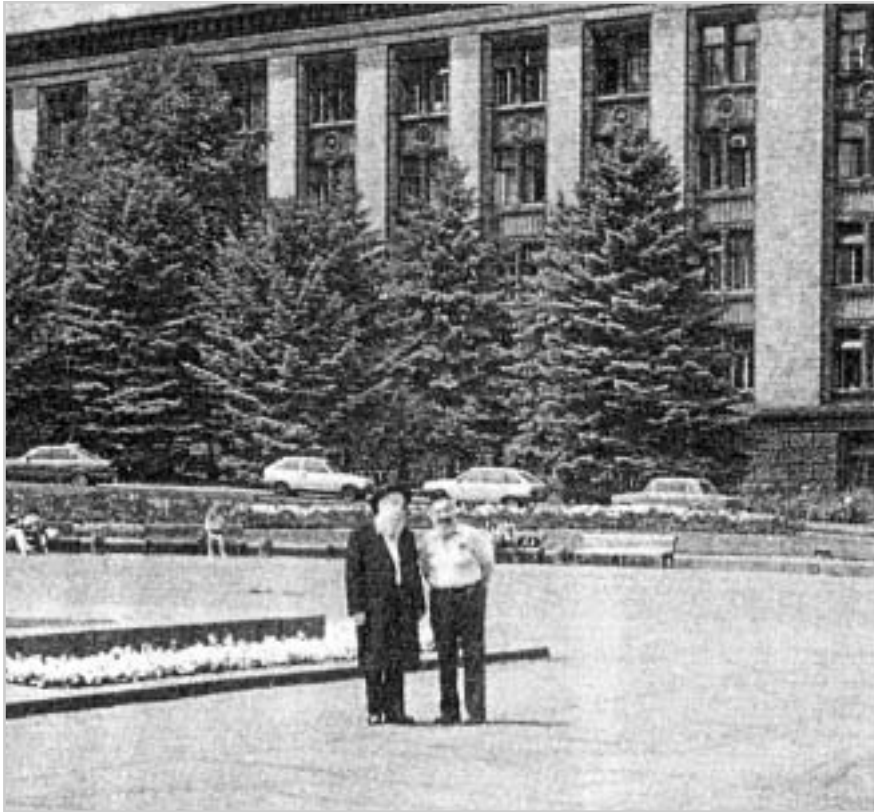
"נולדתי במדינה קומוניסטית, אבי היה

כנסת בודדים נותרו לפליטה כשסביבם התרכזה כל הפעילות היהודית שעדיין הייתה מותרת.

היהודים האמידים שבעבר תמכו והחזיקו את המוסדות היהודים, נושלו מרכושם ומעמדם. רבים מהם ברחו מעיר.

ה"יבסקציה" הידועה לשמצה, החלה אף היא לפעול ודיכאה ביד קשה כל דבר שריח של יהדות נודף ממנו. היבסקים הסתובבו בבתי הכנסת וירדו לחייהם של בני קהילת חב"ד בראשותו של הרב לוי יצחק שניאורסאהן – שהקימו חידדים במחתרת. במקום מוסדות החינוך שנסגרו, פתחו היבסקים בתי ספר עבור ילדי היהודים, בהם חונכו התלמידים בדרכי הקומוניזם.

בשנת תר"פ, נפטר הרב פנחס גלמן, רב ה'מתנגדים' בעיר והרב לוי יצחק היה לרב העיר היחיד שנטל על כתפיו את כל הפעילות היהודית. רק הודות לתושייתו ומסירותו הבלתי מוגבלת, המשיכה הקהילה היהודית

הכיכר בה רוכזו היהודים טרם הוצאתם להורג

לא זמן רב התקיימה הישיבה במתכונתה הנוכחית, כיון שהמשטרה המקומית עלתה על עקבות הישיבה, וסגרה אותה. על הסגירה סיפר אחד התלמידים הרה"ח ר' דוד אוקנוב:

"למדנו שם עד טבת או שבט תר"צ. באו מהמשטרה ביום שישי ומצאו בעזרת נשים החבילות שלנו. סגרו וחתמו את בית הכנסת. נכנסנו דרך החלון לקחת את החבילות וברחנו, בשעה אחת בלילה במוצאי שבת קודש".

לאחר זמן נפתחה הישיבה בשנית. על התקופה השניה מסופר בספר "יהדות ויהודים בברית המועצות":

"בעיר יקטרינוסלב למדו כארבעים תלמידים מובחרים. כראשי הישיבה שמשו הרב ר' דוב קורניצער (ר' בערל גרפינקל) הי"ד שהיה למדן מופלג, ור' מרדכי צבי חריטונוב, מזמן לזמן נאלצו התלמידים להחליף מקומם מבית כנסת אחד לשני. גבאי ושמישי בתי הכנסת אפשרו להם זאת, למרות שגם לגביהם היה הדבר כרוך בסכנה".

הישיבה החזיקה מעמד כשנתיים, אך בעקבות המעקבים הבלתי-פוסקים, נאלצו התמימים לעזוב את המקום. גם לאחר סגירת הישיבה, נשאר במקום חיידר לתלמידים צעירים אותו ניהל ר' אברהם ראגולין.

בשבת חול המועד סוכות תש"ב נצטוו יהודי דנייפרטרובסק להתרכז ביום שמיני עצרת בבנין הכלבו הגדול של העיר – ה"אוניברמג" השוכן ברחוב הראשי של העיר, לשם "העברתם למקום אחר לבטחונם והגנתם". רבים מהיהודים האמינו להודעה והם הגיעו בהמוניהם לבנין הכלבו. כל חפציהם נלקחו מהם, והם התבקשו לצעוד רגלית בליווי שוטרים אוקראינים לדרום העיר, מאחורי בית הספר לתחבורה. הם צעדו בבטחון מבלי לדעת לאן מוליכים אותם

גלותו של רב העיר

באותן שנים הלכו הרדיפות והחריפו. השלטונות החרימו את בתי הכנסת, ביניהם גם את בית הכנסת של הרב לוי יצחק "מערנור שול". הם הותירו רק בית כנסת אחד לכל יהודי העיר, ברחוב יורדאנסקא (כיום קצובינסקי). הרב לוי יצחק עבר אפוא להתפלל בבית כנסת זה. סביב בית הכנסת התרכזו מעט יהודים קשישים שכבר לא היה להם ממה לחשוש. בית כנסת זה נותר פתוח כל השנים ופועל עד ימינו אנו.

כאמור, מעקבים קפדניים נערכו אחר הרב לוי יצחק, אולם הוא לא נעצר. דרשותיו בבית הכנסת, פעילותו הנמרצת לאפיינת מצות מהודרות ועוד מעשים רבים למען חיוק היהדות, "הפריעו" לקומוניסטים, אך הם הבליגו כל העת, כנראה מחשש לתגובת העולם על מעצר רב עיר חשוב. הרב לוי-יצחק מצדו המשיך לעודד את הקהילה החב"דית והרעיף רוח חיים ליהדות בעיר. הוא עשה זאת אף על פי שידע כי פעולותיו

מתועדות. "היכן הרב שניאורסאהן?" שאלו ונכנסו אל הבית. לאחר חיפוש מדוקדק נלקח לבנין הנ.ק.וו.ד שבעיר, שם נחקר ימים ארוכים בחקירה קשה ומתישה. אחת החקירות נמשכה עשרים וארבע שעות ברציפות! בתום החקירות הוכן כתב אשמה חמור במיוחד. בכתב אשמה מוזכרים הן בנו הרבי, והן מחותנו – הרבי הריי"צ. כמו כן הואשם בגין דרשותיו שנשא בבית הכנסת: "הזכות לדרשה השבועית בבית הכנסת, מנצל

היה זה בשנת תרצ"ט, כאשר נוכחו השלטונות כי הוא מפעיל פעילות מחתרתית בעיר ומחוצה לה, או-אז החליטו לעוצרו ובכך להכות את הפעילות היהודית באזור מכה אנושה. היה זה בליל ט' בניסן תרצ"ט, כאשר נעצר בביתו שברחוב באריקאדנא 13 בשלוש לפנות בוקר. על דלת הבית נשמעו דפיקות גסות והרבנית פתחה את הדלת. מולה עמדו ארבעה אנשי נ.ק.וו.ד.

הת' דובער שניאורסאהן הי"ד – אחיו של הרבי מה"מ

שניאורסאהן עבור הוצאת דיבה על השלטון הסובייטי ועל מנהיגיו.

בתום החקירות הועבר לקייב ומשם הוחזר לבית הסוהר בדנייפרופטרובסק, שם נכלא למספר חודשים עד שילוחו לגלות לעיירה צ'איילי בקזחסטן.

הרב לוי יצחק, נפטר מתוך יסורים, בגלות קזחסטן ביום כי במנחם אב תשי"ד. כשנתיים המשיכה הקהילה היהודית והחסידיית בעיר את חייה ללא מנהיג, עד שעלה עליה הכורת הנאצי ימ"ש.

האסון

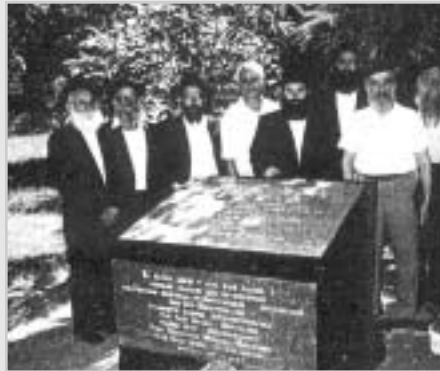
לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה התגוררו בעיר כמאה אלף יהודים. אלה היו כחמישית מהאוכלוסייה הכללית. בתחילת המלחמה טרם ידעו בעיר מה קורה בחזית, ומה מעוללים הנאצים ליהודי פולין ובאיזורי הכיבוש הנוספים. כאשר החל "מבצע ברברוסה" במהלכו פלש צבא גרמניה בפתאומיות לתוככי ברית המועצות, החל פינוי מהיר של מוסדות הממשל. בהמשך פונו גם בתי חרושת גדולים ומוסדות המפלגה הקומוניסטית.

עם המוסדות ובתי החרושת יצאו גם רבים מהעובדים, רבים מהם יהודים. הפינוי התנהל באי-סדר ובבהלה. הפינוי התרחב לאחר הפצצת העיר על ידי מטוסי חיל האוויר הגרמני כחודש תמוז תשי"א.

כשהחלו סוף סוף להגיע שמועות מאומות על יחסם של הגרמנים ליהודים, החלה בריחת המונית של יהודים לכיוון אסיה התיכונה. לעומתם היו יהודים שזכרו את הגרמנים מימי מלחמת העולם הראשונה, כאשר יחסם ליהודים היה סביר יחסית ליחס המשפיל של הקומוניסטים, ואלה העדיפו להמתין בעיר ולראות כיצד יפול דבר.

כאשר הצבא הגרמני התקדם לעבר העיר, החלו תושבים אוקראינים להתגרות ביהודים באמרם כי עם בואם של הגרמנים לעיר הם יבואו חשבון עם היהודים. התחושה בעיר היתה קשה ביותר. מספר היהודים שרצו לעזוב את העיר גדל במהירות. היציאה מהעיר היתה באמצעות רכבות עמוסות לעייפה שיצאו לדרכן בשעות הלילה בגלל החשש מהפגזות; אחרים ברחו באמצעות עגלות רתומות לסוסים, אבל הם לא הספיקו להרחיק לכת. חלקם נשבו בידי הגרמנים וחלקם התייאשו ושבּו לעיר.

בין הנמלטים היו גם חסידים רבים

בתמונה למעלה: מעמד גילוי מצבת הת' דובער הי"ד אחיו של הרבי – כ' מנחם אב תשנ"ו 44 שנים אחרי שנרצח באכזריות. (במרכז התמונה: הרב שמואל קמינצקי שליח הרבי לדנייפרפטרובסק)

בתמונה למטה: "במקום הזה נרצח על ידי הנאצים ימ"ש – הו"ח או"א נו"מ ובעל מדות – דובער הי"ד"

לרב לוי יצחק שניאורסאהן רבה של העיר היו שלושה בנים: הרבי, ר' ישראל אריה לייב, והת' דובער. האחרון נהרג על ידי הנאצים.

הת' דובער שניאורסאהן, צעיר בניו של הרב לוי-יצחק, היה מתמיד ושקדן בצורה נפלאה, גאון אדיר, ובעל כשרונות נעלים ביותר. כפי המוזכר בגוף הכתבה, הוא אף סייע רבות ליישבת 'תומכי תמימים' המחתרנית בדנייפרפטרובסק.

מצעירותו סבל ממחלה קשה שהצריכה אשפוז לתקופות ארוכות. כשנכנסו הגרמנים לעיר, היה מאושפז בבית רפואה בעיירה איגרען הסמוכה. בתשי"ב, הגיעו הנאצים לבית הרפואה, הפרידו את החולים היהודים מיתר החולים הוציאו אותם מהבניין אל הבור שהוכן מראש בחצר בית הרפואה, שם ירו בהם וזרקו את גופותיהם לבור. ביניהם היה גם הת' דובער שניאורסאהן והוא בן 38 בלבד.

מזלם של החולים הגויים לא היה טוב יותר. הגרמנים שסברו כי מי שנכה בגופו או בנפשו, אין לו זכות לחיות, החליטו לחסל גם את החולים הגויים. הנאצים סגרו את החולים בתוך הבניין, הפסיקו את החימום, כאשר בחוץ שרר קור עז. כעבור ימים ספורים קפאו כולם למוות.

לאחר המלחמה הוקמה מצבה על קבר האחים בה צויין הרג החולים. בכ' מנחם אב תשנ"ו יום ההילולא של הרב לוי יצחק הוקמה מצבה מיוחדת לזכרו של הת' דובער שניאורסאהן.

תיאור קצר ממעמד גילוי המצבה מצוי ברשימותיו של הרב אורי בן שחר מכפר חב"ד, אחד מחברי הקבוצה שהגיעה מארץ הקודש: "טקס גילוי המצבה נקבע ליום שני זה, יום ההילולא של אבי הנרצח הי"ד, הגה"ק ר' לוי יצחק שניאורסאהן רבה של דנייפרפטרובסק. בטקס המרגש הזה נכחו רבים מהמקורבים המתגוררים בעיר וכן תלמידי הישיבה וראשיה, אנחנו קבוצת אורחים מארץ הקודש וכל הסגל הרפואי של בית הרפואה.

"הרב שמואל קמינצקי [שליח הרבי מלך המשיח ורבה הראשי של דנייפרפטרובסק] השמיע דברים לזכר הנרצחים תוך הדגשת זכרו של הרב דובער הי"ד. דברים ותפילה לזכר הקרבנות נשא ראש הקהילה ר' הירש קארול. סגן מנהל בית הרפואה אמר דברים בשם הסגל הרפואי. בשם המשלחת שהגיעה מארץ הקודש, דיבר כותב הטורים ולאחר שעמד על המשמעות של יום ההילולא, העלה דברים לזכר הקרבנות שנרצחו במקום הזה וביניהם הרב דובער הי"ד. הדברים שנאמרו בעברית תורגמו לרוסית.

"האירוע כולו צולם על ידי הטלוויזיה המקומית ושודר באותו ערב בליווי ראיון עם הרב אלעזר גרליק מכפר חב"ד, וכפי ששמענו, השידור בטלוויזיה וחשיפת הפרשה, עוררו בלב הצופים הדים חזקים."

הרבי, קבע את הארציית על אחיו – ליום כ"ד תשרי.

כאן הוצאו להורג יהודי העיר ובהם בני קהילת חב"ד, הי"ד

וביניהם: ר' יצחק גולדשמיד (בנו ר' נחום נסע לארץ הקודש כמה שנים לפני כן), ר' נח גוצינסקי ר' מנחם גנזבורג ועוד. זה האחרון נפטר בעת המלחמה כתוצאה מרעב ואפיסת כוחות.

לאחר שהעיר הופגזה מהאוויר, נכבשה על ידי הגרמנים בראש חודש מנחם אב תש"א. מיד עם כיבוש העיר החלו תושבי העיר האוקראינים להבליט את יחסם האנטישמי לשכניהם. הם ערכו התנפלויות על יהודים ואירעו אף מקרי רצח אכזריים. גם הגרמנים פרצו לבתי היהודים, שדדו ורצחו ללא הבחנה.

כעבור זמן קצר הוצא צו כי על היהודים לענוד מגן דוד על שרוולם. ביום י"ז תשרי, יום ראשון של חול המועד סוכות תש"ב, נצטוו היהודים להכניס לקופת המפקדה הגרמנית סך גדול בשווי 25 או 30 מיליון רובל (אודות גובה הסכום יש גרסאות סותרות).

בשבת חול המועד סוכות תש"ב נצטוו יהודי דנייפרטרובסק להתרכז ביום שמיני עצרת בבנין הכלבו הגדול של העיר – ה"אוניברמג" השוכן ברחוב הראשי של העיר, לשם "העברתם למקום אחר לבטחונם והגנתם".

יהודים הורשו לקחת עמם דברי ערך ומצרכי מזון. רבים מהיהודים האמינו להודעה והם הגיעו בהמוניהם בבנין הכלבו. כל חפציהם נלקחו מהם, והם התבקשו לצעוד רגלית בליווי שוטרים אוקראינים לדרום העיר, מאחורי בית הספר לתחבורה. הם צעדו בבטחון מבלי לדעת לאן מוליכים אותם. הם האמינו כי הם נלקחים למקום מבטחים, שם האוקראינים האנטישמיים לא יוכלו לפגוע בהם. כאשר גילו את מה שעומדים לעולל להם היה כבר מאוחר.

אלפי יהודים הועמדו על פתח הבור הגדול, ונורו במכונות יריה. ה"אקציה" נמשכה גם למחרת ביום שמחת תורה. בשעת ההוצאה להורג הביאו הגרמנים למקום תזמורות שניגנה ברקע הצווחות האחרונות של הנרצחים.

חסידי חב"ד שנספו

כאמור, רבים מחסידי חב"ד הצליחו להימלט מהעיר בטרם נכבשה, אבל היו חסידים שנתרו בעיר וסיבבותיה, ונרצחו על קידוש ה'.

אחד מבני החבורה היה **הרב יוסף ראובן זובקין** ובני משפחתו. הוא למד בישיבת יומכי תמימים' ליובאוויטש

שבליובאוויטש, כיהן כרב ושו"ב בכמה עיירות ובהם ניבודרובקה ואמור. הוא, רעייתו רבקה לבית גולדשמיד וכמה מילדיו נספו.

הרב משה דובער ריבקין ע"ה הקדיש עמוד מיוחד בספרו "אשכבתא דרבי", לעילוי נשמת הקדושים, בני משפחתו כולם חסידי חב"ד, שנהרגו על קידוש השם בדנייפרטרובסק:

"אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי על שבר בית אבא נ"ע. שני אחי היקרים ואחותי היחידה היקרה... שנפלו בחרב על קידוש השם בימי הרעה ר"ל, ונשאתי יחידי מכל בית אבא נ"ע."

"אחי הגדול הרה"ח **אברהם יצחק**, נפש יקרה ועדינה. וותיק וחסיד וגדול בתורה ויראה. תמים באמת, מהתמימים הראשונים דישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש.

"אחותי הגדולה היחידה **הדסה**. עדינת הנפש ויראת אלוקים, מלומדת ומצויינת בכשרונותיה ומדותיה התרומיות. דוקטור למדעיין [רפואה]. ובעלה המצויין וירא אלוקים היקר באנשים אלימלך בן שיינא וילדיהם הנאהבים והנעימים.

"ואחי הצעיר **שמואל שניאור זלמן** מתלמידי ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש. תלמיד חכם וירא אלוקים. מצוין במעלות ומדות תרומיות, דוקטור למדעיין. ואשתו העדינה סימא בת שרה ובתם הנחמדה. כולם נפלו חללים בידי צר הצורר ימ"ש ביקטרינוסלב, בכבשו העיר בשנת תש"א. תנצב"ה. ויהיו למליצי יושר".

מלבדם יש עוד מאות רבות של חסידי חב"ד שנספו על קידוש ה', אשר היריעה קצרה מהכילים.

55,432 נספים הי"ד

בימי השמחה – שמיני עצרת ושמחת תורה – נורו ונהרגו עשרות אלפי יהודי דנייפרטרובסק ובהם חסידי חב"ד רבים, כאשר רק בודדים הצליחו בנס להציל את נפשם מגיא ההריגה.

בדו"חות עוצבות-ביצוע של הנאצים בברית המועצות, המצויים ב"יד ושם" – נכתב: "בדנייפרטרובסק 55,432 מומתים בתחילת אוקטובר 41".

רק יהודים מעטים נותרו בעיר לאחר הטבח הנורא בשמחת תורה תש"ב, מהם שברחו לכפרים סמוכים ומהם שהסתתרו בבתי שכניהם.

כך נגדעה קהילת חב"ד בעיר שבראשה עמדו רבנים חב"דיים במשך כמאה שנים, ובה גדל הרבי מלך המשיח. זכתה עיר זו שלאחר הפרסטרואיקה שבו החיים היהודים לפעום בעיר בניצוחו של שליח הרבי מה"מ הרב שמואל קמינצקי, שהעמיד מחדש חיי יהדות ותורה על תילם.

מקורות: "אגרות אדמו"ר הרש"ב", "שיחות קודש תשל"ב [הוספות לדרך א']", "שיחות קודש תשל"ז", "התוועדות תשמ"ה חלק ראשון", "אשכבתא דרבי", "ליובאוויטש וחיליה", "יקטרינוסלב-דנייפרטרובסק", "ערי ילדות", "תולדות לוי יצחק", "קיצור תולדות חב"ד", "אם בישראל", "ימי מלך", "תולדות חב"ד ברוסיה", "באברויסק", "חייל בשירות הרבי", "יד ושם (מרזו המידע)", "בית משיח", "כפר חב"ד" "תשורה לחתונת פרוס-שניאורסון" וראיונות בעל-פה.

פעולת יוסף הצדיק לזירוז גאולת ישראל

למה דווקא יוסף זכה שעם ישראל קרוי על שמו "נוהג כצאן יוסף"? מדוע בני ישראל לא שהו בגלות מצרים 400 שנה כפי שהבטיח הקב"ה לאברהם אבינו? איזו דרך חדשה סלל יוסף בעולם? ולמה דווקא הנער שבילה את כל שנות בחרותו ובגרותו בארץ מצרים היה בעל דרגה ועוצמה אלוקית גבוהה כל-כך? • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

האדיר, לכן הוא התפרק והתרסק ל-288 שברים, הנקראים בקבלה 'רפ"ח (=288) ניצוצות'.

לאחר מכן ברא הקב"ה את העולם הזה (וליתר דיוק את העולמות: אצילות, בריאה, יצירה ועשיה, בהם קיים עם ישראל ומלכות ישראל⁷), ובו כוח רוחני-אלוקי נמוך יותר, לכן הוא מחזיק מעמד ולא 'נשבר'. עולם זה קרוי 'עולם התיקון', מפני שבו מתקנים את הניצוצות האלוקיים של עולם התוהו שהתרסק.

זו הסיבה האמיתית לגזירת השהיה במצרים ארבע מאות שנה, כדי להספיק לעשות את התיקון הרוחני הדרוש לניצוצות האלוקיים שנפלו למצרים, שהם רבים מאוד באופן יחסי, 202 במספר⁸.

על-פי דברי הקבלה הללו מחריפה שאלתנו – איך קוצרה תקופת השהיה במצרים, וכיצד הספיקו לסיים את העבודה הרוחנית של תיקון הניצוצות?

פרעה במצרים נמשכו רק שמונים ושש שנה, ולא ארבע מאות שנה?

סיבת הגלות

בקבלה ובחסידות מסבירים את סיבת גזירת העבדות והגלות במצרים, כך³:

הכוונה האלוקית ב'ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה' לא הייתה לנקום חס- וחלילה בישראל, אלא לשם שליחות רוחנית חשובה ונעלית – 'תיקון רוחני הנקרא בשפה הקבלית: 'בירור הניצוצות'.

מבואר בתורת האריז"ל⁴ שבתחילה ברא הקב"ה עולם קדמון הקרוי 'עולם התהו', אלא שהוא נחרב והתרסק⁵ [כדברי המדרש⁶: 'הקב"ה היה בורא עולמות – ומחריבן!], כי כשהקב"ה האציל והוריד מכוחו הגדול האין-סופי לברוא את העולם נוצרה מעין 'שבירת הכלים', כי העולם לא יכל לקלוט בתוכו את עוצמת הכוח והאור האלוקי

תקופת הגלות במצרים

הגלות הנוראה והאימה של בני-ישראל בארץ מצרים התחילה בירידת יוסף למצרים, והסתיימה לאחר 210 שנה כשמששה רבנו גאל את העם ממצרים.

פרשנים רבים תמהים: איך יתכן שדברי הקב"ה לא קוימו במילואם? הלא הקב"ה גזר על עם ישראל שיהיו עבדים במצרים ארבע מאות שנה, כנאמר לאברהם אבינו¹: 'גזר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה', ומדוע הם שוחררו ממצרים לאחר 210 שנה, 190 שנה לפני תום הזמן שקבע הקב"ה?

גם הנאמר בתחילת הכתוב 'ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה' לא התקיים לכל פרטיו ודקדוקיו, שכן מסופר במדרש² שהעבדות והעינוי תחת השלטון העריץ של

וכלל. לא היה בחינת 'יש' כלל מעולם. עומד כאבן דומם ממש לפני המלך". משום כך נקרא יוסף "צדיק עליון", עליון אף ביחס לצדיקים אחרים, שיש בו דרגה רוחנית גבוהה משאר הצדיקים¹³.

יוסף זכה לדבוק בדרגות אלוקות גבוהות מאוד עד לעולם האצילות, ובמקומות אחרים בקבלה מבואר כי זכה להגיע עד לדרגת אין סוף ובלשון אדמו"ר ה'צמח צדק'¹⁴: "יוסף הוא יסוד דבחינת עתיק, שהוא יסוד דבחינת 'אדם קדמון', שהוא למעלה מעולמות התיקון ואף מעולמות התהו" (ובמקומות אחרים¹⁵ נאמר שדרגתו היא "עצמות אור-אין-סוף, שלפני הקו"¹⁶).

במקומות בודדים כתוב שכוחו של יוסף היה עוד יותר עליון: בספר "שפתי כהן"¹⁷ נאמר שהקב"ה בעצמו (בבחינות מסוימות) נקרא יוסף! והגאולה השלימה מהגלות שתהיה על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו – הינה על ידי הקב"ה כפי שהוא נקרא יוסף! דברים אלו על דרגתו המיוחדת של יוסף, אינם יכולים להישאר כך, ויש צורך להסביר ולנמקם – מדוע דווקא יוסף זכה בכוח עליון כזה? למה דווקא אותו נער שלא בילה את כל שנות בחרותו ובגרותו בחברת אביו ואחיו הקדושים, אלא בארץ מצרים בעיסוקים גשמיים ובניהול עניני המדינה – היה בעל דרגה ועוצמה אלוקית גבוהה כל-כך, ודווקא הוא היה צדיק עליון כל כך?

פעולותיו בארץ מצרים

חז"ל מספרים שעיסוקו של יוסף במצרים היה גם רוחני ולא רק גשמי: הכוונה לא רק לו עצמו, לענייני האישיים, שהוא עסק בעצמו בדברים רוחניים, לימוד תורה, שמירת שבת וניהול חיים בקדושה וטהרה, אלא גם בהשפעה רוחנית על אנשי מצרים. שכן, לא רק שיוסף לא הושפע מטומאת מצרים וגילוליה, אלא הוא אף השפיע עליה וקירב, במידה מסוימת, את המצריים לתחום הקדושה האלוקית: מסופר במדרש¹⁸ שיוסף החזיר במצרים הכרה באלוקי השמים, קיום שבע מצוות בני-נח ועשיית¹⁹ ברית-מילה.

זו פעולה ייחודית של יוסף בלבד, שכן אביו, אחיו ושאר בני משפחתו, גם כשהיו במצרים, מגוריהם היו בתחום המושב היהודי, ביגיתו היהודי (למעליותא), ארץ

על דרגתו המיוחדת של יוסף, צריך להסביר ולנמק: מדוע דווקא יוסף זכה בכוח עליון כזה? למה דווקא אותו נער שלא בילה את כל שנות בחרותו ובגרותו בחברת אביו ואחיו הקדושים, אלא בארץ מצרים בעיסוקים גשמיים ובניהול עניני המדינה – היה בעל דרגה ועוצמה אלוקית גבוהה כל-כך, ודווקא הוא היה צדיק עליון כל כך?

הקב"ה קבע לכתחילה שהעבודתו והשעבוד במצרים ימשכו 400 שנה, ובסופו של דבר יוסף לבדו, הצליח ב-93 שנותיו במצריים לפעול גדולות ונצורות בתיקון הניצוצות האלוקיים, עד שכתוצאה מכך התקצרה העבודתו והשהייה במצרים במאות שנים. הרי זה ממש כוח אדיר ומדהים של צדיק פלאי זה!

דרגתו הרוחנית של יוסף

דמותו הגדולה של יוסף מוארת באור יקרות גם בספרי הדרש והמוסר, אך אנו דנים בעיקר בהיבט הקבלי-חסידי על צדיק אלוקי זה.

תיאורי הקבלה והחסידות את דביקותו ועוצם ביטולו של יוסף להקב"ה מדהימים ממש¹²:

"שיא' הדביקות בהקב"ה נקרא בקבלה: "ביטול המרכבה לפני הרוכב", "ביטול בעצם", וזה נאמר על יוסף: "יוסף הוא מרכבה להקב"ה .. אינו מרגיש את-עצמו כלל

אילו הגלות היתה עונש בלבד, היא היתה ניתנת להתקצר כשהי' יפחית מהעונש; אך היות שלגלות תפקיד וייעוד רוחני – כשהיא מתקצרת, הייעוד הרוחני לא מתמלא ומושלם! וכי בסופו של דבר, לא הושלם התיקון הרוחני? או שמא הספיקו לסיימו בזריזות, 190 שנה לפני תום המועד שצפה ה'?

פעולת יוסף בגלות

איתא במדרש⁹: "היה יעקב אבינו ראוי לירד למצרים בשלשלאות ובקולרין, אמר הקב"ה בני בכורי ואני מורידו בביזיון? [לכן מה עשה הקב"ה] משך את בנו לפניו, והוא [יעקב] יורד אחריו".

במשפט קצר וקולע זה מצוי המפתח לגישה הנכונה לתפקידו האדיר של יוסף במצרים:

המדרש מגלה שגלות יעקב ובניו במצרים הייתה אמורה להתחיל בעבודת קשה ונוראה, ולמעשה גזירה זו לא מומשה בזכות העבודת הקשה שעבד יוסף. כלומר, לירידת יוסף למצרים יש משמעות לא רק לעצמו ולתפקידו האישי, אלא גם לאביו, בירידתו האישית תוך כדי מצב של עבדות, הוא 'פטר' את אביו ושאר משפחתו מלרדת למצרים כעבדים. כאלו שאנו אומרים: יוסף מילא גם את תפקיד העבודת שהוטל עליו וגם את זה שהוטל על אביו שאר בני משפחתו ועל כל עם ישראל!

בתורת הקבלה והחסידות מוסיפים ומגלים דבר נוסף על עבודת יוסף במצרים:

גם העובדה שבני ישראל יצאו מוקדם מהגלות היתה בזכות יוסף שפעל רבות מאוד בעבודה הרוחנית בבירור הניצוצות, כך שבזכותו התקצרה השהייה במצרים ב-190 שנה ומתוכם השעבוד בפועל נמשך רק 86 שנה, כיוון שהוא עצמו בירר ותיקן את מירב הניצוצות האלוקיים!

דברים אלו רמוזים בפסוק¹⁰: "ויילקט יוסף את כל הכסף הנמצא במצרים", לקיטת הכסף והאוצרות רומזים לליקוט (=זיכוך) הניצוצות האלוקיים [הקרויים בקבלה: 'כסף'] החבויים בדרגת ארץ מצרים. "ויילקט יוסף" את מירב כל (202) השברים האלוקיים שנפלו למצרים¹¹.

אנו רואים שליוסף הייתה עוצמה רוחנית מדהימה ובכתשעים שנה הוא הצליח לעשות את מה שהוטל על כל העם לעשות ב-400 שנה:

גושן, ופרנסתם הייתה מגידול צאן, שזו פרנסה המאפשרת להישאר מנותקים מכל גויי הארץ, ובסך-הכל הם לא נזקקו להתערות בעולם החיצוני, וממילא לא היה להם קשר ומגע עם העולם הגויי.

לעומת זאת יוסף התערה ב'תוך' מצרים, הוא גר בתוך עיר הבירה המצרית, ומשם הוא הנהיג את כל ארץ מצרים הגויית, ולמרות זאת הוא נשאר בקדושתו וצדיקותו. בעת עיסוקיו הגשמיים וניהול הממלכה, מקום הטומאה והזוהמה – יוסף נשאר בטל בה' ודבק בו. והוא אף קירב את אנשי מצרים.

אם-כן יוסף פרץ גבולות כלפי מטה, וקירב והכניס לתוך תחום הקדושה גם את אלו שבעצם מהותם הינם רחוקים כמטחוי-קשת מכל זיק של טהרה וקדושה. הוא הכניס כוחות אלוקיים אל תוך עולם גשמי-חומרי, ולמקום השפל ביותר, כך שהקדושה נכנסה לא רק ליתחום הקדושה, ויבארבע אמות של הלכה, אלא גם ב'יתחום הגשמי' ובי'מקום של טומאה'.

בעצם שני הדברים האמורים ביוסף – היותו בעל כוח אלוקי נעלה, ויכולתו להשפיע אלוקות במצרים – קשורים זה בזה, מתוך כוחו האדיר יכל לפרוץ גבולות ולהביא בברית ה' גם גויים ערלים!

מהות השם יוסף

כשרחל אמנו קראה לבנה "יוסף", היא נמקה זאת בתפילה ובקשה: "יוסף²⁰ ה' לי בן אחר".

על פי כמה פרשנים, במיוחד לפי תורת הסוד, דברי רחל אינם רק תפילה ובקשה על עצמה, שהיא תזכה ללדת ילד נוסף, "יוסף ה' לי בן אחר", אלא גם תפילה על הילד הנולד עתה, על יוסף, שתהיה בו ובזכותו, תכונה מיוחדת של הוספה. כלומר, מיד עם לידת יוסף, אמו הצדקנית ראתה בו תכונה ייחודית ויוצאת דופן, שאינה קיימת באחיו ואבותיו, והיא תכונת ההוספה – "יוסף .. בן אחר".

מהי "הוספה"? המשמעות האמיתית של הוספה היא יצירה חדשה לגמרי, שלא היתה בעבר לא היא עצמה ולא אחר הדומה לה. במילים חדות יותר: רעיון שבשום אופן לא יכול לבוא לידי ביצוע, והוא אינו עולה על הדעת אפילו תיאורטית, שכן הוא משולל לחלוטין מכל אפשרות קיומית. כשמצלחים ליצור דבר כזה, זה נקרא הוספה וחיודש אמיתי.

ואכן, כדברי רחל, הוספה אמיתית כזו

הקב"ה קבע לכתחילה שהעבדות במצרים ימשכו 400 שנה, ובסופו של דבר יוסף לבדו, הצליח ב-93 שנותיו במצריים לפעול גדולות ונצורות בתיקון הניצוצות האלוקיים, עד שכתוצאה מכך התקצרה העבדות והשהייה במצרים במאות שנים. הרי זה ממש כוח אדיר ומדהים של צדיק פלאי זה!

התקיימה רק על-ידי יוסף:

עד יוסף לא היה ניתן לפרוץ גבולות ולהכניס תחת כנפי השכינה דברים שמעצם טבעם הינם רחוקים ומנוגדים מ'יתחום הקדושה'. יוסף 'פרץ' את הגבולות, וקירב לעולמות הקדושים והטהורים גם דברים שמעצם טבעם לא יתכן אפילו תיאורטית, שיהיו חלק מהטהור והקדוש.

עד יוסף (ואף זמן רב אחריו) העולם היהודי-רוחני היה סגור ומסוגר בתחומו ללא קשר עם העולם הגויי החיצוני, ואילו יוסף פתח הנהגה חדשה – הוא התערה במצרים והיה למנהיגה.

יוסף ואחיו

לא רק את העולם הגויי קירב יוסף לאמת האלוקית, אלא גם את המעשים הלא חיוביים של בני ישראל עצמם, חטאים ועוונות – יוסף זיכך ותיקן.

כך מפרשים בספרי חסידות²¹ את הפסוק²²: "ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם", שהפסוק מרמז על מעשי יוסף המיוחדים בתיקון מעשי אחיו:

פשוטו של מקרא "ויבא .. דבתם רעה" זה גנות ליוסף, שדיבר רע על אחיו, אך בחסידות מפרשים שיש גוון טוב ונעלה בדיבוריו אלו: "ויבא יוסף .. אל אביהם"

יוסף הביא והעלה לאבינו שבשמים, "את דבתם רעה" את המעשים הרעים והמקולקלים, והוא ביקש ופעל אצל הקב"ה, אדון הסליחות, שימחל ויסלח להם, עד שכל הדברים הרעים ימחקו ויתבטלו ולא יהיה מהם רושם שלילי.

בדרך זו מסבירים גם את הפסוק²³: "ותהר ותלד בן, ותאמר אסף ה' את חרפתי. ותקרא את שמו יוסף, לאמר יוסף ה' לי בן אחר":

"חרפה" היא מעשה לא טוב, חטא עוון, וביזות יוסף "אסף ה' את חרפתי", נאספים אצל אדון הסליחות כל החרפות, והוא מכפר להם. "אחר", זה מי שהוא רחוק מקדושה, 'אחרי' מרוחניות, ויוסף פועל ש"יוסף ה' לי בן – אחר", שגם מי שהוא בבחינת "אחר", המנותק מהקדושה, יהיה "בן" לה'.

כל ישראל נקראים על שם יוסף – בכוח להביא הגאולה

במזמור פ' בתהילים נקראת כלל האומה הישראלית בשם "יוסף" – "רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף", ובלשונו של רש"י: "כל ישראל נקראים על שם יוסף", וכן נאמר בעמוס²⁴: "אולי יחנן ה' .. שארית יוסף". מה הקשר המיוחד של יוסף לכל ישראל שכולם נקראים על שמו?

אין זאת שם חיצוני בלבד, יש לכל עם ישראל קשר מהותי פנימי לתוכנו ועבודתו של יוסף הצדיק:

כוחו הרוחני העצום של יוסף, ופעולתו לזירוז גאולת עם ישראל ממצרים קיימים בכוחו בכל יהודי ויהודי, לכן כל העם היהודי נקרא על שמו.

כפי שהרבי בעצמו העיד בשיחה המפורסמת של כ"ח ניסן תנש"א, שיהודי אחד יכול לגרום להבאת הגאולה האמיתית והשלימה – וזה לשונו הקדוש²⁵:

"ויהי רצון שימצא אחד, שנים, שלושה שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר – שיפעלו שתהיה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תכף ומיד ממש ומתוך שמחה וטוב לבב".

(1) פרשת לך לך, פרק טו, פסוק יג.

(2) שיר-השירים רבה, פרשה פב, אות יא.

(3) הבטים נוספים בענין ראה לקוטי שיחות חלק יז, עמוד 87. ועוד.

- 15) תורת חיים, דף סט, עמוד ג.
 16) לכן יכל לתקן את ניצוצות שברי עולם התהו, כאמור שהוא תיקן את מירב 202 הניצוצות האלוקיים שנפלו למצרים, כי כוחו היה מעל עולם התהו.
 17) על הפסוק ביוסף. ועיין גם באור-התורה, ד"ה ייתן את קולו. ראה אגרות קודש של הרב, חלק ב, עמוד פח.
 18) בראשית רבה, סוף פרשה צ. פרשה צא, אות ה. תנחומא, מקץ ז.
 19) בראשית רבה, פרשת ויחי, פרשה צא, שם.
 20) פרשת ויצא פרק ל, פסוק כד. בהבא לקמן עיין בליקוטי-שיחות חלק לה, עמוד 226 ואילך.
 21) נועם אלימלך, פרשת וישב, ד"ה "או יאמר".
 22) תחילת פרשת וישב.
 23) פרשת ויצא פרק ל, פסוקים כג-ד. ועיין אור-התורה להצמח-צדק על הפסוק. נועם אלימלך, שם.
 24) פרק ה, פסוק טו.
 25) התוועדות תנש"א, חלק ג, עמוד 119.

- תק. רמב"ם, הלכות מלכים, ה, ז, כי הפעילות הרוחנית במקום הסתימה, ושוב אין עוד צורך, וממילא אסור, לגור שם.
 9) וישב, פרשה פו, פרק ב. בהבא לקמן עיין בספר המאמרים מלוקט חלק ה, עמוד רנט. ועוד.
 10) פרשת ויגש, פרק יז, פסוק יד.
 11) עוד נאמר בקבלה: גם לעבודה הרוחנית שעשו שאר העם הם קיבלו את מנת כוחם מיוסף, וסמכו גם זאת על הפסוק (מקץ מב, ו): "ויוסף הוא המשביר לכל עם הארץ".
 12) בהבא לקמן עיין בליקוטי-תורה מהאריז"ל, טעמי המצוות, פרשת שמיני. תורת חיים פרשת וישב מדף סח, עמוד ב, עד סיום הספר. ספר הליקוטים דא"ח, צמח צדק, ערך יוסף. ועוד.
 13) כפי שהדבר מתבטא בכך שאביו השתחוה אליו, כמסופר בתחילת פרשת ויחי (ועיין במפרשים על אתר), ואפילו על משה רבנו נאמר בחסידות (תורה אור, כח, ד): "יש בחינות שיוסף הוא יותר במעלה ממדרגת משה רבנו".
 14) ספר הליקוטים שם, עמוד תקסו.

- 4) ראה תורה אור, דף כז, עמוד ד. ועוד.
 5) האר"י מסביר שהשבירה אינה 'תקלה' אלוקית חלילה, אלא היא חלק מתהליך הבריאה, השבירה נעשית לצורך זיכרון ותיקון (ישובר על מנת לבנות) הבריאה (ובמובן מסוים אף של האור האלוקי). על ידי השבירה נוצרה הפרדה בין כוחות דין וגבורה לכוחות חסד ורחמים, ובין פסולת ורע לטוב וקדושה (תורה אור, נז, א).
 6) בראשית רבה, פרשה ט, אות ב. הליך זה נובע מפני שהם היו רק דין וגבורה וללא חסד ורחמים.
 7) לעומת זאת העולמות הראשונים, הנעלים יותר, רמוזים בתורה בשם 'מלכי אדום', כנאמר בפסוק: "ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל .. וימלך .. וימת" (וישלח, לו, לא-ד). ש"מלכים" אלו מורים על בחינת "מלכות" עליונה ביותר, כוח רוחני נשגב ביותר, אך נזכרה "מיתתן" בתורה, שזה רומז על חורבנם ושבירתם.
 8) סמך לדבר בכתוב "וגם ערב רב (=202) עלה אתם" (ליקוטי שיחות, ג, 824). לכן אסור לישראל לשוב לגור במצרים (בשלח יד, יג. מסכת סוכה נא, ב. חינוך, מצוה

להשכרה בצפת
 דירת ארבעה חדרים ברחוב הרצל 5
 קרוב לביה"כ"נ ההונגרי.
 קומה שניה, שקטה מוארת ומרווחת + נוף
\$350
טלפון: 02-5832246

ייתן להשיג את התקליטור
ארץ ישראל השלמה
 (הכולל שיחות קודש, יחידיות ויגונים שמחים)
מחירים מיוחדים
עבוד תשודות לחתנים
בר מצוות ואירועים.
 הכמות מצומצמת כל הקודם זוכה.
 08-8584353 052-5218730

מסעדת "קינגסטון" Kingston Ave.
 GRILL BAR
 כהנהלה חב"דית
 משיגה מאג"ש
 מסעדת בשר ודגים נפורה למהדרין
 בהשגחת הרב קוק והרב רובין שליט"א
 ~ מבחר בשרים ודגים על האש
 ~ מגוון תבשילי הבית
 שעות כתיחה: 13:00 עד חצות / מוצ"ש שעתיים אחרי צאת השבת
 רח' לוינ' אפשטיין 22 רחובות (בית חופת) טל: 08-9469980

Keter Van Service
 Reasonable Prices
 נהגים מאב"ש דובר עברית
 JFK \$29 קבדי לה-גרדיה
 LGA \$60+ נוארק
 NEWARK \$60+
 Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה
718-753-4054
כתר
 שרותי הסעות
 במחירים מוזלים

חוגגים "דידן נצח" בבית נשיא הדור

איסטערן פארקווי, שמשך כל היום מלאה בנשים הבאות להתפלל וללמוד. אתם שלהוטים להכיר את מקום המקדש גופיה דלעתיד, בטח תשמחו לדעת כמה פרטים על חלק זה של 770 הבלתי מוכר לכם כל כך.

עזרת נשים מתחלקת לשלושה חדרים. כפי שאפשר להבחין בכך מתוך הזאל. חלקה המזרחי (עם השלטים משיחת ב' ניסן) הוא הצר ביותר. באמצעה היא מתרחבת מעט אל תוך הזאל הגדול (היכן שתלוי שלט היחי) וחלק שלישי הרחב ביותר מעל הכניסה האחורית במערב. שלושה חלקים אלו נקראים 'חדר ראשון', 'חדר שני' ו'חדר שלישי', כישחרר ראשון הקרוב אל מקום מושבו של הרבי מלך המשיח שליט"א נחשב למועדף ביותר.

מכל חלקי עזרת נשים זו ישנה תצפית טובה על כל הזאל – כולל ובעיקר המזרח. כנראה זו הסיבה שעזרה זו תמיד מלאה בנשים הבאות לתפלות הרבי מלך המשיח. לעומת עזרת נשים קינגסטון שבמשך השבוע עומדת ריקה למעט בחורים המחפשים מקום שקט להגות בלימוד.

באמצע 'חדר שני' עולה גרם מדרגות (אותו רואים מתוך הזאל) אל קומת המשרדים שלמעלה. והוא מזכיר לי את מעמד חלוקת הקונטרסים בזאל על ידי הרבי מלך המשיח שליט"א, כשהיו עוברים אלפים רבים ותוך כדי חלוקה היו מורידים לזאל דרך מדרגות אלו את הקונטרסים הטריים שהרגע יצאו ממכש הדפוס למעלה אל תוך הזאל להמשך החלוקה.

מידי לילה בשעה 1:00 לאחר חצות ננעלת הכניסה הראשית לזאל הגדול ולעזרת נשים, רק הכניסה האחורית מכיוון החניה נשארת פתוחה. לאחר נעילת השערים נשאר שומר הלילה – אחד מתלמידי התמימים

ועל נפלאותיך ועל ישועותיך!

לנר שמיני מגיע קהל רב במיוחד. חזרת הש"ץ כבר קרובה להסתיים והנרות עדיין לא מוכנים, והקהל מאריך בנגינת שים שלום שוב ושוב עד שמוכנים להדלקה.

משך כל ימות החנוכה נרות החנוכה דלקו משך 24 שעות, כהוראת הרבי מלך המשיח שליט"א בנוגע לנרות הדולקים בבית הכנסת. הוראה נוספת של הרבי מלך המשיח באחת השנים היא להדליק נרות גם ליום התשיעי. בהתאם לכך הכינו היום הגבאים נרות עבים במיוחד שידלקו שעות נוספות, והורו לא לגעת בנרות עד שיכלו, למרות שרבים היו רוצים לזכות בשאריות הנרות.

את שאריות הנרות מימי חנוכה הקודמים מוכרים הגבאים למעוניינים, המשתמשים בהם בעתים מיוחדים כמו בהובלת חתנים לחופתם וכדומה.

יום שלישי, ג' טבת.

כהוראת הרבי, הנרות משלום לא כבו, וחלקם ממשיכים לדלוק גם היום. שני נרות צברו מעל חמישים שעות בעירה, כמו ממאנים להכבות, ממשיכים את חנוכה עמוק אל תוך טבת.

חלוקי מנהגים יש בסיום שיעור החומש היומי. אך עבורנו המנהג ברור, ה' טבת תשמ"ז – יום הדידן נצח – חל ביום השלישי פרשת ויגש, ובשיחה המיוחדת באותו יום הרבי מלך המשיח שליט"א הזכיר את הפסוק "ותחי רוח יעקב אביהם" כפסוק החותם את החת"ת היומי.

הזדמן לי היום להצטרף לשומר הלילה בסיבוב נעילת השערים במקדש. לראשונה נכנסתי לעזרת הנשים הגדולה מכיוון

אל אחי התמימים בארץ הקודש שלום וברכה מבית משיח

השבוע חגגו את ה' טבת, ובכל מקום דברו והסבירו כי המשפט בשנת תשמ"ו היה לא רק כאן בעולם הזה הגשמי, אלא קטרוג נורא בעולמות עליונים על כלל חסידות חב"ד ונשיאותו של הרבי מלך המשיח שליט"א. כך מובן משיחות הקודש שנאמרו באותה שעה, ואת זאת כולם יודעים.

אך מה שלא כולם יודעים וחשוב להפנות אליו את תשומת הלב, היא מהותו הפנימית של הנצחון, וכפי שהגדיר זאת הרבי מלך המשיח עצמו בשבת הסמוכה (פרשת ויגש, ט' טבת תשמ"ז) "מתחיל זמן חדש ותקופה חדשה שקשורה עם בית המקדש השלישי... זמן שלא נשאר בו אלא ענין אחד ויחיד, עמדו הכן כולכם לקבל פני משיח צדקנו". אז גם נחתם הפסק דין הראשון על הגאולה הקרובה (בעשרה בטבת) ומאז החלו הביטויים בסגנון של 'גם את הכפתורים כבר צחצחו' ו'הסתיימה עבודת הבירורים' שניתן לומר שהם מהווים נקודת מפנה בעבודת דור השביעי, והתחלה והכנה לשיחות המופלאות של שנת תשנ"ב.

ה' טבת אם כן הוא ציון דרך משמעותי בהיסטוריה של ימות המשיח. ומעבר להגיגה על הנצחון או, יש בחג זה הרבה משמחת הגאולה האמיתית והשלמה.

יום ראשון. בדר"ח טבת.

ימי החנוכה בשיאם, קהל רב מגיע מידי יום למעמד הדלקת הנרות בבית משיח, קול המון כקול ש-די מנגנים הנרות הללו ותובעים יחד את הגאולה השלימה יעל ניסידך

צילום: חביד איגו

קבוצת ילדים שהגיעה לחגוג בר-מצווה ב-770

צילום: חביד איגו

התמימים מניחים לאורחים תפילין

מאחורי הפרגוד

בהתוועדות ה' טבת סיפר הרב חס"ד הברשטס סיפורים מאחורי הפרגוד מתקופת שירותו בבית המלך. זמן רב עבר מאז, אך הזמן לא מכהה את הזכרון. מהבחינה שערכו לו הברורים עולה כי הסיפורים חוזרים על עצמם בדיוק עם כל הפרטים הנלווים. מה שאומר שמדובר בזכרון צלול ועקבי.

- הרב חס"ד היה מכין מים לנטילת ידיים ליד מטתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, באחת ההזדמנויות שאל אותו הרבי מהיכן הביא את המים. כשחס"ד ענה שהמים הגיעו מחדר השירותים, הורה לו למלא שוב מהכיור שבמטבח.
- מידי לילה היה הרב חס"ד מכין שני ספלים, מכיון שהרבי היה קם בקביעות לאחר שינה קצרה לכמה שעות לימוד. ולאחר שהאיר היום היה חוזר לעוד שעות שינה בודדות.
- בכלל בסעודות השבת הרבי הרבה למלוח את המאכלים, בפרט את מנת הדגים.
- בשנים האחרונות לחייה של הרבנית היו נערכים שידורים קבועים מהתוועדות הרבי לביתו ברח' פריזדנט. באחת ההתוועדות הזכיר הרבי שליט"א את דברי הרבי הרי"צ שבזמן הגאולה יתגעגו לימי הגלות בהם יכלו לפעול כה הרבה.
- כששמעה זאת הרבנית הפטירה שהיא מעדיפה להיות בגאולה ולהתגעגע לגלות מאשר להיות בגלות ולהתגעגע לגאולה.
- לאחר פטירת הרבנית בשנת תשמ"ח סיים חס"ד את תפקידו בבית הרב, והרבי מלך המשיח שליט"א העניק לו ספר חמשה חומשי תורה בו אמר 'שניים מקרא' מידי ליל שבת. הרבי שליט"א אמר שהספר יקר לו מכיון שקבל אותו במתנה מאדמו"ר הרי"צ, והוא נותן אותו בכל זאת לאות הכרת תודה. והוסיף שבאם חיסרו פעם מאמירת החת"ת, ניתן להשלים זאת על ידי חומש זה.

שבכל דורי לשימוש הקהל. זהו הקונטרס הדק שיצא לאור בשנת תשנ"ב על ידי הרב יוסף יצחק קעלער שעד עתה רק קראנו עליו בכתבות ועכשיו ניתנה לנו ההזדמנות לעמוד על תכנו. הקונטרס יצא לאור במסגרת ההתעוררות הכללית שהחלה באותם שנים, כשיצאו קולות שכן דוד בא והחלו הדיבורים הברורים בתוך אנ"ש ומחוצה שהרבי

שכונת בורו פארק קרובה גיאוגרפית אך די רחוקה מנטלית, שם עדיין לא חוגגים את ה' טבת. אך כנראה שגם לשם הגיעה השמועה על חג הספרים החבי"ד, וסוחרי בורו פארק ערכו גם הם מכירה מיוחדת בבית לוי יצחק שם היה ניתן להשיג ספרים רבים ונדירים במחירים מצחיקים. במסגרת בזבוז האוצרות הכללי, אי-מי הניח היום ב-770 ערמת קונטרסים 'משיח

שנתמנה לכך על ידי הגבאים – ב-770 משך כל הלילה, עד לפתיחת הדלתות לראשונה המתפללים בזריחה. מעין והכנה לישמירת המקדש' בבית השלישי.

יום הבהיר ה' טבת. דידן נצח.

ההתוועדות המרכזית נערכת בערב בבית משיח-770 על ידי הגבאים, בהשתתפות הרבנים חברי הבד"ץ דהשכונה שגם נושאים דברים. מארגני ההתוועדות דאגו להודיע מראש על דובר מיוחד באנגלית לנוחות הקהל שבא בהמוניו. כרגיל בכגון דא, לאחר האירוע הרשמי מתחילות ההתוועדות הלבביות והקטנות, בכל פנות הזאל יושבים חסידים ומתוועדים.

בבית הרב מיכאל אלבוקרק מצבאות ה' התקיימה התוועדות מיוחדת עם המשב"ק בבית הרבי, הרב חס"ד הברשטס שיכה את התמימים בסיפורים ופנינים מן הקודש. הסיפור המפורסם ביניהם כאשר פעם אחת ניסה לתת טעם להנהגה מסויימת של הרבי, אמר לו הרבי "לא מחשבותי מחשבותיכם" (ראה עוד במסגרת).

מצוות היום בספרים, כך הורה הרבי מלך המשיח שליט"א. בלובי של 770 פותחים סוחרים דוכני ספרים במחירים מוזלים, אך הם לא יכולים להתחרות במכירה שנערכת על בימת ההתוועדות שם התמימים שמעורים היטב ב-770 – ולכן משווקים את הסחורה ביתר הצלחה – מציעים את הסט המפואר של ידבר מלכות עם פענוחים ושאר ספרים במחירים מוזלים, והספרים נחטפים בזה אחר זה. גם חנויות הספרים בקראון הייטס הודיעו על 'זבזבו האוצרות', במיוחד על ספרי רבותינו נשיאנו.

שליטי"א הוא הוא מלך המשיח. ואז יצא קונטרס זה והיה מי שדאג להפיץ אותו היטב בכל הבתי כנסיות בבורו פארק.

הקונטרס מעט הכמות ורב האיכות, מלקט מקורות מדברי הגמרא ועד ספרי צדיקי פולין בדורות האחרונים על כך שלאורך כל הדורות תלמידים הצביעו על רבותיהם שהם מלך המשיח. ווארט מעניין מובא שם בשם האדמו"ר מקלויזנבורג על התוסי' במנחות שחותם פעמים רבות "כך נראה למשיח" כשהכוונה ל"מורי שיחיה", שבראשי תיבות אלו התכוונו בעלי התוסי' להביע את אמונתם שמורם ורבם הוא המלך המשיח.

ואם ברב קעלער עסקינן, אצלנו מקובל שהוא עוד עתיד לשבת בקרוב בלשכת הגזית בירושלים, וזאת על פי מענה הרבי אליו בשנת תשנ"ב (לאחר שחיבר ספר על הלכות קידוש החודש להרמב"ם) שמכיון שתיכף משיח בא, עליו להתכונן לפסוק את הלכות קידוש החודש על פי הראיה. ב-770 לא רק הספרים מזכירים את הגאולה, אלא גם האנשים החיים.

יום שישי ו' טבת

מההתוועדויות והקניות אתמול, נשלחנו ישר אל המבצעים להעביר מחויות החג ב-770 לעשרות אלפי יהודים ברחבי הכרך. מספרים את סיפור המשפט והדין נצח, וכששומעים את ההזדהות עם שמחת הנצחון

מתאמתת האמרה שלרבי יש מליוני חסידים. הרציניים שבמבצעים דאגו לזכות את המקורבים בספרים חדשים כדת היום. חוזרים ל-770 ושם כבר תלויות המודעות על קידוש לבנה ברחובה של עיר – מרכז מנהטן, במוצאי שבת הקרוב.

בת קודש פרשת ויגש

כל שבת וחינוכה, ב-770 נהוג לצלם את דפי פרשת השבוע לשימוש הקהל בקריאת התורה, תרומת אחת המשפחות בשכונה, לאחרונה הרב נפתלי עסטולין לקח על עצמו את מיומן ההדפסה, כשאת הרווח הגדול הוא רואה בכך שבהקדשה הרבי מלך המשיח יוזכר בתואר המתאים שאושר על ידו – "מלך המשיח שליטי"א".

לגופו של ענין, מהראוי להעיר את תשומת לב הגבאים למענה קודש (נתפרסם בספר 'מאוצר המלך' ע' 350) על מנהג דומה שהיה נהוג ב-770 בו הרבי מורה להעדיף קניית כמות גדולה של ספרים מאשר הדפסת חוברות מידי שבת מכמה וכמה סיבות שמונה שם.

במוצאי שבת קידוש לבנה עם הרבי מלך המשיח שליטי"א בשדירת איסטערן פארקווי. ויוקויים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם", כך אנו מברכים עצמנו בקידוש לבנה, כנראה שלהכריז יחי זה לא בא ברגל, צריך להתפלל שנוכה לכך, שנוכה לבקש את מלך המשיח.

אוטבוס יוצא ממול 770 למנהטן לכיכרות הטיימס סקוור והיוניון סקוור, שם נערכים מעמדי קידוש לבנה-קבלת המלכות המונויים ברוב שירה וריקודים יחד עם עשרות יהודים.

שלושים יום לפני החג מתקרבם. ותיכף מגיע היום הגדול והקדוש יו"ד שבת, יום קבלת הנשיאות ויום קבלת המלכות. והתמימים מתכוננים לנצל יום זה כראוי.

במשרדי את"ה כבר עובדים על החוברת המיוחדת לתלמידי הישיבות בעולם, בה בין היתר סיקור מפורט על התהליך המרתק של קבלת הנשיאות בשנים תשי"ז-י"א, מהסירוב התקיף "מ. ש. איז רביז" דרך כל תחנוני החסידים ופעולותיהם עד ל"צוריק אראָפּבריינגען דעם רביין" ביי"א שבת תשי"א. ובמשוואה בולטת מופיעים יומנים מיזמן השיא' של ימות המשיח, התגלותו של מלך המשיח שלב אחרי שלב, עד קבלת המלכות בגלוי ופרסום לעיני כל יושבי תבל ביו"ד שבת תשנ"ג.

עוד תכניות מפתיעות גנוזות בתרמילם של התמימים, עד יו"ד שבת כבר תשמעו עליהם... בינתיים תתפללו להצלחתם. וכשאנו אומרים שהפעולה תצליח, איננו מתכוונים לביצוע המושלם שלה, אלא להצלחת המטרה – התגלותו המיידית של הרבי מלך המשיח שליטי"א מיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד
מענדי, בית משיח-770

בס"ד

08-8501340

קו פתוח ומענה אישי לנשים, אמהות ונערות
אוזן קשבת, יעוץ, ליווי והדרכה.

הקו פועל בכל יום:
בוקר: 11:00-13:00 - ימי ו' גם לדוברות רוסית
ערב: 21:00-23:00 - ימי א' בנושאי בריאות בלבד

בליווי והנחיית רבני חביד מומחים

סודיות מובטחת

חדש חדש חדש

השקה חדשה לכב' שבט!
עם השתקניות הנפלאות
של "הכח שבך"

התן שבך!

מופע חדש ומקורי!!
כל הנושאים הקשורים אלייך
האם היהודייה
באופן אישי.

מובאים בהומור בלתי פוסק
שירה וחוויה בלתי נשכחת!
בואי לצחוק ברצינות
ולגלות את החן שבך!

ניחל והפקה:
סלי אברהמי

לפרטים והזממת:
הרות החיה

טל- 08-6812567
054-7479770

ב"ה

בית חב"ד אלון מורה - לב השומרון

עקב המשך ההתרחבות
של בית כנסת חב"ד
באלון מורה

אנו זקוקים בדחיפות
לספר תורה

למסירה או להשאלה
או תורם לכתיבת ספר תורה חדש
וכן ספרי קודש במצב טוב

אלון מורה, ת.ד. 160, לב השומרון 44023 - טל. 02-9971102 - פקס: 02-9971100
chabron@acctcom.net.il

לבית חב"ד - מטה בנימין

דרושים:

א. מלמד לגני ילדים
ב. בחור או אברך נמרץ לעבודה בבית חב"ד
עם חילי צה"ל ובני נוער

תחילת העבודה מיידית
המעוניינים נא לפנות לטלפון: 02-9947770
ניתן להשאיר הודעה

ב"ה

חדשות
עידכונים
מעיר האבות
חברון

א לפי נולדים
מידי יום
נהנים מאחד
חי הוסס
ושכימשי
ישר מהחיות

ניתן לפרסם באתר - לפרטים 054-5-690067
כמצוות רבותינו נשיאנו - קנה ד' אמות בחברון

www.chabad-hebron.com

סלוטון

משחת פנים
100% טבעי

ניתן להשיג בטלפון
03-9606599
0508-456870

יחי אדוננו מרוב וריבנו מלך המשיח לעולם ועד

דרוש

אברך נמרץ לשליחות
לפתיחת מוסד חינוך
עם אתגר
תנאים טובים למתאימים

טוביה: 054-695-6970

פרנסה ברוח

לחברה גדולה כהתרחבות
דרושים אנשי/נשות קשר-ניהול
רכיזים/ות, עקרות בית מעילות,
בעלי משפחות תקשורתיים,
בפרויקט כלל ארצי

מאות אחוזים מעל הממוצע במשק

050-6683389
052-4560728

דרושים מנהיגים בריאים

חברון על כף המאזניים

בערב "דין נצח" ה' בטבת, הגיעו אנשי צבא בשליחות שר הביטחון וחילקו צווים לגירושם של חמש-עשרה משפחות יהודיות מבתיהן, מתוך כוונה למסור את האדמה ואת הבתים לערבים שהנם נכדיהם של טובחי תרפי"ט.

'שכונת שלהבת' על שמה של התינוקת שלהבת פס הי"ד, הוקמה על אדמות יהודיות כדת וכדין, אבל כדי לרצות את תאוות הרצח של הערבים ואנשי השמאל, ולאחר ההצלחה בגירוש יהודי גוש קטיף וצפון השומרון, הם מנסים לפגוע כעת בחברון. הלב היהודי זועק חמס: "הרצחתם וגם ירשתם?" כיצד ייתכן שלאחר חמישה חודשי גירוש, אותה ממשלה ממשיכה במעשיה הזדוניים? איך נוכל להפקיר את נחלת האבות לידי זדים?

צריך להיות ברור לכולנו: אם חלילה לא נתגייס כעת במלוא כוחנו ועוצמתנו כדי לבטל את רוע הגזירה, מהר מאד נגיע לירושלים והכל ייפול כפרי בשל לידי הגרועים שבאויבנו. ראינו מה קרה בגוש קטיף כאשר הלכנו שאננים עד הרגעים האחרונים. הערבים והשמאל בהחלט מצפים מאתנו לגרש את התושבים היהודים ולמסור להם הכל כמה שיותר מהר.

יהודי חברון היקרים המסולאים בפז עמדו בניסיונות קשים ומרים. עדיין זכור לכולנו כיצד ראש הממשלה יצחק רבין רצה לגרש את יהודי חברון ובסיעתא דשמיא הגזירה בוטלה בזכות עמידה נחושה שהפגין עם ישראל. יהודי חברון שכל דרכם היא דרך של מסירות נפש והקרבה, ינצחו בע"ה במאבק הקשה הזה, אבל בעת הזאת חייבים כולנו לעמוד לימנים ולסייע להם ככל שניתן כדי שהגירוש לא יצלח.

רבים וטובים שואלים את עצמם, איך

שהתקיימה בחודש ניסן תשמ"א כי הוא תומך בהתנחלויות "ובמיוחד בחברון". חברון היא המקום שם נמצאים נכסי הקודש של הרבי, ולנו כחסידי חב"ד זכות להיות החלוצים במאבק הגדול לשמירת חברון. זה הזמן להגיע לחברון ולעורר זכות אבות, ככלב בן יפונה ויהושע בן נון בשעתם, כאשר המרגלים האחרים פנו לדבר סרה על ארץ הקודש.

מה יאמר העולם הגדול?

מדהים להיווכח פעם אחר פעם, כיצד כל הדברים שמתרחשים כיום לנגד עינינו, הרבי חזה וצפה במדויק שעה שהדברים היו מופרכים לחלוטין. במכתב שכתב הרבי למר אריאל שרון, זה שהיה שותף למסירת חברון וכעת בגירוש היהודים מאדמתם, כבר בשנת תשכ"ח, לפני קרוב לארבעים שנה, הרבי מסביר לו את הבעיה החמורה של ההנהגה המדינית.

במכתב מ"ב אלול תשכ"ח הרבי כותב לו על מצבם של המתנחלים בחברון. לקרוא ולא להאמין:

מובן שבתוך המתנחלים (למרות עמדת החוגים האמורים לעיל) נמצאים כמה חב"דניקים (מהם בגלוי ומהם בסתר), ובודאי ידוע גם למר על דבר מעמד של המתנחלים ומצבם שם, שלא רחוק הוא ממצב אסירים וכו' וכו'. וההסברה גם כן, כנ"ל, מבוססת על "הצדק והישר", והבסיס המשותף לכל תופעות אלו הוא – מה יאמר העולם "הגדול" וכו' וכו'. וכפי שדברנו בעת ביקורו של מר כאן.

ולדוגמא, באם – "הי לא תהיי" – יהי סכסוך בין נער ישראלי ונער ערבי בחברון, וכיון ששם רבו הנערים הערבים

נצליח במשימה הזאת כאשר לא הצלחנו למנוע את הגירוש מגוש קטיף? שאלה אכן קשה, אבל אסור להתיימשך מן הרחמים גם כאשר חרב חדה מונחת על צווארם של ישראל. לו רק בגלל כוח מסירות הנפש והדמים הרבים שנשפכו בחברון, הקב"ה לא ייתן להביא להחרבת המקום.

בנוסף לכך, יש הבדל עצום בין מה שהיה בגוש קטיף לבין חברון, שכן במקרה הנוכחי, אפילו החלטת ממשלה לא הייתה וכל הגירוש נעשה אך ורק בצו אישי שחתם שר הביטחון. קרוב לוודאי שעל ידי לחץ ציבורי גדול יוכלו למנוע את רוע הגזירה ושר הביטחון יאלץ למשוך את חתימתו מהגזירה הנוראה.

הרבי מלך המשיח הזהיר את מר משה קצב בזמנו כי הוא יילחם (בהזכירו את שמו הקדוש) נגד כל מי שימסור שטחים והממשלה תתפרק. ראינו כולנו מה קרה לאותה ממשלה שהחריבה את גוש קטיף וצפון השומרון, ובכל זאת, רשעותם ולהיטותם כה גדולה, עד שאינם מוכנים לדחות את הגירוש מחברון לאחר הבחירות, ולו רק משיקולים אלקטוראליים. אבל ברור לנו כי שומר ישראל ישמור את שארית ישראל ולא יטוש ה' את עמו ונחלתו לא יעזוב.

על כך אחד ואחד מאנ"ש מוטלת החובה לסייע בשעה זו ככל האפשר ולבוא לעזרת הגיבורים הנמצאים ביישוב היהודי בחברון. אסור לנו לשבת על זרי הדפנה. ראינו את אשר התרחש בגוש קטיף, ומי יודע אם לא היינו יכולים לעכב את מסע הגירוש אם היינו מגלים יתר מסירות נפש עוד בשלבים המוקדמים.

חברון שאליה נכספו והשתוקקו רבותינו נשיאנו ובראשם הרבי מלך המשיח. כידוע, הרבי אמר לרב משה לוינגר ביחידות

בשבוע האחרון אנו עדים לפולחן תקשורתי שנעשה לראש הממשלה עקב מצבו הבריאותי, ואני שואל היכן אותה תשקורת שנתנה גיבוי להתנתקות? היכן היא כעת לאחר חמישה חודשים בהשתיקה במזיד את הטרואמות הקשות שעוברות על המגורשים וההשלכות הקשות של התוכנית על המשך ביטחונה של ארץ הקודש?

יתבררו ויתלבנו

כל רגע ברגעי הגלות האחרונים, טומן בחובו מצבים שאין לחזות אותם מראש. אין ספק שאנו עוברים בכור ההיתוך את הבירור העצום הנדרש לפני הגאולה. כל האמונות בגאולות טבעיות, והאמונה במדינה כאילו היא המכשיר שתביא לגאולה – מתבררת כבלוף. האמונה והסגידה לפוליטיקאים ואנשי צבא ישראלים כבר לא מה שהיה.

יסוד הקמת המדינה והשלטון בארץ ישראל בנוי על שקר ומרמה, שוחד ושלמונים. כך היה בתחילה וכך כל השנים עד לימינו אלה. עוד הספקנו לשמוע את החשדות החדשים בסוגיית מרטין שלאף בטרם החל הפסטיבל הבריאותי. כולם יודעים כי השלטון כאן נקנה בכסף ובשלמונים; כולם יודעים שאת הפוליטיקאים שלנו לא בדיוק מעניין ביטחוננו של עם ישראל, והם דואגים יותר לטובתם האישית.

ובתוך כל הבוקה ומבולקה רואים את עם ישראל, למרות כל התחזיות השחורות, ממשך לשרוד בנסיים בתוך החושך והערפל. החושך נמצא בקריסה וכולנו נוכחים לראות את ההבדלים בין חושך לאור, זה עצמו מזרז ומביא את הגאולה.

תפקידנו בימים אלו לזרז עוד יותר בחסד וברחמים את תהליך הגאולה כדי שחס ושלוים לא ייפגעו שער משערותיו של מישהו מבני ישראל. צריך לתבוע את הגאולה, להתפלל שכל אותם תהליכים שאנו עוברים בימים אלו, בבחינת בירור אחר בירור וצירוף אחר צירוף, יסתיימו ברחמים רבים, ונזכה תיכף ומיד לנבואת הגאולה "קץ שם לחושך", ונזכה לראות את מלכות בית דוד שבה לממשלתה הראשונה ומחזירה את כל המשפטים והדינים שהיו אצל המלך מבית דוד הראשון.

בהדסה עין כרם את חברו הטוב, אף הוא מהמגורשים שקיבל התקף לב חמור בגלל הגירוש. ואותם חברי ממשלה ושרים שידם במעל ובחורבן של ארץ ישראל, דואגים לעצי הפלשתינים!

בשבוע האחרון אנו עדים לפולחן תקשורתי שנעשה לראש הממשלה עקב מצבו הבריאותי, ואני שואל היכן אותה תשקורת שנתנה גיבוי להתנתקות? היכן היא כעת לאחר חמישה חודשים בהשתיקה במזיד את הטרואמות הקשות שעוברות על המגורשים וההשלכות הקשות של התוכנית על המשך ביטחונה של ארץ הקודש?

מעניין לראות את פסטיבל הצביעות והחנפנות לנוכח בריאותו של ראש הממשלה. כל מיני רבנים, מקובלים ולוחשי לחשים, עולים לרגל ולאחר מכן מספרים בתקשורת על מידת יושר וגדולתו של ראש הממשלה ומגלים דאגה כנה למצב בריאותו. לא ראינו את אותם מנהיגים מתייצבים כאשר ילדים איבדו את כל עולמם; לא ראינו אותם מבקרים ביקור נימוסין אצל המגורשים. אלו הם התנהגויות שמראות עד כמה מצבנו אינו בריא. מתקיימת בנו נבואת חז"ל "ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו".

באותה ישיבת ממשלה לא דנו על אותם מאות שעדיין נמצאים באהלים זרוקים, לא דנו על אלפים שאין להם מקור פרנסה, גם לא בהמשך הירי על ערי ישראל והפיכת דרום הארץ ללבנון. הבעיה שהטרידה את מנוחתו של אולמרט זה עצי הזית הפלשתינים.

אלו הם מנהיגי ישראל שרוצים להיבחר מחדש ולהוביל אותנו בהמשך המדרון התלול. עם ישראל זקוק למנהיגים בריאים. ישלח ה' רפואה שלמה, בריאות הנפש והגוף, למנהיגים ההולכים בעיוורון בראש המחנה ומובילים את העם לעברי פי פחת.

על בני ישראל אפשר שהי' לא תהי' יספוג הנער הישראלי מכות וכו'; לצד מי, לפי זעת מר, תעמוד המשטרה הישראלית הצבאית הנמצא במקום? ובפרט אם יבוא ראש העיר (שכמדומה הי' לו חלק בפרעות ובפגורום בחברון ל"ע ול"ע) וירים קול רעש וצעקה על הפרובוקציות של בני ישראל וכו' וכו'.

בדיוק בשיטה הנלוזה הזאת, ממשיכים להתנהג היום בבחינת 'אכלתי ואוכל עוד'.

זובחי אדם עגלים יישקון

מדהים להיווכח ולראות את עולם השקר בו אנו חיים. את הרחמנות היהודית מנצלים כדי לרחם על אכזרים ורוצחים. ומנגד – הופכים לאכזריים על אותם אלו שצריך לרחם עליהם.

ממלא מקום ראש הממשלה אהוד אולמרט שרק התיישב על כס ראשות הממשלה, בחר לגנות בישיבת הממשלה הראשונה שלו את תופעת כריתת העצים הפלשתינים. שר הביטחון שאול מופז, והרמטכ"ל רב אלוף דן חלוץ, דיווחו לממשלה כי מתיישבים כרתו לאחרונה 2,400 עצים של פלסטינים, כביכול. אולמרט גינה את התופעה ותבע מהממונים על העניין לפעול על מנת למגר את התופעה.

ואני עומד ותמה, עד כמה יכולה הרשעות להיות גדולה. עד כמה אותם רחמנים, כביכול, מתאכזרים על אחיהם? אותו אולמרט שעמד מאחורי תוכנית ההתנתקות, השאיר אלפי יהודים ללא קורת גג, ללא פרנסה, הרוסים מבחינה נפשית, בני נוער הנמצאים בבתי רפואה לבריאות הנפש ר"ל, ועוד כהנה וכהנה, מתעניין במר גורלם של הפלשתינים הרוצחים!

התקשר אלי הרב יגאל קירשנזפט השליח בחבל עזה, וסיפר כי ביום שישי הלך לבקר

הרב דני כהן השליח בחברון בראיון מיוחד ל"בית משיח"
לקראת המאבק הגדול להצלת חברון:

"כל אחד מאנ"ש חייב לעשות הכל כדי להגיע לחברון ולהציל את ארץ הקודש"

"אם חס ושלום הממשלה תצליח לגרש את היהודים מחברון, זה יהווה פתח
להחרבת כל ארץ ישראל • חייבים לעשות הכל כדי שזה לא יקרה •
אצלנו לא יראו חיבוקים עם החיילים. המאבק כאן יהיה נחוש מאד"

ראיון: שי גפן

למהדרין, אבל טענתם שהדיירים נכנסו בלי
אישור.

אחרי טבח תרפי"ט הערבים שדדו ובזזו
כל רכוש יהודי והקימו שוק סיטונאי על בתי
היהודים וכעת הטענה היא שהיהודים
התיישבו בלא אישור. אחרי מלחמת ששת
הימים נעשו ניסיונות ליישב כל נקודה
יהודית בחברון והדברים עלו בדמים
מרובים. כל השנים הרבי דיבר על העוול של
"הרצחת וגם ירשת", ובדיוק זה מה
שמתרחש כעת לנגד עינינו. המקום, שהוא
שטח יהודי מובהק, אך מעולם המדינה לא
פינתה אותו מיושביו הערבים. לאחר תחילת
האינתיפדה והיריות על היהודים בחברון,
הערבים עזבו את המקום מעצמם והשוק
הסיטונאי נסגר. לאחר רצח שלהבת פס,
הוקמה במקום השכונה החדשה כתגובה
ראויה. השקיעו במקום מאות אלפי דולרים
כדי לשפץ את הדירות ולעשותן ראויות
למגורים.

וכעת עומדים להרוס את הכל?

בדיוק לגבי זה מדהים להיזכר בשיחה

בחברון, אבל מי שידוע מה שמתרחש בארץ
הקודש יודע שמדובר במאבק שיכריע את
המשך הדרך. זהו מאבק על כל ארץ ישראל
וקדושת חברון. הממשלה רואה את חברון
כאבן בוחן. אם חלילה יצליחו להביא לגירוש
נוסף בחברון ולהעניק פרס נוסף לרוצחים,
הרי זה יכשיר את כל הגירושים בהמשך
הדרך. בנוסף לאיסור תורה של פינוי שטח
כלשהו בארץ ישראל, הרי בחברון מתווסף
העניין שמדובר בשטח יהודי שנקנה בדמים
תרתי משמע.

היכן עומדת השכונה הזאת?

מדובר בשכונת 'אברהם אבינו' שנבנתה
לפני מאות שנים, מה שידוע כגטו היהודי של
חברון. השוק בחברון שהממשלה רוצה לפנות
נמצא בצמידות לשכונת אברהם אבינו; הוא
נרכש על ידי כוללות הספרדים לפני יותר
ממאתיים שנה ובשנים האחרונות היורשים
של הכוללות הספרדים העבירו לנו את
הסמכות וביקשו ממחדשי הישוב היהודי
בחברון לחדש את המקום. האבסורד שגם
המדינה מסכימה כי מדובר בשטח יהודי

המאבק על חברון נמצא בשיאו. שר
הביטחון הוציא צו להחרבת שכונת שלהבת
בחברון. הצו חולק ביום שלישי שעבר לחמש-
עשרה משפחות, כאשר בצו מורה שר
הביטחון לפנות את הבתים בתוך שבועיים
ימים.

בחברון לא מתכוונים להתפשר לקראת
המאבק הגדול להצלת חברון. ואלפים
עומדים לזרום לעיר לקראת סוף השבוע
ובשבוע הבא. השלוחים בחברון הרב **ויקטור
עטיה**, הרב **יוסי נחשון** והרב **דני כהן**
נמצאים בתוך וועד המאבק להצלת חברון
ומקוים בעזייה לניצחון גדול, כאשר
הממשלה תבין שלא כדאי להביא לידי גירוש
יהודים, מה שיחריף את המתח בחברון,
ובפרט לאור השינויים הגורליים שהתחוללו
בשבוע האחרון.

הרב דני כהן על מה המאבק למעשה?

המאבק נראה קטן, על רחוב ושוק קטן

כשליח של הרבי, כואב לי הסיפור עם החיילים שהולכים לשלוח אותם להשתתף בגירוש נוסף. לאותם מקבלי החלטות לא אכפת להשתמש בחיילים צעירים כדי להחריב את ארץ ישראל.

מה אתה קורא לחסידי חב"ד לעשות?

על פי קריאת הרבנים שיחיו, כל אחד חייב לעשות ככל יכולתו, בעיקר בהגעה לחברון! חשוב מאד להגיע בימים אלו לחברון. יש מקומות לימוד בבית כנסת של האדמו"ר האמצעי, בכלל מנוחה רחל, ובעז"ה נסייע לקבל את פני הבאים. מי שיכול שיעשה במשרד הביטחון ולהפעיל שם לחץ – שיעשה זאת. הכי חשוב להיות בשטח כדי למנוע את רוע הגזירה.

אין ספק שכאשר השלטונות יראו אלפי אנשים מגיעים להגן על חברון, הם יבינו שלא כדאי להמשיך עם גירושים וחורבן של ארץ ישראל.

הרב דני כהן עם הרב מנחם מענדל גלובוסקי

דבר נוסף וחשוב, לגבי ההקשר עם גוש קטיף. לא מדובר כאן בהחלטת ממשלה או חוק בג"צ שהפכו את ההחלטה ל"חוקית", כביכול. מדובר בשינוי של חתימת שר ביטחון, ואנחנו מאמינים שעם לחץ מאסיבי יבינו כל הגורמים שהעניין לא כדאי ומיותר; במיוחד לא בערב בחירות. אנחנו מאמינים שיש סיכוי טוב לשנות את רוע הגזירה.

של הרבי, כאשר הרבי דיבר לגבי בית הכנסת אברהם אבינו ששולחים חיילים שהתגייסו במסירות נפש ומנצלים אותם כדי לגרש יהודים, וכל זאת כדי להשלים את העבודה של הרוצחים בתרפי"ט! יש לציין כי המקום ממנו עומדים לגרש את היהודים, ממוקם שם בית הכנסת הגדול "בית מנחם" על שם היצמח צדק.

אחרי הגירוש מגוש קטיף, עם כל מכונת המלחמה המשומנת שהם בנו, אתם קבוצה קטנה של תושבים – לא מרימים ידיים מראש?

זה לא דרך חסידית להרים ידיים!!! מאות חסידים ברוסיה לא הרימו ידיים גם כאשר עשרות ומאות מהם נרצחו במרתפים החשוכים או נשלחו לארצות גזירה. כל שכן בערב הגאולה וההתגלות של הרבי, אסור להרים ידיים ביאוש. אנשי חברון קורצו מחומר שונה. אני יכול לומר בבירור שלא תהיה אהבה למגרשים. תמונות של מחבקים לא ייראו כאן בחברון.

בריאות בים המלח ב"עין גדי"

תאריך ראשון 15-18.01
תאריך שני 18-20.01
כיס סבת - כי שבת 29.01.06 - 2.02.06

כריכות גופרית חינם
רכיבה אולימפית
נחיל חיים

חמי בריאות עין גדי בחינם

מוצרים בהכשרים: הרב לנדא, בד"ץ העדה החרדית, משגיח צמוד מהרב ביסטויצקי

אור חיה

רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל 02-5326980
www.orchaya.org.il

מרמלשטיין - מסעדה עם מעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha... **Open till 10:30PM**

(718) 778-3100 **MAYER KOHEN**

351 KINGSTON AVENUE
BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

Thursday & Friday SPECIAL:
* 2 Roasted Chickens
* Fish * Kugel * 1 Salad
ONLY \$19.75

HK
בית חיים ויזמן חיים
מלמל

כוג'ביק למערכת

לבנים הוא אירוע מיוחד לרגל האפשרענעש, הרי לילדות הסיבה היא, כמודגש בהזמנות, **התחלת** הדלקת נרות שבת קודש, בהתאם לתקנת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח.

ויש להעיר בזה, למרות שכאשר יצא הרבי עם מבצע נשי"ק לנשי ובנות ישראל, אמר הרבי שהכוונה היא לילדות שהגיעו לגיל חינוך, גיל שלש. הרי בשיחה לנשים ובנות בז"ך אלול תשמ"ט, אמר הרבי, וזלה"ק:

"מצוה זו שייכת גם לבנות ישראל, ועד לילדה קטנה בת שלש שנים, שנתיים וחצי, שנתיים, או אפילו היא בת שנה וכבר מתחילה לדבר ויכולה להדליק ולברך – שיש לה את הזכות והכח להאיר את החדר והבית כולו".

ובשיחת כ"ה אייר תשי"י (מוגה) אומר הרבי: "וכן הבנות שבהגיען לכלל הבנה מדליקות בעצמן ומברכות על נר שבת ויו"ט".

[אגב בשיחה זו שנאמרה בסמיכות לחג השבועות, אומר הרבי: "ולכן כדאי ונכון שיתחילו להדליק פעם הראשונה תיכף בחג השבועות, שאז יברכו שהחיינו גם על התחלת קיום מצות הדלקת נר יו"ט ושבת. והמהדרות להתחיל בש"ק הקודמת – יקנו להן שמלה חדשה!"]

בהתאם לזה, הרוצים לקיים את הוראת הרבי, לא צריכים לחכות עד שהבת מגיעה לגיל שלש, אלא מיד כשהבת הגיעה לכלל הבנה או שהתחילה לדבר – תתחיל בהדלקת הנרות. וחשוב לפרסם הוראה זו בין אנ"ש.

הרגש החסידי אומר, וכך גם נוהגים כו"כ מאנ"ש, אשר מיד כשנולדה הבת מתחילים ההורים להדליק עמה נר שבת, כדוגמת נתינת צדקה, אמירת י"ב הפסוקים, ברכות וכיו"ב, שבנוסף לקיום מצוה זו, מקשרים את הילדה עם הרבי מלך המשיח.

משה צוקרמן
ברוקלין, נ.י.

בגיליון האחרון הובאו פתגמים לימי חג החנוכה והם נלקחו מהספר "סיפור של חג" מאת הסופר מנחם זיגלבוים, ולא כפי שנכתב בטעות.

הסיפור תפנית חדה, אף הוא נלקח מהספר הנ"ל ולא כפי שהתפרסם בטעות.

שגיאות מי יבין!

המערכת

חכמים, היזהרו בדבריכם

לכבוד

עורכי "במחנה צבאות ה'" היקרים!

כהורים הזדעזענו לקרוא איך גיבור "חיים עם הזמן" לוקח שוקולד **מאדם זר**, ואח"כ אף יושב על ברכיו!!!!

אנא, **תמימות זו עלתה ביוקר לילדים רבים ר"ל, ואין להאריך בדבר המצער, ה' ישמור.**

נסו להיות יותר "חינוכיים" גם במובן זה (כנ"ל לגבי "מויש" שנעלם לבית השכן בלי בקשת רשות).

הדגישו: אין לקחת, לדבר, ללכת וכו' עם שום אדם בלי לבקש רשות מההורים. בתודה מראש.

אם בישראל

באיזה גיל מתחילות הבנות להדליק נש"ק?

לאחרונה קבלתי הזמנות מידידים, לרגל חגיגת ג' שנה לילדות, כאשר החגיגה היא בשטורעם גדול יותר מאשר חגיגת יום הולדת דשאר השנים. היות וגיל ג' שנים

תיקון טעות והשמטה

בראיון שערכת עם הרב יגאל פיזם שליט"א בגליון 535 נפלו אי אלו טעויות:

1) נדפס: "את הרב דרוקמן הכרתי מתקופת לימודי בשיבה בכפר הרואה". ברצוני לתקן את הטעות: "את הרב דרוקמן הכרתי כשלמד בשיבה בכפר הרואה בשנת תשכ"ג, בזמן זה שימשתי כמדריך חינוכי בשיבה".

2) בטעות נשמטו השורות הבאות:

במשך תקופה ארוכה למדתי שיעור תניא כל בוקר עם הרה"ח ר' **שמואל פרומר** שהיום מוכר בחב"ד בכל העולם, בבית הכנסת בשעה מוקדמת בבוקר, והלימוד הזה בתניא למעשה הביא את ההתקרבות שלו לחב"ד. כאשר רואים את המהפכה שנעשתה בקריות על ידי השלוחים רואים שהכל החל מאותם שיעורים ותלמידים במקומות אלו, בהשפעת לימוד החסידות. הדמויות שאני נזכר בהם הם הר"ר **אליהו מקמל** תלמיד שלי מבית ספר תיכון ואחיו הר"ר **יוסי מקמל** סמנכ"ל מוסדות חב"ד עכו, תלמידי הרב **משה אוירכמן** יו"ר רשת מפעלי חב"ד בקריות (שהקים אימפריה של שליחות בקריות) ואחיו הרב **נתן אוירכמן** השליח ורב קהילת חב"ד בעכו (שבראשותו בית חב"ד מצליח לתפארת). אני נזכר כיצד הרב משה אוירכמן, בקייטנה הראשונה שעשינו בקריות, בתור תלמידים שלי הגיעו לסייע ולעזור ולשמור על הקייטנה, כאשר הכל למעשה החל דרך השיעורים בתניא. זה כוחו של לימוד התניא.

עם הקוראים הסליחה

שי גפן

מביא גאולה לעולם

המביא דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם.

מהנעשה והנשמע

חגיגת דידן נצח ב-770

התוועדות חסידים המרכזית לרגל ה' טבת, שאורגנה על-ידי גבאי ביהכנ"ס, נחגגה ברוב פאר והדר בבית חיינו. המנחה הרב שלום יעקב חזן, ניווט את ההתוועדות בכשרון רב והזמין את החזן הרב משה טעלישביסקי לפתוח את הכינוס בקריאת פרק ק"ד – הפרק של הרבי שליט"א. נעימת הניגונים ששזורים בפסוקים עשויה ביד אמן והכרזת היחיי מסתלסלת אף היא.

שרשרת הנואמים בהתוועדות המרכזית נפתחה כאשר אל הדוכן ניגש המרא דאתרא וחבר הבד"ץ הרב אברהם אזדבא. 'דידן דהספרים נצח' מקבל ביאור בדבריו ויכבימים ההם' על קדושת הספרים כאשר הם נמצאים במקומם.

המרא דאתרא וחבר הבד"צ הרב **אהרן יעקב שוויי** ניגש אף הוא אל הדוכן ובסגנון של התוועדות מעורר את המשתתפים לנוסיף בלימוד התורה, וגם כאשר חוגגים שמחה משפחתית, יש לדייק לחזור דברי תורה בפני הנאספים.

אחריו הוזמן הרב **זוז רסקין**, חבר בהנהלת אגו"ח העולמית, כדרכו חזר על

פתגם "היום יום" היומי, ואחר כך עורר את הקהל בחיזוק ההתקשרות לרבי מלך המשיח, והפעולות צעריכים לעשות לזירוז התגלותו תיכף ומיד ממש.

הרב **שלמה מאיעסקי**, מנל מכון חנה, ריתק את קהל המשתתפים בשפה האנגלית, ובמשך שעה ארוכה גולל את פרשת הימים ההם וההוראה לימינו בחיזוק הפצת

בשורת הגאולה. נעל את ההתוועדות המנחה הרב שלום יעקב חזן, שהאריך בדבריו על ההוראות שעלינו ללמוד מהימים ההם בזמן הזה. יש לציין שההתוועדות שודרה לרחבי העולם באמצעות האתר 770 ליוו. בסיום החלק הרשמי התיישב הקהל הגדול להתוועדות עד לשעות הבוקר המוקדמות.

תושבי נצרת עילית בכינוס תורה חגיגי

תושבי נצרת עילית חגגו את חג החינוך בכנס תורני רב רושם, בשמיעת דברי תורתו של משיח במעמד רבנים ומשפיעים החסידים.

הכנס אורגן ביוזמת כולל 'תפארת מנחם' נצרת עילית ששם לו למטרה להפיץ אורה, בהבאת אור הגאולה לכלל התושבים.

בכנס תורה שהתקיים בבית הכנסת

"שבת אחים" בשכונת נוף יזרעל, השתתפו המונים מתושבי נצרת עילית והאזור. הכנס תורה היה בנושא: חנוכה במשנת החסידות. במהלך הכנס נשאו דברים המרא דאתרא הרב **ישעיהו הרצל** בענין "מאי חנוכה" – בהלכה ואגדה. אחריו נשא דברים הרב **זוז טייכטל**, שליח הרבי ומשפיע חב"ד בנצרת עילית בעניין "מזווה מימין נר חנוכה משמאל". אחריו דיבר הרב **אלעזר קעניג**,

משפיע בישיבת חב"ד בנצרת עילית בעניין "חנוכה בנתיב הגאולה". הרב **מנחם מענדל נחשון**, ראש ישיבת חב"ד בנצרת עילית נשא דברים בענין "נר ביתו ונר חנוכה". אחרון נשא דברים רב בית כנסת "גבורי ישראל" מגיד שיעורים בכלל "תפארת מנחם" הרב **זובער ליפש** בעניין "נס השמן ונחחון המלחמה"

קונצרט נשמה חסידי באוניברסיטת בר אילן

ביום ראשון כ"ד בכסלו תשס"ו, נערך באוניברסיטת בר אילן קונצרט חסידי קלאסי ראשון מסוגו בארץ בשילוב הרצאה על מהותה וייחודה של תורת החסידות וספר התניא. את הערב ארגנו ורד לוי ורבקה שור (בורקיס) בנות שיעור התניא לבנות המתקיים מדי שבוע באוניברסיטה.

הערב התקיים בחסות לשכת רב הקמפוס, אגודת הסטודנטים מדור מורשת, דיקאן הסטודנטים המחלקה למוסיקה והמחלקה לפילוסופיה יהודית. למרות הגשם ומוג האוויר הסוער, השתתפו כ- 400 איש לתכנית מרתקת ועשירה. במבואה הוגש כיבוד עשיר לקהל והוצב דוכן ספרי קודש וחסידות שנרכשו בצימאון ע"י הקהל.

בתחילת הערב הוצגה בפני הנוכחים מצגת ובה תיאור והסבר באשר ל"יט כסלו ולאדמו"ר הזקן בעל התניא. לאחר מכן,

הרצה הרב י"צ זילברשטרם בנושא מהי החסידות ומה החידוש שבה, בליווי מצגת מובנית ומרשימה.

בחלקו השני של הערב הופיע הרכב קאמרי של נגנים ומעבדים מפורסמים בארץ ובעולם בקונצרט ייחודי חדש מסוגו – קונצרט קלאסי לניגונים חבדיים חסידיים.

הרכב הנגנים בקונצרט כלל את הצילן **זורון טויסטור** מלחין ומעבד ייחודי, צילן ראשי בסימפוניית של ראשון לציון, ובתזמורת של רעננה; הקלרניטן – **צבי גלזמן**, קלרניטן ידוע וזוכה במלגת קרן שרת, את הפסנתרן **אלאור וולנר** – מעבד, יוצר ונגן מוביל במוסיקה יהודית, וכן זמר הנשמה הצרפתי הידוע, **שמואל שפירו**.

הקונצרט כלל מסכת שהסבירה במלל ובניגון את העיקרון החסידי "יתרון האור הבא מן החושך". במהלך הקונצרט הושמעו

עיבודים חדשים לניגוני שבת ויום-טוב, יצירות קלאסיות לתכנים יהודיים וניגונים בהיבט קלאסי. שיאו של הקונצרט היה הניגון "פדה בשלום נפשי". הקהל יחד עם התזמורת והזמר בקולו מרטיט הלב, עברו את את מתחושת העצב והקושי העמוקה, להתרוממות רוח גדולה. בסופו של הניגון חשו בעצמה רבה את שחרורו הפרטי של הרבי האדמו"ר הזקן ושחרורו של כל אחד ואחד ממצוקותיו. הקהל האזין ליצירות בהתרשמות עמוקה.

ערב זה הינו אחד השיאים לפעילות חסידית המתקיימת ברחבי הקמפוס באופן קבוע בשיעורי תניא לבנות עם הרב מנחם ברוד, בכל יום רביעי, ושיעור תניא לבנים עם הרב אפרים דמיחובסקי, בכל יום שלישי, זאת בנוסף לאירועים תקופתיים נוספים בתולדות החסידות במהלך השנה.

אות אות

קומט משיח!

ספר התורה של ילדי ישראל
ת.ד. 8 כפר חב"ד 72915 03-9607358

לכל ילד וילדה
אות
בספר התורה של ילדי ישראל
www.chabad.org

חדשות חב"ד מסביב לעולם

גרין וואלי, נוואדה

לראשונה בעיר הדפסת ספר התניא

יום חג היה בשבוע למקורבי בית חב"ד בגרין וואלי שבנוואדה בהנהלת הרב **מנחם מענדל הארליג**. בית חב"ד ארגן לראשונה בהיסטוריה את הדפסת ספר התניא

במקום. להדפסה הוזמן הרב **שלום יעקבסאן**, מקראון הייטס שמונה מטעם הרבי על הדפסות התניא זה 28 שנה. הרב יעקבסאן הסביר לנוכחים את הנחיצות בהדפסת התניא בכל מקום בו דרים יהודים, וכן פיקח על ההדפסה.

באירוע השתתפו קרוב למאה אנשים, נשים וטף. גם השלוחים מכל הסביבה נטלו חלק באירוע, בניהם אחיו של השליח, הרב **יהושע הארליג** השליח בלאס וגאס; הרב **נחמן שאנאוויץ**, הרב **קלמן שאר**, אנ"ש, חסידים מחוגים אחרים, ורבים מתושבי המקום. האווירה הייתה מרוממת. הנוכחים התוועדו עד שעות הלילה המאוחרות, ולמדו בקונטרסים שזה עתה יצאו מתחת מכשב הדפוס.

רוסיה, רוסטוב

כרוב חג נפתח מחדש בית הכנסת

בית הכנסת ההיסטורי ברוסטוב נפתח בשבוע שעבר מחדש, בהשתתפות משלחת שכללה את יו"ר איגוד הקהילות היהודיות בחבר- העמים מר **לוי לבייב**, ורבה הראשי של רוסיה הרב **בערל**

לאזאר. את פני האורחים קיבל סגן ראש המחוז מר בדריק, לאחר מכן, נערכה פגישה בינם לבין ראש המחוז מר ציוב במהלכה נדונו האפשרויות להמשך שיתוף הפעולה בין הרשויות הממשלתיות והקהילה היהודית. בין היתר ביקרה המשלחת בצינונו של האדמו"ר הרשב"י.

לפני המהפכה בשנת תרע"ז היוו היהודים כארבעים אחוז מאוכלוסיית רוסטוב. העיר הייתה אז למרכז של תרבות ורוחניות יהודית. כיום – החיים היהודיים משגשגים בעיר כשמי שמוביל את המהפכה הוא שליח הרבי מה"מ לעיר הרב **חיים פרידמן**.

באירוע נטלו חלק נציגי מנהלת העיר והמחוז, אישי ציבור, אנשי עסקים, ונציגי הקהילה. בכינוס ציין הרב לאזאר כי קהילת רוסטוב היא הקהילה המתפתחת ביותר ברוסיה. הוא גם גילה כי בקרוב תחל בעיר בניית מרכז קהילתי.

בית הכנסת נסגר באביב האחרון בשל מצבו הקשה: הגג איים לקרוס בכל רגע. או אז יצא לדרך מבצע התרמה למען שיפוץ בית- הכנסת. הפרויקט זכה לגיבויה של קרן רוהר בראשותם של מר **שמואל** ומר **יקותיאל רוהר**.

הונגריה

הוחזר בניין בית הספר היהודי

יום חג ליהודי הונגריה. הממשלה החליטה להחזיר השבוע את מבנה בית-הספר היהודי בבודפשט לידי הקהילה היהודית, בראשות השליח הרב **ברוך אוברלנדר**. במכתב

תודה שנשלח לראש-הממשלה פרנץ גיורצין, כותבים בני הקהילה כי הענקת הבניין מהווה בעבורם "נס חנוכה".

הפרשה החלה לפני כשנה, כשהרב הראשי לישראל הרב **יונה מצגר** ערך ביקור במדינה לחיזוק ועידוד הקהילה היהודית. בפגישתו עם ראש-הממשלה, להעניק מבנה קבע לקהילה ולייעדו לטובת בית-הספר היהודי בו לומדים כמאה תלמידים יהודיים.

בית-הספר שכן במבנה שהוענק השבוע, אולם הקהילה נאלצה לשלם אלפי יורו מידי חודש עבור שכירות המבנה, דבר שגרם לגירעון כספי עצום. ראש-הממשלה הבטיח כי ישתדל בנושא. ואכן, השבוע, המבנה הוחזר לשמחת הרב אוברלנדר ועוזרו השליח הרב **שלמה כובש**. לאחר טקס החתימה על החזרת המבנה, אמר נציג הממשלה מר זעלש שהוא שמח לעזור "להדליק את הנר" של החינוך היהודי לקראת חג החנוכה.

וינה, אוסטריה

מאות צעירים המירו את הבילוי בשבת חסידית

פעילי ארגון ECJS – המרכז האירופאי לסטודנטים יהודיים בניהולו של שליח הרבי מה"מ הרב **יוסי וואקס** עמדו בסוף השבוע האחרון המומים מגודל ההצלחה של שבתון הענק שארגנו במלון הילטון בווינה, אוסטריה. קרוב לשש-מאות וחמישים סטודנטים מ-26 מדינות אירופאיות, כמו גם ישראל, אוסטרליה וארה"ב השתתפו בשבתון המיוחד שארגנו.

חדשות חב"ד מסביב לעולם

הוענק, למעשה, למשלח – הרבי.
"אי אפשר להפריד ביני לבין חב"ד", אמר. "אני לא איש פרטי.
חסידות חב"ד ואני מהווים מקשה אחת".

ניו-יורק

אלפי ילדים ביקרו במוזיאון צ"ה בחנוכה

פעילות שיא עם מבקרים בימי חנוכה במוזיאון צבאות ה' בשכונת קראון הייטס. רק בשני הימים האחרונים של חנוכה ביקרו במוזיאון מעל 6,000 ילדים, שהצטרפו לאלפים רבים שביקרו במוזיאון בימים שלפני כן. המוזיאון כולו עבר הסבה לקראת החג כאשר במקום ניתן היה לראות את יהודה המכבי; התנסות בהכנת שמן אמיתי ובכלל לחוות את חווית החג באופן עוצמתי מאוד.

מסצ'וסטס, ארה"ב

ח"י שנות פעילות חב"ד בעיר נאטיק

כמאה וחמישים איש מהחוגים העסקיים והיהודיים של העיר נאטיק במסצ'וסטס התכנסו במלון היוקרה "קראון פלזה" כדי לחגוג 18 שנות פעילות של חב"ד המקומית. כותרת הערב הייתה 'לחיים טו ליני' – הוקרה והצדעה לשליח הרבי, הרב **לוי פוגלמן** ורעייתו שפועלים רבות ליהודי האיזור מטר-ווסט. "הערב הזה הוא חגיגה, אבל יותר מכך, הקדשה לשמחה ולערכים, ללימודים ולמסורת החיים היהודיים. מזל-טוב", הכריז בשמחה הרב פוגלמן לנוכחים בערב המיוחד.

זוהי השנייה שהארגון מקיים אירוע יהודי בתחילת השנה הלועזית, במטרה להילחם בהתבוללות ולחזק את הקשר של הסטודנטים עם היהדות. האירוע נערך בשיתוף

הקהילה היהודית בווינה ואוניברסיטת לאודר לעסקים, בראשות השליח הרב **יעקב בידרמן** והשליח הרב **ישעיה בועז**. מושבים וסדנאות התקיימו בנושאי הקשר עם ארץ-ישראל וחתונה לפי המסורת היהודית, לצד שיחות ונאומים מאת המרצה הנודע מקליפורניה השליח הרב **שלמה שוורץ** וזוגתו.

סט לואיז, ארה"ב

השליח זכה בפרס חינוך יוקרתי

הרב **יוסף לנדא**, שליח הרבי מה"מ לסט לואיז שבארה"ב, זכה בפרס חינוך יוקרתי מטעם ארגון היהודי קהילתי לאנשי מקצוע. הפרס מציין ומעריך את הצלחותיו של השליח בתחום חינוך מבוגרים ובתוכנית החינוכית העתידית – "חלונות לנפש".

מתברר כי מאות אנשי מקצוע התחרו על קבלת התואר החשוב, אבל רק אחד זכה – הרב לנדא, בזכות תוכניתו המרתקת להסברת חסידות ולחינוך באמצעות כלים ויזואליים, הצליח לכבוש את לב השופטים. זו השנה הראשונה שהארגון מעניק את הפרס. בדברי ברכתו הצהיר השליח כי הפרס אינו אישי, אלא

דרוש מנהל חינוכי

למוסד חינוך בניו-יורק
לשנת הלימודים תשס"ז

למשלוח קורות חיים

פקס: 718 778-0800 דוא"ל: ayr@walla.com

כוס תנחומים

למחותני הר"ר **יוסף שיחי' ברוק**

וכל משפחתו

על פטירת אביהם ע"ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

ובלע המוות לנצח בגאולה המיידית נאו!

יחי אדמו"ר מלך המשיח לעולם ועד!

הרב יגאל פיזם ומשפחתו

**ספר חובה בכל בית יהודי
כל התשובות לכל השאלות**

מורה לנבוכים במאורעות התקופה במשנתו של הרבי מליובאוויטש

מה הרבי אומר על:

מדינת ישראל, יום העצמאות, אתחלתא דנאולה, ראשית צמיחת נאולתנו

להשיג אצל:

חייש הפצת מעיינות - 03-9500770, 052-3770904

שי גפן - 08-8584353, 052-5218730

פקס - 08-6600955, WOLPO@012.NET.IL

**בין אור
לחושך**

מאת הרב שלום דובער וולפא

לכישטורס

1-700-705-770

הטלפון שייקח אותך לכל מקום בעולם

Van Service **שרות הסעות**

15 passenger van for all your travel needs: **טלפון: 778-8661 (718)** **שדה תעופה**
airports, pick ups, weddings, etc. **פלאפון: 699-3937 (917)** **חתונות**
long distance trips, and light moving **050 881-0300** **שרות הסעות בארץ ישראל** **הובלות קטנות**

האווז **אור - יהודה**

מסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שנע ברכות ~ בריחות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

~ מנוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~
בשרית מזרחית בלאט כשר למהדרין
בשרים שחיסת ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק גוש קטיף

השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

שיחות לנוער **ליום בנות חסידי**

אם עדיין לא עשית מנני חודשי - זה הזמן! מבצע מנויים **ענק!** לכל העולם!

להזמנת מנני צלצול:
03-9606158, 052-6257122

10 **נה**
כולל דמי משלוח
והחבורת בביתכם

חסידים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' דוד-צבי אברהם**, קריית עקרון – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אברהם ברבי**, רחובות – להולדת הבן **יוסף יצחק**.

● **למשפחת ר' מנחם ברנד**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ הר חומה, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר בר (ברנד), לוד; משפחת ר' צבי משי זהב, ירושלים.

● **למשפחת ר' שמואל גולדברג**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת מינץ, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' משה זלמן גרינוולד**, קראון הייטס – להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' פרץ גרינוולד, קליפורניה.

● **למשפחת ר' יעקב גרינספאן**, ניו יורק – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' לוי יצחק וילהלם**, בני ברק – להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת מלכה וילהלם, ירושלים; משפחת ר' אברהם זרח סלאווין, כפר חב"ד; משפחת ר' צבי הירש סלאווין, ניו יורק; מרת רחל סלווין, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' זלמן יחיאל זוננפלד**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון זוננפלד, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' מאיר זיילער, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' יהודה לייב פוינר, יהודה לייב פוינר,

ברוקלין;
מרת

שרה דייטש, ניו הייבן.

● **למשפחת ר' ישראל הכהן ינקוביץ**, ראשון לציון – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה הכהן ינקוביץ, ראשון לציון; מרת שרה גיטל ינקוביץ, ראשון לציון; משפחת ר' חיים אברהם בליניצקי, כפר חב"ד; מרת צילה בליניצקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' אריה לנג**, קמרילו, קליפורניה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יעקב ליין**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אהרן ליפסקר**, מיאמי – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שמואל מנדלסון**, בית שמש – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי מנדלסון, לוד; מרת ציפורה מנדלסון, ירושלים; משפחת ר' יצחק יעקב רוזנשיין, ירושלים; מרת אסתר רוזנשיין, ירושלים; משפחת ר' יהושע יוזביץ, מנכ"ל מוסדות יתורת אמת ויצמח צדק' חב"ד ירושלים.

● **למשפחת ר' ישראל נמירובסקי**, לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום משה נמירובסקי, ירושלים; משפחת ר' שמואל חיים רייניץ, עמנואל; משפחת ר' יוסף זאב רייניץ, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק סיימון**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שמואל פולן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל פלדמן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' גרשון פרנסיס**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק קנלסקי**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ניו ג'רסי – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי קנלסקי, שליח ומנהל מוסדות בית אברהם ניו ג'רסי; משפחת ר' נתן קנלסקי, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' חיים דובער זלצמן, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פייר לון ניו ג'רסי; משפחת ר' משה צוויבל, לונדון.

● **למשפחת ר' אברהם שלום קעלער**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אלבו רפאל**, צרפת – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יהושע שטיינברג**, מיאמי – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יצחק אלישביץ**, קרית גת – להולדת הבת **חנה יהודית**; **ולזקניהם** מרת פעשא חוה אלישביץ, ירושלים; משפחת ר' אברהם מייזליש, משפיע בכפר חב"ד.

● **למשפחת ר' טל גינטר**, חולון – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אברהם זהן**, באר שבע – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' חיים זוד האקנר**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מרדכי הלפרין**, לוד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' אהרן הלפרין, כפר חב"ד; משפחת ר' ירחמיאל ירס, לוד.

● **למשפחת הרב יחזקאל ווילדאו**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בואנוס איירס, ארגנטינה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' זושא גולדשטיין, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שלמה וועג**,

נחלת הר חב"ד – להולדת הבת **שרה רבקה**.

● **למשפחת ר' אורן זלצר**, פתח תקוה – להולדת הבת **אורטל**.

● **למשפחת ר' יחזקאל יונגרייז**, אשדוד – להולדת הבת **תמר**; **ולזקניהם** מרת רחל הלפרין, ראשון לציון.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל לויטין**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ גבעת עדה – להולדת הבת **חנה מרים**; **ולזקניהם** משפחת ר' משה שלמה לויטין, משפיע בישיבת חב"ד תות"ל לוד; משפחת ר' משה ניסן אזימוב, ירושלים.

● **למשפחת ר' יוסף ליפסקר**, רידינג – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל ליפסקר**, קלנדר – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אלחנן לשס**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' ראובן סקסנר**, אליהו – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מאיר פלס**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אלתר קארץ**, ס. פטרבורג – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל קרליבך**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ניו ג'רסי – להולדת הבת. **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף צבי קרליך, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בניו ברונזוויק, ניו זרסי. משפחת ר' נפתלי גרינוולד, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יהושע אשר רבינוביץ**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת **שטערנא**; **ולזקניהם** משפחת ר' אליעזר צבי רבינוביץ, קייב-ירושלים; משפחת ר' חיים מנחם רבינוביץ, ירושלים; משפחת הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, מזכיר ב"ד

רבני חב"ד ורב קהילת חב"ד נחלת הר חב"ד; מרת חיה אסתר ירוסלבסקי, בני ברק; מרת איטא קיילא רוזנברג, לוד.

● **למשפחת ר' דוד רושניק**, רמת בית שמש – להולדת הבת.

● **למשפחת תירס**, גבעת עדה – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת הרב צמח אברהם**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב הישוב ינוב – להגיע הבן התי **יעקב** למצוות; ו**לזקניהם** משפחת ר' דוד אברהם, בני ברק; משפחת ר' משה מזרחי, פתח תקוה.

● **למשפחת בנימין**, שיקגו – להגיע הבן התי **קלמן מיכאל** למצוות.

● **למשפחת וולוביק**, לוס אנג'לס – להגיע הבן התי **יעקב** למצוות.

● **למשפחת ר' יוסף מקמל**, קרית ים – להגיע הבן התי **שמואל** למצוות.

● **למשפחת ר' יוסף סיגמן**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי **מנשה שלום צאלח** למצוות.

● **למשפחת פלס**, לוס אנג'לס – להגיע הבן התי **שאו** למצוות.

● **למשפחת שוחט**, לונדון – להגיע הבן התי **דב יהודה** למצוות.

● **למשפחת ר' שמעון שוקרון**, מגדל העמק – להגיע הבן התי **יעקב** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת אברהם**, יוהנסבורג, דרום אפריקה – לבוא הבן התי **זלמן** בקשרי שידוכין עב"ג **לאה** למשפחת **דוברף**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' דב איש-בית**, קרית גת – לבוא הבן התי **יונתן** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **יוסף יצחק גופין**, רחובות; ו**לזקניהם** משפחת ר' ברוך גופין, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יהושע ברק**, נצרת עלית – לבוא הבן התי **חן יוסף צבי** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה** למשפחת ר' **עופר ניר**, לוס אנג'לס.

● **למשפחת גולדן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **מיכאל** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **ירחמיאל גלסנר**, מונטריאל.

● **למשפחת גרינברג**, מוריסטאן – לבוא הבן התי **זלמן** בקשרי שידוכין עב"ג **יהודית** למשפחת **מיימן**, מוקיון.

● **למשפחת דאוס**, רחובות – לבוא הבן התי **אלון** בקשרי שידוכין עב"ג **אפרת** למשפחת ר' **אליהו תם**, רחובות.

● **למשפחת ר' יחיאל לביא**, נהריה – לבוא הבן התי **יניב** בקשרי שידוכין עב"ג **יעל** למשפחת ר' **אליהו שרעבי**, קראון הייטס.

● **למשפחת מיירס**, לוס אנג'לס – לבוא הבן התי **אילן** בקשרי שידוכין עב"ג **יעל** למשפחת **רמי**, בוסטון.

● **למשפחת ר' ישראל מעטוף**, לוד – לבוא הבן התי **דוד שלום** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת **ורטהיים**, לוד; ו**לזקניהם** משפחת ר' **מרדכי** אורחיון, בת ים.

● **למשפחת ר' חיים שלום הלוי סגל**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ עפולה – לבוא הבן התי **מנחם מענדל הלוי** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת

ר' **יצחק אבוקסיס**, כפר חב"ד; ו**לזקניהם** משפחת ר' **מרדכי** זלמן הלוי סגל, ירושלים.

● **למשפחת עסטריין**, פיטסבורג – לבוא הבן התי **שלום זובער** בקשרי שידוכין עב"ג **אליה** למשפחת **הופמן**, לוס אנג'לס.

● **למשפחת ערדווין**, טורונטו – לבוא הבן התי **דניאל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת **פליג**, מונטריאל.

● **למשפחת פלס**, יוהנסבורג, דרום אפריקה – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **רחל** למשפחת **פרימן**, יוהנסבורג, דרום אפריקה.

● **למשפחת קזנר**, ירושלים – לבוא הבן התי **מרדכי מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **פז** למשפחת ר' **בנימין אהרן**, נתניה.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת ר' משה גולדברג**, צפת – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עב"ג **דבורה פערל** למשפחת ר' **חיים יוסף גולדברג**, טורונטו, קנדה.

● **למשפחת וויינבאום**, לונדון, אנגליה – לנישואי הבן התי **משה** עב"ג **רייזל** למשפחת **מרקוס**, לוס אלמיטוס.

● **למשפחת ר' מסעוד טובול**, פריז, צרפת – לנישואי הבן התי **לוי יצחק** עב"ג **פערלא** למשפחת ר' **דניאל אוזן**, פריז, צרפת.

● **למשפחת ר' יוסף מאיר הכהן כהן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ גני יהודה

סביון – לנישואי הבן התי **שניאור זלמן משה הכהן** עב"ג **יענטא פעשה** למשפחת ר' **לייב דוד הלוי שיפרין**, פיטסבורג. ו**לזקניהם** משפחת ר' אליעזר הכהן ומרת מירל מנוחה זוסמן, בני ברק; מרת שרה ליבא קליינמן, בורו פארק.

● **למשפחת ר' ראובן יצחק נודלר**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **יחיאל מיכל** עב"ג **חנה גולדה** למשפחת ר' **חיים מנחם מענדל אריה לייב מינקוף**, קראון הייטס. ו**לזקניהם** משפחת ר' קהת נודלר; מרת וערנען סוטשרשרה; משפחת ר' **חיים חנוך** אוקוליקה; משפחת ר' קלמן מינקוף.

● **למשפחת סלינגר**, מונסי – לנישואי הבן התי **גרשון** עב"ג **סימא** למשפחת **אברמוביץ**, מונסי.

● **למשפחת ערנטרוי**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **שלמה** עב"ג **חנה** למשפחת **בראווער**, מונטריאל.

● **למשפחת שארף**, ניו יורק – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עב"ג **דבורה לאה** למשפחת הרב **שלום זובער חייקין**, רב קהלת חב"ד קליוולנד, אהייא.

מגיע לכם "מזל טוב"? עדכנו אותנו!

(04) 659-4920

להבות בגן...

זה חודשים אחדים מאז החל ארגון "התאחדות החסידים לקבלת פני משיח" שהוקם על ידי מספר אברכים צעירים, את פעילותו. לקראת יום הבהיר ה' בטבת, הוא "יום סגולה לדורות" החליטו ראשי הארגון על התוועדות חסידים מרכזית שתתן חיות בחג של הרבי, ותהווה מנוף לפעילות המתקיימת ברחבי הארץ • רשמים אישיים מהתוועדות ארצית

מאזינים בשקיקה לאומים המרתקים

שיחותיו המופלאות של הרבי שליט"א בתקופת ישיבת ימי המשתה ולאחריה, בהן התבטא הרבי בביטויים נדירים בסגנון ייש להכריז ולפרסם שבימינו אלה, נמצאים אנו בזמן (ומקום) מיוחד, אשר לא נותר בו אלא עניין אחד ויחיד... **עמדו הכן כולכם, לבנין ביהמ"ק העתידי בביאת זוד מלכא משיחא.** ובשיחה הבלי מוגהת בביטויים מופלאים

משפיע ישיבת תות"ל המרכזית כפר חב"ד. הניסיון לאתר את מיקומו של בימת הכבוד, העלה חרס. פשוט לא היה שם דבר כזה... בדבריו הנלהבים משווה הרב גינזבורג את יה' טבת' לחג הגאולה י"ט כסלו של דור השביעי", ומשווה את סגנון השיחות שלאחר הידידן נצחי ליחסיות שלאחרי פטרבורג. כמנהגו בקודש, מצוטט הרב גינזבורג את

מאת: מענדל צפתמן

צילום: רב צילום עדן דור-לבנון

"ל הבות בגן", זו ההגדרה ללהבות האש הפנימית שבערה בקרב המוני החסידים שגדשו את אולמי יגן האצטרוברי בתל אביב במוצאי יום הבהיר ה' טבת – "דידן נצחי". התוועדות מרכזית מלאת חיות וישטורעם שנערכה לאניש והתמימים מרחבי ארץ הקודש על ידי ארגון **"התאחדות החסידים לקבלת פני משיח"**. זה חודשים אחדים מאז החל הארגון שהוקם על ידי מספר אברכים צעירים את פעילותו. לקראת יום הבהיר ה' בטבת, הוא "יום סגולה לדורות" החליטו ראשי הארגון על התוועדות חסידים מרכזית שתתן חיות בחג של הרבי.

ע ל פני שטחו הענק של יגן אצטרוברי בתל אביב נפרשו שולחנות ארוכים מלאים בתקרובת. סביבם ישבו מאות רבות של אניש.

כבר בכניסתי אני שומע את קולו רווי החיות של הרב חיים לוי יצחק גינזבורג,

אחד השולחנות בהתוועדות

ריקודים סוערים בשירת 'דידן נצח'

שלוחים, עסקנים, מנהלי בתי חב"ד שפשוט באו להיות יחד!

ניצחון בימשפט גילה אצל אומות העולם ובבית המשפט הפדראלי שהרבי הוא נשיא הדור, – שהרבי ממשיכו הנצחי של הרבי הרייז"צ – ושאצל רבי אין מושג כזה 'אמר כך – והתכוון אחרת'."

ה

דבריו רבי-הרושם של הרב גינזבורג, נחרטים בלבבות הנוכחים. מתקבלות החלטות, לפעול את הידידן נצחי של הרבי – בכל רגע ובכל פרט מחייהם, ולהביא משיח לכל מקום שידם מגעת.

המנחה הרב **מנחם מענדל הראל** – ר"מ בישיבת חב"ד בצפת, פוצח בניגון חסידי שמח, ומאות המתוועדים מצטרפים לניגון. במבט אל תוך הקהל אני מגלה עשרות

עוד יותר, "לכל לראש צריכים לדעת שאין מה להתפעל מהעולם, מה יאמרו וכו', מכיוון שכן הוא אמת ע"פ תורת אמת, יש להכריז על כך באופן גלוי. ויתירה מזה – המצב כיום הוא שגם העולם מוכן לקבל זאת, צריכים רק לבוא ולומר באופן גלוי."

"במבט לאחור, החלה מאז תקופה חדשה. מאז החל נושא משיח לצבור תאוצה עצומה בשיחות הקודש'."

משפיעים שלוחים פעילים ועסקנים בהתוועדות חסידים

משפיעים

במהלך ההתוועדות הגיעו והשתתפו גם המשפיעים והרבנים:

הרה"ג ר' שלום בער הלוי וולפא – ראש כולל רבניג בירושלים ורב ביהכניס חב"ד קרית גת. הרב בועז קלי – חבר הנהלת מוסדות חב"ד בקריות. הרב עמרם שעתל, שליח הרבי מה"ימ מתל מונד. הרב קלונימוס קופציק שליח הרבי בחדרה. הרב יעקב שמלי, שליח הרבי בתלפיות ירושלים. הרב יוסי אלגוזי – שליח הרבי בקרית יובל ירושלים. הרב רון קולטון – הר נוף ירושלים. הרב אברהם רוזנבלט – שליח הרבי בשכונת נוה שאנן, חיפה. הרב אמיר כהנא – מנהל ישיבת חב"ד ברמת אביב. הרב חיים ששון – מרצה הגאולה. הרב אמיתי – הרצליה. הרב בר שש – משלוחי המלך לדוברי צרפתית. הרב שמעון ויצהנדלר – רמת גן. הרב צפירי אנוש – נבעת שמואל. הרב יצחק ליפיש – מנהל צא"ח בצפת. הרב מנחם מענדל הכהן פרידמן – שליח הרבי באור יהודה. הרב שלומי כץ – אור יהודה. הרב דוד אושקו – שליח הרבי ברמת אביב. הרב יואל ימיני – מנהל מרכז חב"ד בכפר סבא. הרב משה כהן – רעננה. הרב בועז לרנר – קרית מלאכי.

תחושות ורשמים

הרב **זוד נחשון**: "הידידן נצח" הפך להיות מוחשי ואקטואלי – ההרגשה הייתה – שהנה הנה 'הידידן נצח' הגדול – והרבי מלך המשיח נכנס להתוועדות..."

הרב **מנחם צייגר** ממארגני הפאָרבריינגען: "הרגשתי שמהאיחוד החסידי המרגש הזה – הרבי מלך המשיח רווה נחת רוח, וזה העיקר!"

הרב **שלמה קאליש**: "ישבתי בהתוועדות עם מר רפי יגיל – אחד הבעלים של 'הפועל' תל אביב. הוא התפעל מאד מהתוועדות וינכנס לעניינים! אישית, אני חשתי ביימות המשיח! הייתה הרגשה של ביחד, שנמצאים ביסוכת עורו של לוייתן..."

קהילת חב"ד בקריית שמואל- חיפה; הרב יצחק אקסלרוד – משפיע ישיבת חב"ד בני ברק; הרב שמואל הכהן הנדל – יו"ר ועד הפועל של מטה משיח באה"ק; הרב מאיר בוסטומסקי – משפיע בכפר חב"ד; הרב נחמיה שמרלינג – שליח ורב בכפר יונה; הרב זאב קסלמן – משפיע בכפר חב"ד; הרב נועם הרפז – משפיע בביתר; הרב דוד נחשון – יו"ר ניידות חב"ד וארגון צבאות ה' באה"ק, ועוד.

מי שיצא מהפאָרבריינגען הנפלא הזה, לא נשאר כמו שנכנס!...

המשיח מהימים שלאחר הניצחון בה' טבת תשמ"ז, החל מתפילת מנחה הראשונה עם הרבי לאחר "הידידן נצח" ועד לריקודים הסוערים שנערכו ב-770 ומחוצה לו.

הריקודים הסוערים ממשיכים גם באולם האצטרובל עצמו. כתף לצד כתף רוקדים משפיעים ותמימים, אברכים וכסופי זקן – כולנו בני אב אחד אנחנו. אשרינו!...

מחוגי השעון מתקרבים כבר לחצות, אולם אף לא אחד מגלה סימני עייפות. סדר השולחנות משתנה מעט, וסביב הרב עופר מיודובניק, ר"מ ומשפיע בישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש צפת, מצטופפים המתוועדים. בסגנונו המיוחד מאחל הרב מיודובניק שהבתים של כולנו יהיו בית בישראל על יסודי התורה והמצוה, כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות. "כשהבית נבנה וקיים על יסודי התומ"צ, כשהוא מואר במאור שבתורה – אז הוא בית בישראל! זה הידידן – דהספרים – נצח" – ניצחון של הרבי, של התורה – של האור האלוקי שבספרים שחודר אל תוך הבתים שלנו ע"י הלימוד שלנו בהם!"

ההתוועדות נמשכת אל תוך השעות הקטנות של הלילה, כאשר בשלב מסויים מתפצלת להתוועדויות קטנות נוספות עם הרב זמרוני ציק – שליח הרבי שליט"א בבת ים ויו"ר "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה"; הרב אלעזר קעניג – משפיע ישיבת חב"ד בנצרת עילית; הרב מיכאל מישלובין – משפיע אנ"ש בנחלת הר חב"ד; הרב יגאל פיזם – ראש ישיבת תות"ל ורב

הפעילות הראשונה שלהם הייתה בחודש אלול, תקופת טרום הנסיעה לרבי. רחובות השכונות החבדי"יות נצבעו במודעות ענק מושקעות שהכילו את דברי הרבי שליט"א מלך המשיח אודות חשיבות הנסיעה לרבי. המודעות הודבקו בכל מקום, ויצרו אווירה חמה לקראת הנסיעה לרבי.

במקביל למודעות יצאו לאור העלונים "נוסעים לרבי" שאצרו בתוכם חומר רב-תוכן שהכיל ביטויים נדירים של הרבי, סיפורים חסידיים וילבה רותחתי של התוועדויות מטובי המשפיעים על אודות הנסיעה לרבי, הכרחיותה ופעולותיה. מודעות ועלונים אלו, עודדו ועוררו עשרות אברכים צעירים לתפוס את הפקלאות ולנסוע ל-770, מי בגפו ומי עם רעייתו והילדים.

גם לאחר תשרי, לא אמרו ראשי "התאחדות החסידים לקבלת פני משיח" ד', והחליטו כי צריך להביא את 770 הביתה. כך יצא לדרך מבצע "חי להחיות!". שוב היו אלו המודעות המרהיבות שהוציאו מבתיים מאות מאנ"ש לשורה של התוועדויות שנערכו ברחבי הארץ עם טובי המשפיעים במשך שבועיים ימים. המשפיעים תבעו וחזקו – והאברכים יצאו עם החלטות ברורות: מביאים את 770, את הרבי, אלינו הביתה!

כעת זו הייתה הפעילות השלישית הארצית – התוועדות ה' בטבת, יום של ידידן נצח' לעיני העמים.

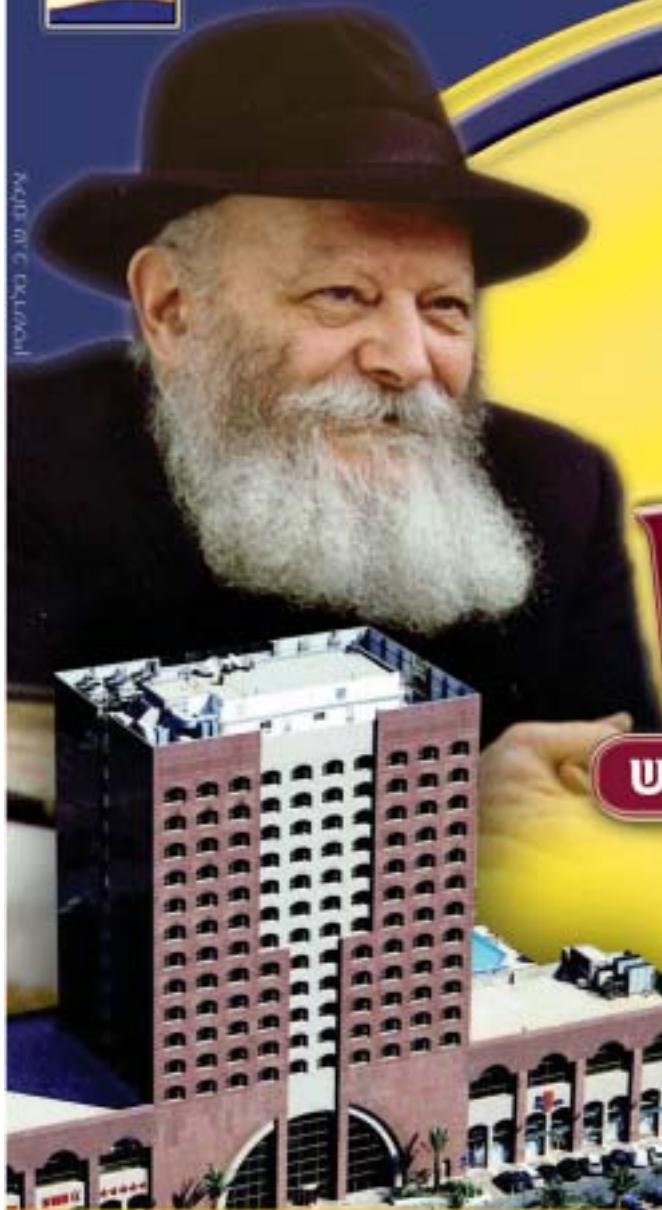
ע ל מסך ענק שנפרס בירכתי האולם, מוקרן סרטון קצר (באדיבות ר' חיים ברוך הלברשטאם) של הרבי מלך

מטה משיח בארה"ק

שני אגודת משיח חב"ד באה"ק
בשיאות כבוד אומרו שלטיא מלך המשיח

צילום: ש"ח בארצות

לקראת יום הבהיר יו"ד שבט הבעל"ט

שבת שכואה משיח

לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש

במלון המפואר והיוקרתי
'פרדייז' (הילטון לשעבר) באר-שבע
בשבת פרשת בא ו' שבט ה'תשס"ו (4/2/06)

אורח השבת:
הרה"ח ר' **שלום-דובער שי' קלמנסון**
שליח כ"ק אד"ש מה"מ לסינסינטי, אוהיו

במוצאי השבת: מעמד **"מלוה מלכה רבתי"**
ברוב שירה וזימרה, בהשתתפות רבנים ואישי ציבור
תוכניות מיוחדות לילדים

**ההרשמה מראש חובה!
בטל: 03-9607922**

מחיר מיוחד לנרשמים עד ליום רביעי כ"ה טבת.
החל מ- **690** ש"ח בלבד לזוג
מכ"ו טבת המחיר החל מ- **740** ש"ח לזוג

יח' אדונו סורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

רשימת רכזים ארצית:

אלעד: ר' בועז אורון - 052-8729291 **באר שבע:** ר' אליהו ביטון - 054-7770662 **בית שמש:** ר' מנחם שוליקא - 052-9998955 **בני ברק:** 052-7442357 **בת ים:** ר' מנחם רזה - 053-5068270
ברצליה: ר' יואל פרימס - 052-3367782 **חדרה:** ר' עמיאל אקסלרוד - 054-4619515 **ירושלים:** ר' דודו אורן - 052-3618770 **יישובי צפון הנגב:** ר' ליאור מלכה - 059-8754004 **כפר חב"ד:** מטה משיח בארה"ק - 059-8298222
כפר סבא: מרכז חב"ד - 05-7688890 **לוד:** ר' ברוך גולדשטיין - 04-9231731 **מגדל העמק:** ר' מאיר סודרו - 051-4547761 **עכו:** הרב שלמה פראנק - 04-9318996 **עמנואל:** משפחת גנדל - 05-7922910 **עפולה:** ר' משה ראובן - 050-9702881 **צפת:** ר' אסף שאגור - 04-6320291 **קרית אתא:** ר' דניאל בן עזרא - 054-7917881 **קרית גת:** ר' מאיר מאירי - 054-8468448
קרית מלאכי: ר' יודיה הלז - 054-2840440 **קרית שמואל:** ר' מנדי בליניבסקי - 074-9088794 **רחובות:** ר' עליזר עקיבא - 074-7419174 **תל אביב:** ר' שניאור עניאורסקי - 03-6423346 **תל-אביב:** 054-7718775

במחנה

צבאות הולק

זמנים
הזמן

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2

שעת סיפור

הנבואה שהתגשמה

4

טיפול שורש

משימות חדשות

6

רואים גאולה

מחזה מרטיס

8

חיילים בהפסקה

מה דעתכם?

פסיעות מתקרבות בשקט. נגיעה קלה בדלת ואמא נכנסה.

אמא הביטה בי ברכות והאיצה בי לספר לה את אשר על לבי. או אז פרץ שטף הדבור מפי. "מדוע אין הקב"ה מביא לנו את הגאולה?" שאלתי בתביעה. שמתי לב שהיא הגיבה בספוק לשמע טבת בכיי.

לפתע, הכה בי הספור מפרכת השבוע שייעקב בקש לגלות לבניו את זמן ביאת משיח. "מדוע ה' מנע זאת ממנו?" הקשיתי לאמא בכאב.

"זו שאלה שהרבי שואל בשיחה" שמעתי מאחורי את קול אבי שנכנס לחדר בדיוק באותו רגע. "הרבי מסביר, שאכן אלו ידעו בני ישראל את הזמן הקבוע לביאת המשיח – הם היו מוסיפים בעבודת ה' כדי להקדים את הגאולה שתגיע לפני הקץ שנקבע מראש". לאחר שהיה שארכה רגע הוא המשיך: "אלא שאז, עבודתם בזמן הגלות לא היתה עבודה שלימה, מכיון שהיא מקבלת סיוע מוחשי מהידיעה על זמן הגאולה, וממילא גם הגאולה לא היתה שלימה.

מכיון שהקב"ה רצה שהגאולה תהיה בתכלית השלמות – הוא הסתיר מאתנו את הקץ הקבוע לגאולה, כדי שעבודתנו תהיה שלימה, ואז גם הגאולה תהיה שלימה. רק בשבילנו הוא עשה זאת" הטיב אבא להבהיר. "אה.. ספקה אותי התשובה על השאלה, אבל לא על התביעה...

(ע"פ לקוטי שיחות חלק כ' עמ' 228)

לקראת י"ט כסלו התקימה בביתנו התנועות חסידית. לא הבנתי כמעט כלום, רק כמה מילים שמהדהדות באזני ומלוות אותי באפן קבוע ומאז אני לא רגוע.

"חסידים!" זעק המשפיע בהתרגשות: "הרבי מבקש שכל אחד יעשה כל אשר ביכולתו להביא את הגאולה השלימה". לא יכלתי להביט בעיניו הלחות והשפלתי מבט. "על כל אחד מאתנו אנשים נשים וטף מוטלת האחריות להביא את הגאולה!" גם החסידים התקשו לשמע את המילים הברורות שהעמידו אותם במבוכה. "מה עשינו היום להביא את הגאולה?!" מהדהדת הקריאה באזני ללא הרף.

ימים חשובים עברו עלי מאותו יום. אפלו אמא, שלא יודעת שנכחתי בהתנועות הזו, שמה לב שמשוה אצלי השתנה. נהייתי קצת יותר רציני, ממעט להשתובב כמקודם. מרבה להרהר בנושא, כיצד אני הקטן יכול לפעל למען התגלותו של הרבי שליט"א.

נכון, ידעתי שצריך לעשות הכל מתוך שמחה, אז השתדלתי להיות בשמחה. אך בעצם, בלבי נוצרה מרירות קשה על כך שטרם זכינו לביאת המשיח.

בתם הלמודים כששבתי הביתה, מיד לאחר שאמרתי לאמא שלום נשור שפתים, חמקתי מעיניה לעבר חדר, שם לא עמדתי בפרץ הדמעות שפרץ מעיני. הרגשתי שאני פורק כאן כאב אמת ורציני. לקול בכיי שמעתי

הנבואה שהתגשמה

לרגל שבת שלאחר פרושת "אחוד המושפחה"

לבקש ברכה. הרבי ברכנו: "בשנת תש"ס תראו נסים".

השנה תש"ס. בערב פסח, ממשיך הלה לספר, כשעבודות הבית ממתינות לנדים זריזות ויעילות, אשתי חשה שלא בטוב, ונאלצתי לחפש עובדת נקיון. משימה לא קלה בתקופה זו של השנה. יצאתי לרחובות בני-ברק – לגן ורשה, שם נדעתי שיש סכוי למצא עובדת זרה כשהתקנה היא לקבל גם עבודה טובה.

ואכן מצאתי אשה, עובדת מרומניה. לא היה לי קשה לתקשר אתה שכן רומנית היא שפת האם שלי. האשה נכנסה לעבודה בחשק ובמרץ רב לשביעות רצונה של אשתי. תוך כדי עבודה התפתחה שיחה ידידותית בינה לבין אשתי שגם היא דוברת השפה.

יום אחד בזמן שהותי בבית, קלטו אִזני קטעי שיחה שנהלו השתים. האשה ספרה שלפי מיטב ידיעתה היא נולדה להורים יהודיים אך

מאז היותה קטנה היא אבדה אותם ולא היה לה קשר אתם ולכן היא גדלה כגויה. אשתי ספרה לעובדת שאף במשפחתנו יש מקרה דומה וספרה לה על אחותי האבודה.

סתם יום של חול רגיל, נסיעה שגרתית באוטובוס קו 54 בבני-ברק. חסיד עבדקן בעל צורה, יושב כשלידו יושבת אשה בגיל העמידה. חזותה – תוצרת חוץ. העומד מן הצד ידע לנחש כי מדובר בעובדת זרה. לבושה לא מן הצנועים לפי הקללים המחמירים של רחובות בני ברק...

באוטובוס העמוס מאוד נוסע גם חסיד חבי"ד שלוש עינים תמהות לעבר ה"זוג" המוזר היושב זה בצד זה, בקו אוטובוס, ששדך כלל נוסעיו שומרים על כללי ההפרדה ולא מתשבים בערבוביה. לפשר עיניו השואלות "מה זאת..." נאות מידענו לספר בנימת מה של התנצלות:

אמנם אינני חסיד חבי"ד אך אני מוקיר ומערץ מאוד את הרבי, וסומך על דעתו וברכתו. היה זה בשנת תש"י, הגעתי אל הרבי לחלקת הדולרים ובפי בקשת ברכה, למצא אחות אבודה מלפני כ- 30 שנה. התגוררנו ברומניה בעירה קטנה. חיינו פיהודים וראים ושלמים בשלנה ובשמחה.

עד שיום אחד פוצה דלקה בעירה ובמנוסתנו – נשפחה או נשמטה אחותנו הקטנה ומאז אבדו עקבותיה. כל חפושנו העלו חרס אך בתוך תוכנו נדענו שהיא חיה. ועל כן באתי

קצורו של דָּבָר – אָמִי שֶׁתְּחִיָּה בְּקֶשֶׁה לְבַדֵּק אִם יֵשׁ לְגִבְרַת כְּתָם לִידָה עַל גִּבָּה (אוּ כְּתֵפָה). וְאִכּוֹ הִיָּה כְּזֶה. הֵם אֲמַתוֹ עוֹד אֵי-אֶלוֹ פְּרָטִים, הַשְּׁלִימוּ חֲלָקִים חֲסָרִים וְהִתְנַדְּעוּ אִם וּבֵת כַּעֲבָר שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה שֶׁל נְתוּק. הַהִתְרַגְּשׁוֹת הַיְתֵה גְדוֹלָה כְּמוֹכּוֹ וְכְמוֹהָ הַשְּׁמַחָה. לְגַגֵּד עֵינֵינוּ קָמָה וְהִיְתֵה נְבוֹאָתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי "בְּשַׁנַּת תַּש"ס תִּרְאוּ נֹסִים".

וְעַכְשָׁו כְּשֶׁאַתָּה פּוֹגֵשׁ אוֹתָנוּ- מְסִים הַחֲסִיד אֶת סְפוּרוֹ לְחֲסִיד חֲב"ד – אַתָּה פּוֹגֵשׁ אִחַ וְאַחֹת שֶׁחֲזָרוּ מִפְּגִישָׁה מְשֻׁפְּחָתִית לְרֵאשׁוֹנָה מִזֶּה 30 שָׁנָה...

לְשִׁמְעַ חֲלוּפֵי דְבָרִים אֵלֶּה, אֲחִזָּה בִּי הַתְּרַגְּשׁוֹת, לְבִי הַחֲסִיר פְּעִימָה וְתִקְנָה חֲדָשָׁה הַתְּעוֹרְרָה בִּי, מִשְׁהוּ בְּתוֹכִי חֵשׁ שֶׁהִנֵּה קְרוּבָה בְּרַכְּתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי לְהִתְמַמֵּשׁ... וְהֵלֵא הַשָּׁנָה הִיא תַּש"ס.

כִּאֵן הַתְּעַרְבָּתִי בְּשִׂיחָה וְסִפְרָתִי לָהּ עַל אַחֹתִי הָאֲבוּדָה וְעַל שֶׁהִגִּיל שְׁלֵה מִתְאַים לְגִילָה שֶׁל אַחֹתִי וְאוּלִי... וְאוּלִי...

שֶׁאַלְתִּי אוֹתָהּ אִם הִיא מְסַכֵּימָה לְהִתְלוּוֹת אֵלַי לְאָמִי. לֹא לְפָנַי שֶׁהַכְּנֵתִי אֶת אָמִי בְּמִרְבַּב הַזְּהִירוֹת וּבַעֲדֵינֹת רַבָּה.

חידתמונה

בתמונה שלפניכם מסתתר רעיון מפרשת ויחי התשובה מופיעה בפירוש רש"י באי מהפסוקים בפרק מ"ט זהו את הקשר ושלחו אלינו

פתרון החידה מגליון מס' 35:

פרשת מקץ פרק מ"א פסוק מ"ב ברש"י: ויסר פרעה את טבעתו - אות למי שנותנה לו להיות שני לו לגדולה.

הַיּוֹם ה' סבת השנת ת"ש - ימי אחחת הצולט השניה - ניצל אבא"ר הריו"ף מפולין. **הַיּוֹם** ו' סבת השנת תרס"ו נאסר אבא"ר הריו"ף ברוסיה בפעם השלישית. **הַיּוֹם** ז' סבת השנת תק"א נסתלק ר' צבי בן של הבעש"ט. **הַיּוֹם** ח' סבת השנת תרכ"א נסתלקה הרבנית חי' מושקא אשת אבא"ר הצמח צדק. **הַיּוֹם** י' סבת השנת תשל"ח חיבש הרבי שליט"א את המנהג של אמירת 'צברי כיבושין' בימי תענית. **הַיּוֹם** י' סבת השנת תשמ"ז הָגִישׁוּ רַבֵּנוּ חַב"ד אֲרָבִי מֵאֵל מִשִּׁיחַ שְׁלִיט"א פֶּסֶק דִּין בְּקוֹבֵעַ כִּי הִגְאֹלָה חִיבַת אֲבוֹא מִיֵּצ אַמֵּי! **הַיּוֹם** ט"ו סבת השנת תר"ס נולדה הרבנית שטערנא אשת אבא"ר הרש"ב.

מאת: חיים ברוך

פרק שבעה עשר

טיפול שורש

והתקרבו לעברו גרם לאלברטו התקף חרדה ממשי. "רציתם, קיבלתם!" עכשיו היה סניור פרננדו ממש ליד שולחנם. "עבודת חקר על ההיסטוריה של שבטי האינדיאנים באורך של חמישה עמודים תספק אתכם, אני מקווה!"

סניור פרננדו חזר בצעדים מדודים אל שולחנו. אלברטו נשם לרווחה, לפחות הפתק ניצל!

"נוכל לשאול יסבא קרלוס, הוא בוודאי יוכל לעזור לנו!" הציע אלברטו בהפסקה למנואל. מנואל נשען על גזע העץ שבחצר בית הספר. הוא חכך את נעלו באדמה הקשה. יסבא קרלוס. היהודי הקשיש ביותר בקהילה. יכול להיות רעיון. במקום לשבת עם אנציקלופדיות וספרי היסטוריה משעממים, הם יוכלו להרוויח כמה סיפורים מעניינים, יחד עם כוס מאטה מרענן (משקה עשבים שמוצאו מפרגוואי), השתייה הקבועה בביתו של יסבא קרלוס.

"אני חושב שנציע גם למנחם להגיע", מנואל הביט בריכוז בגומה הקטנה שיצרה נעלו בקרקע. הוא לא נשא עיניו לעבר חברו. ליבו הגביר את קצב פעימותיו. רק שאלברטו יבין שהוא מתכוון רק לטובה...

גם מנחם יגיע. הנה זה בא. המועקה הישנה איימה לפרוץ שוב לליבו של אלברטו. עד שחשבתי שהכול הסתדר, שמנואל ואני שוב חברים טובים, אז הנה, שוב. מנחם. מערבולת הרגשות לא הצליחה לגאות גבוה מידי. הפעם הצטרף לדיון הפנימי קולו השקול של ההיגיון. להיפך. זה בכלל לא סותר. מנואל רוצה להוכיח לך, שעל אף שהוא ימשיך לעזור למנחם, אתה תהיה תמיד בתמונה. אפילו הראשון. ברור שמנואל לא רוצה להיפטר ממך, הרי אתה קיבלת את העונש, לא מנחם...

"אתה יודע מה?" קולו הרגוע של אלברטו הפתיע את מנואל. הוא העז להרים את עיניו, ולנעוץ מבט מלא תקווה עמוק בתוך עיניו של ידידו. האם הבין?!...

תקציר: מויש שופך את ליבו בפני שניאור, חבר רגיש חדש-ישן. בכניסה לבית סבא גולמן הוא מתנגש עם השכן המבוגר ר' אליהו ווליס. בשיחה שמתעוררת מתברר להפתעתו, שלר' אליהו קשר ותיק עם ס. לואיס. מויש מבקש ממנחם עזרה לחשוף אותו. בס. לואיס נערכת הדלקה מרכזית. אלברטו שניסה לחבל בהדלקה, מתחרט מאוד על מעשיו, וניצחון השלהבות לבסוף סולל את הדרך גם לפריצת האור בליבו.

משימות חדשות

ס. לואיס, ארגנטינה

"אלברטו ומנואל", כף ידו של סניור פרננדו, המורה להיסטוריה, הלמה בכוח על השולחן. "מה קרה לכם היום? בפעם הבאה שאני צריך להפסיק בגלל דיבוריכם תענשו חמורות!"

אלברטו ומנואל קפאו על מקומם בבהלה. שיחזור אירוע אמש בהדלקה פסקו באחת. סניור פרננדו ידוע כאחד המורים שממש לא כדאי 'להתחילי' איתם. מנואל קרץ לעבר אלברטו קריצה כמעט בלתי מורגשת. כתפיו של אלברטו התרוממו מעט כתגובה. נו, מה יכול מורה גוי להבין בחוויה המרגשת של ההדלקה המרכזית?

האמת, לאלברטו לא אכפת בכלל להיענש. במיוחד אחרי ההדלקה של ליל אמש, הוא רגוע לחלוטין. אלברטו פתח את מחברת היסטוריה באמצעה, ותלש את הדף. הוא העיף מבט חפוז בסניור פרננדו, שעבר כעת להרצות בהתלהבות על שבטי האינדיאנים שהתגוררו בארגנטינה לפני כ-500 שנה. אלברטו חפץ לומר שהאינדיאנים בעצם לא ממש מעניינים אותו, אך מבטו המתרה של סניור פרננדו שנעץ בו ובמנואל לסירוגין, סכר את פיו. הוא נטל את עטו, וכתב ברישול על הדף, בעוד עיניו נעוצות בפני המורה בהבעה 'קשובה': "גם אם אנחנו נענש, עכשיו אני יודע שנעשה את העונש יחד, כך שלא כל כך אכפת לי..." אלברטו קיפל את הדף, ודחף אותו לעברו של מנואל.

"עד כאן!" מראה שפתיו הקפוצות של סניור פרננדו שהלכו

כבר לא בטוח שמויש יכול לעזור לו. למה הוא שותק כל כך הרבה?
 "כן, בוודאי, בוא נראה מה אתה לא מבין", ליבו של מויש נמלא
 רחמים על הילד שניצב לידו, נזוף. "אתה שטיינר מכיתה ב', נכון?"
 שמוליק שטיינר הנהן בראשו באנחת הקלה. אז הוא לא התבלבל.
 זה באמת מויש שידוע הכול. הוא יעזור לו.

"שבע שמות לו למלך המשיח", מויש הפסיק את קריאתו, והציץ
 מופתע בכריכת הספר. מה יש לשמוליק לחפש ספר בענייני גאולה
 ומשיח דווקא בספרייה?

"מה גם אתה לא מבין, טוב אני אשאל את הספרן", שמוליק
 פרש לא נכון את התמיהה שהצטיירה על פניו של מויש. הוא נטל את
 הספר והתכוון להמשיך הלאה בדרכו.

"לא, לא!" מויש עצר אותו בתנועת יד. מסכן קטן. לא הולך
 לו אתי היום... "אני רק מתפלל מה אתה עושה עם הספר הזה
 בספרייה, זה הכול!"

"זה בשביל התחרות", השיב הקטן בטון של מובן מאליו. "אני
 רוצה לקבל הרבה פרסים!"
 "תחרות? איזו תחרות?" תמה מויש.

"מה אתה לא יודע" נמלא הילדון גאווה, "אה, זה רק המורה
 שלנו הסביר לנו. יש תחרות לכל התלמוד תורה. אפילו לכיתה ח'.
 בכל כיתה ילמדו ענייני גאולה ומשיח, ויהיו מבחנים וציונים ומיליון
 פרסים!" שמוליק הרגיש את עצמו חשוב למדי, בהסבירו דברים
 פשוטים כל כך למויש הגדול. "בטח המורה שלכם לא הספיק לספר
 לכם".

תחרות! התגלית החדשה כבשה את מוחו של מויש לחלוטין.
 הרי האנדים התעופפו משם במהירות מסחררת, והאינדיאני אדום
 הפנים שב לחווה. תחרות! מבחנים, ציונים, פרסים! זה בדיוק מה
 שמתאים לו עכשיו! הרבה נחת לסבא וסבתא, אבא ואימא, וגם
 למויש בעצמו! מויש חיכך את כפותיו בהנאה. תחרות. היא צנחה
 אליו עכשיו היישר משמיים. אולי היא יכולה להיות טיפול שורש
 לבעיות שלו?...

מויש כבר לא הבחין ששמוליק שטיינר פנה לעבר הספרן שיסיביר
 לו על שבע שמותיו של המשיח. הוא ניצב כבר על הבמה מקבל סט
 שלם של 'ליקוטי שיחות' וכל שאר הדברים נמחקו ממוחו לחלוטין.
 כן, גם המשימה הדחופה לפענח את הקשר ההיסטורי של ר' אליהו
 לס. לואיס שבארגנטינה...

המשך יבוא בעז"ה...

"זה יכול להיות רעיון מצוין. באמת. מנחם כנראה ירצה להעמיד
 את היכרותו עם ס. לואיס. 'סבא קרלוס' בוואדי יעניין אותו מאוד
 עם סיפורים עתיקים על ההתיישבות היהודית בעיר וגם במדינה. גם
 אני מאוד אוהב סיפורי היסטוריה, במיוחד על אינדיאנים..."

הצחוק המשותף שפרץ מפיותיהם הבהיר היטב לשניים, כי
 הקשר שביניהם, אותו קשר שלובה באש החנוכה, לא יכבה כל כך
 מהר...

בית ישראל, ירושלים

הדומיה ששררה הייתה אופיינית למקום. חדר העיון של הספרייה
 השכונתית לא סבל מעודף מבקרים. מויש חשב לעצמו פעמים רבות,
 שאם היו עושים בספרייה תחרות על תואר 'המבקר המתמיד', הוא
 היה המנצח. בטוח. אך הפעם, זה לא מה שהעסיק אותו.

השולחן שלפניו עמוס בספרי אנציקלופדיה וגיאוגרפיה, וצרור
 דפים לידו. ארגנטינה. הוא יתכן מסלול טיולים אליו הם ייסעו
 כשיגיע לביקור בפסח. יחד עם כל המקורבים בקהילה, כמובן. הוא
 יכיר לאבא ומנחם את האזור בו הם מתגוררים. תיאורי הספרים
 המרתקים גירו את דמיונו. מויש חש ממש בעצמותיו את טלטלותיו
 של הסוס הדוהר בואדיות שבהרי האנדים, מדרומה של ס. לואיס.
 הרוח החמה נושבת בעוז על פניו. מויש עצם את עיניו. שלא יחדור
 האבק. מרחוק הוא רואה כפר הררי חבוי בינות לדונמים עצומים של
 כרמים. לדהור לשם! לא לדהור! הגאוציס (הכפריים החקלאיים)
 מקבלים בחשדנות את פניהם של הזרים. אולי הם ירצו להרע לו?
 לא כדאי. מאוחר מיד. הסוס כנראה לא היה מודע להיסוסים של
 בעליו, והוא דהר קדימה. ריח משכר של יין הכה באפו של מויש.
 מבעד לעפעפיו (העצמות!...) יכול היה להבחין בתווי פנים חדים
 הנתונים בתוך מסגרת פנים בגוון אדום מוזר. הוא אינדיאני! נחרד
 מויש. כדאי לברוח. מויש הסתובב, אך כף יד שהונחה במפתיע על
 שכמו, מסמרה אותו למקומו...

"אתה יכול לעזור לי?" הקול הילדותי באופן מפתיע גרם למויש
 לפקוח את עיניו. הוא התבונן סביבו בהשתאות. מדפים של ספרים.
 שולחנות וכסאות פזורים. הספרייה השכונתית. איפה ההרים, הכפר
 החבוי והאינדיאני? לאילו מחוזות רחוקים נשאו אותו דמיונותיו...

"אני לא מבין מה שכתוב כאן. אתה בטח תוכל לעזור לי",
 העיניים שנשארו לעברו בהבעה תמימה היו מוכרות למויש מאיזשהו
 מקום. אה, נדמה לו שהוא יודע. הילד הזה דומה להפליא לאהרילה
 שטיינר. הוא כנראה אחיו. לכן הוא ניגש אליו בכזה ביטחון, והפריע
 לו בעיצומו של טיול מרתק בין הרכסים של הרי האנדים...

הילדון משך בכתפיו במבוכה, והניח את ספרו על השולחן. הוא

גאולה

מחזה מרטיט

-פרק תשיעי-

תקציר: ריצ'רד מצטרף לשלישיה, הנמצאים במרוץ לקדש הקדשים לקבלת המענה על ידי דודו של יוסי. המפגש המרגש בדמותו של אהרן הכהן, הותיר עדין רושם בשלישיה הנושה את דרכה לקדש הקדשים, ויוסי מביע את משאלתו לראות גם את סבו בחיים. מוישי, כותב היומן, מחפש בעיניו את חיליק, אך לפתע הוא נעלם, כאלו בלעתו האדמה...

בהתרגשות. "איזה מרגש זה לראות את רבותינו נשיאנו פנים אל פנים, אחרי שאתה מכיר אותם רק מהתמונות..."

"אכן" הסכמתי אתו. "בכלל, כל המעמד הזה מאוד מיחד, כשפבלס נחד, עם כל הצדיקים מכל הדורות... תחשב לרגע, שכל אלו שפעלו למען הבאת הגאולה בדורות שלפני דור הגאולה, יושבים כאן עכשו תח..."

הבטתי בפניו של ריצ'רד. פניו העגלגלות והמפחיתות קמעה, הפכו למאומות, ומעיניו החלו לזלג דמעות. דמעה, ועוד דמעה. הנה נכר על פניו שהוא מתרגש יותר מתמיד. 'מענין מה יהיה כשנראה את מלך המשיח' תהיתי.

כשסיים אדמו"ר הזקן את הדרוש, סמן לנו בידו הקי שגבוא אליו. "קדימה, בואו נגש. מן הסתם הוא רוצה לברכנו", אמר חיליק, נרגש מעט.

נגשנו יחד. ריצ'רד, לעצמת זאת, נשאר על עמדו. נסיתי לרמוז לו שיבוא, אך הוא – כאלו לא שם לב.

אדמו"ר הזקן בראש את כל אחד ואחד מאתנו. יוסי, שהשאלה עדין נקרה בראשו, נצל את המעמד, ושאל את אדמו"ר הזקן בהססנות:

"מדוע איני רואה את סבי בין החיים?"

המשיך יבוא בעזרת ה'...

(מעבד מתוך חוברת למודים, קעמפ יאורו של משיח')

בעקבותיו ללשכת הסנהדרין, כשריצ'רד, כמו, בעקבותינו...

***

הצננו מבעד לפתח הקמור של הלשכה. עלי להודות – מחזה שפנה לא ראינו מעולם: אדמו"ר הזקן יושב בראש השלחן, ודורש בדברי אלקים חיים, כשעיניו האלקיות עצומות, ופניו להבה.

סביבו, יושבים בחצי גרן עגלה רבותינו נשיאנו בעיניים עצומות.

"וואוי", לחש יוסי

פקודת יום

שעת לילה. במקומו השלחן עומד בקבוק משקה מרקו למחצה, וצלחות מלאות פארבאייסען עומדות הכן לרשות המתנדבים. בתם נגינת המתנדבים, פותח המשפיע את פיו, מאחל "לחיים" לכלם: "שנוקה לעשות נחת רוח לרבי מלך המשיח, ולחשב קצת על השני..."

התאור הזה חוזר על עצמו כמעט בכל התנדבות חסידיה שצנחנו נמצאים בה, ואנו – חילי צבאות ה', כל הזמן חושבים: מה זה אומר לנו לחשב על השני? במה זה שנוקה דוקא – חילי בצבאו של הקב"ה? ב'פקודת יום' השבועית, נקרא ביצד הרבי מלך המשיח שליטי"א לומד מיום שלישי בשבוע, "יום שהכפל בו כי טוב", שכל חיינו הם בעצם בשביל השני, הזולת:

ואהבת לרעך – כמוך!

חיל בצבאות ה', אינו יכול להסתפק ב"טוב לשמים", אלא הוא צריך להתעסק עם "טוב לבריות". עליו לזכור תמיד אודות צווי הקב"ה – "ואהבת לרעך כמוך", צווי שהוא "כלל גדול בתורה". כל דבר טוב שחיל זוכה בו, עליו להשתדל שיהיה זה באופן של "הכפל" - להעניק אותו גם לחבריו.

(מעבד על פי שיחת א' טבת תשד"מ – ליצבאות השם!)

עודנו עומדים ומחפשים אחר דמותו של חיליק, והנה – חיליק מופיע!

צפיתי לראותו מחיך ומשעשע בעקבות המתיחה שעשה לנו, אך לא! הוא היה רציני מדי מדי להתל בנו. ראיתי שיש לו מה לומר, והמתנתי בשתיקה, אוצר את הצעקות והמתח בבטני, מחכה להבין – על מה ולמה נעלם חיליק?...

"אל תשאלו מה ראיתי!" אמר בהתרגשות.

"אם לא נשאל – איך נדע מה ראיתי?!", שאל ריצ'רד באי הבנה.

חיליק התעלם לרגע מריצ'רד, ואמר בקול צופן סוד:

"הייתי עכשו בחדר שני של לשכת הסנהדרין. איזה מחזה מרהיב... אל תשאלו מה הולך שם..."

"אם לא נשאל – איך נדע מה הולך שם?!", שאל ריצ'רד שוב, כשהסר האונים שלו נראה על פניו בברור. נראה היה כי טרם התרגל לסגנון הדבור בינינו. חיליק המשיך:

"...כל הצדיקים בלם, כל החכמים, נשיאי הדור, האבות, התנאים, האמוראים, גדולי המפרשים, בלם... יושבים שם יחד, ומשוחחים ביניהם בדברי תורה... איזה מחזה מדהים, פשוט... אין מילים. אתם חזבים לבוא ולראות במו עיניכם!", סיים, כשעיניו נוצצות מאשר.

לא חשבנו פעמים, ורצנו

המחנה

הטנק של החיילים

פעילות מבצעית • חוויה של אור • ילדים של ימות המשיח

"אחד המקומות בהם ביקרנו" ממשיך מענדי, "היה בניצן, שם הסתובבו הטנקים בעיר והודיעו על כינוס ילדים והדלקת חנוכה לכל התושבים. מאות תושבים הגיעו למקום המיועד עם ילדיהם, והיה שמח ביותר.

במהלך הכינוס ראיתי ילד שעומד קצת רחוק יחד עם משפחתו והיה נראה שהם מתביישים להשתתף עם כולם. נגשתי אליהם וחילקתי להם דמי חנוכה וסופגניות. ראיתי שהם מאוד שמחו מזה והרגשתי שאני ממש שליח של הרבי מלך המשיח.

בכל לילה קיבלנו שמיכות והלכנו לישון על הספות שבתוך הטנק. בכלל אחנו מאוד נהנים מהחוויה של שלושה ימי 'מבצעים' רצופים בשיירת הטנקים".

"את פעולותיהם של חיילי צבאות ה' במשך ימי השיירה" מסכם לנו אחד ממארגניה "ממש קשה לבטא במילים, פשוט עבודה נפלאה"...

כבכל שנה, נערכת השיירה המסורתית של 'ניידות חב"ד'. הניידות הקרויות בפי כל "טנקים" סובבים במשך כשלושה ימים את כל הארץ, בהם הם מפיצים את אורה החג, ואור היהדות בכל פינה בארץ.

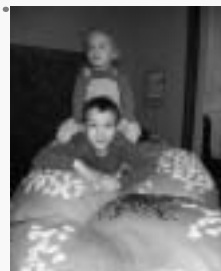
בין ה'טנקיסטים' - כך שמש של אלו המפעילים את השיירה, ניתן להבחין בחמישיית ילדים הנראים כבעלי וותק בפעולות מסוג זה. אלה הם ילדי ה'טנקיסטים' המבוגרים, ממש שלוחים צעירים.

במשך שלושה ימים רצופים כאשר 'כבשו' הטנקים עשרות מקומות ברחבי ארץ ישראל, מלאו הילדים את כל התפקידים הנצרכים, בדיוק כמו המבוגרים. החל מריקודים, סוערים בעצירות, וכל בחלוקת סופגניות, חומר או דמי חנוכה לעוברים ושבים.

"זה לא קשה לכם?" אני שואל את מענדי, חייל 'טנקיסט'. "במבצעים אין קשה" הוא משיב לי, "העיקר שמקיימים את רצונו של הרבי"

מוזיאון צבאות ה' בקראון הייטס בפעולה

במוזיאון צבאות ה' שבשכונת קראון הייטס בניו יורק, ביקרו במשך היוםיים האחרונים של החג - מעל 6,000 ילדים, בכך הם הצטרפו לאלפים רבים שביקרו במוזיאון בימים שלפני כן. המוזיאון כולו עבר הסבה לקראת החג כאשר במקום ניתן היה לראות את יהודה המכבי, להתנסות בהכנת שמן אמיתי ובכלל, לחוות את החג באופן אחר שונה ומיוחד.

עולים בדרגות

חיילי צבאות ה' בצפת עסוקים כעת במבצע מיוחד, במסגרתו צבירת הניקוד - המתבצעת בעזרת קיום משימות והנהגה טובה - מזכה אותם בעלייה במסלול הדרגות. "מי יגיע ראשון ליסגן?" פנקס המשימות יגיד...

תניא בעזרת ניגון

מפקדת 'צבאות השם' בכפר חב"ד לא נחה לרגע, כעת עומד על הפרק מבצע לשינון פרקי התניא. הפרקים משוננים בעזרת ניגון חסידי, וכך נקלטים בצורה כיפית וקלה. לקראת תקופת החורף הוציאה המפקדה דיסק מיוחד ובו ארבעת הפרקים האשונים.

בהפסקה

תרגיל קריאה

מאת: משפחת ברמן, באר-שבע

מה דעתכם ?

שלום לכולכם

שמי יוסי ג. ואני בכיתה ו'.

יש לנו ילד בכתה שיש לו הרבה אהבת ישראל. בכל פעם כשהוא מגיע לכיתה עם ממתק או משהו מעניין הוא נותן לכולם. אך לצערי, מאחורי הגב או אפילו בפניו, ישנם כאלו שצוחקים עליו ומשפילים אותו והוא נפגע מאוד. הוא חושב שזה אהבת ישראל לתת להם למרות שהם צוחקים עליו ואני חושב שזה סתם ניצול מכוער והוא צריך להעמיד אותם במקומם. רציתי לשמוע מהי חוות דעתכם.

דעתנו היא...

בקרוב דוד אמור להיות בר מצווה, ומתלבט האם לנסוע לרבי ולעשות התוועדות בר מצווה ב-770 בלי החברים. או לקיים בר-מצווה רגילה.

מנחם מענדל שוחאט, קראקס וונאצואלה: גם אני בגיל 12 ויש לי עוד 9 חודשים לבר מצווה וכבר החלטתי שאני חוגג את הבר מצווה ב-770. לדעתי יום הבר מצווה שזה יום שבו עושים סעודת מצווה, זה יום שבו אתה מקבל על עצמך עול מצוות ואתה מתחיל להיות חייב להניח תפילין, ואין מקום אחר יותר טוב לקבל עול מצוות מאשר בבית משיח – 770, רק פעם אחת בחיים יש לך בר מצווה ולא כדאי לבזבז אותו במסיבה גדולה ולהראות לחברים שגם לך יש אולם וכו'. וחוץ מזה יהיה לך די שמח בבר מצווה כי בחורי היקבוצה יעשו לך שמח...

לוי אברמוביץ', קרית אתא: לי נראה שכדאי שתעשה את הבר מצווה עם החברים והמשפחה, ותבקש בתור מתנת בר מצווה טיסה לרבי לחודש תשרי.

משפחת לנדמן, נצרת עילית: לדעתנו אתה צריך לנסוע ל-770. כי אם תעשה באולם כמו כולם אז זה יהיה בר מצווה רגילה, אבל אם תעשה ב-770 אז אתה גם שואב כוחות לקבל עליך את עול המצוות מתוך שמחה וחיות חסידית אמיתית.

דבורי גולדברג, צפת ורחלי גינזבורג כפר חב"ד: אנחנו חושבות שדוד צריך לנסוע לרבי. וזו זכות גדולה שלא כולם זוכים לה. והוא כבר ימצא ב-770 חברים טובים לחגוג איתם את בר המצווה, ובקשר לחברים והודדים בארץ, הוא יכול לעשות להם מסיבה קטנה בארץ.

יוסי, ארה"ב: אני בשיעור אי מתיבתא ועניין זה תפס את תשומת לבי במיוחד, מאחר וגם לי הייתה התלבטות דומה. בסופו של דבר החלטתי לנסוע אל הרבי. כי לעשות מסיבות עם חבריי תמיד אפשר, ואת החברים לא אפסיד אם אעשה בר-מצווה אצל הרבי, ובר-מצווה זה פעם אחת בחיים, אי אפשר להשלים את זה אח"כ. ולכן החלטתי שלקבל את העלוי הראשונה אצל הרבי שווה גם אם לא עושים מסיבה עם החברים. בסופו של דבר, לא רק שלא הפסדתי, כל החברים שלי קינאו בי על הזכות הגדולה שהייתה לי.

ברכת אלים

בפרשת ויחי מברך יעקב את בניו - שנים עשר השבטים.

לפניכם ניצבים שנים עשר דגלי השבטים באופן לא מסודר, וליד כל אחד תיאור הברכה ששבטו קיבל.

פענחו את את תוכן הברכות, ועל פיהם רשמו לנו את הסדר בו עומדים הדגלים.

יש לעיין ברש"י ובתרגום אונקלוס ע"מ לפענח את הברכות.

הזוכים לחודש כסלו:

לוי אברמוביץ, קרית אתא. מזל טוב הראל, נצרת עילית. שניאור פלמן, עמנואל. יוסי סינגואי, קרית גת. שניאור זלמן בן ציון, ירושלים. משפחת ערנטריי, קרית גת.

הזוכים מתבקשים להשאיר בתא הטלמסר את כתובתם המלאה, כולל מס' טלפון

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110.

פקס: 04 - 6578485

אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג

ונשמע': 08 - 9493770

בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את הפרטים שלכם בקול ברור לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלת הפרסים.

מהנדסים

קאנים

השבוע יחול עשרה בטבת, היום בו החל המצור. יום זה מסמל יותר מכל את תחלת היציאה לגאולה האמיתית והשלימה. אם-כן הנכם מוזמנים לבוא ולעזור לנו להתכונן לקראתה.

בכדי לעזור בבנין בית המקדש, אנו זקוקים לחישוב הנדסאי, עבור מס' האבנים בכותל חדש אותו מתכנן לבנות המהנדס. התוכלו לעזור לנו?

קיר זה, בנוי בצורה בה בכל שורה מס' אבנים שונה ע"פ סדר מסויים. בשורה התחתונה ישנם שלשה אבנים, בשניה ארבעה, בשלישית שבעה וכסדר הזה (1+3+1) הלאה והלאה. בקיר ישנם עשרים שורות, כמה אבנים יש?

פתרונות לשעשועונים מגיליון מס' 36:

טעמים למלים:

במילים 'ויגש אליו' יש 'קדמא ואזלא' שפירושה הוא: מתקדם והולך - הפירוש המדויק של 'ויגש אליו'.

על המילה יהודה יש את הטעם הנקרא 'רביעי', ואכן יהודה הוא הרביעי באחים.

אופנים בהפצה:

שני האופנים הם: עבודה בגדרי העולם (המון), ועבודה למעלה מגדרי העולם (מרדכי).